

Miniszterelnökség

Iromány száma: **T/3776.**

Benyújtás dátuma: **2023-04-26 12:00**

Parlex azonosító: **ZO2NGGMC0001**

Címzett: Kövér László, az Országgyűlés elnöke

Tárgy: Törvényjavaslat benyújtása

Benyújtó: Dr. Semjén Zsolt, miniszterelnök-helyettes

Előadó: Dr. Varga Judit, igazságügyi miniszter

Törvényjavaslat címe: Igazságügyi tárgyú törvények módosításáról

A Kormány nevében benyújtom az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot.

A törvényjavaslat

- a)* 22. §-a az Alaptörvény 46. cikk (6) bekezdése alapján,
- b)* 47. §-a az Alaptörvény XIV. cikk (5) bekezdése alapján,
- c)* 67. §-a az Alaptörvény 29. cikk (7) bekezdése alapján,
- d)* 71. és 72. §-a az Alaptörvény 4. cikk (2) és (5) bekezdése alapján

sarkalatosnak minősül.

2023. évi törvény

igazságügyi tárgyú törvények módosításáról

1. A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény módosítása

1. §

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 1. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A közjegyző a jogügyletekről és jogi jelentőségű tényekről közokiratot állít ki, okiratokat őriz meg, a felek kérelmére pénzt, értéktárgyat és értékpapírt vesz át a jogosult részére történő átadás végett, a feleket a hatáskörébe utalt eljárásokkal kapcsolatban – a felek esélyegyenlőségének biztosításával, az adott eljárásra vonatkozó jogszabály rendelkezései szerint – kioktatással segíti jogaik gyakorlásában és kötelességeik teljesítésében.”

2. §

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 11/A. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A területi közjegyzői kamara hatósági eljárásában hozott határozat ellen fellebbezésnek van helye. Nincs helye fellebbezésnek a kérelemnek teljes egészében helyt adó elsőfokú döntés ellen, ha az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél.”

3. §

(1) A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 12. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az igazságügyért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) rendelettel állapítja meg a közjegyzők illetékességi területét és a hagyatéki eljárásban alkalmazandó ügyelosztási rendet.”

(2) A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 12. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az e törvényben szabályozott eljárásokban az a közjegyző jár el, akihez a fél a kérelmét előterjeszti. Ha fél a kérelmét az eljárás folyamatban léte alatt több közjegyzőhöz is előterjeszti, az a közjegyző jár el, akinél az eljárás előbb indult meg.”

4. §

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény a következő 17/B. §-sal egészül ki:

„17/B. §

A közjegyzői kinevezésre irányuló pályázati eljárásban kötelező az elektronikus ügyintézés.”

5. §

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 20. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a közjegyzői álláshelyet a miniszter – a 18. §-ban foglaltak szerint – más székhelyre kinevezett közjegyző személyével tölti be, a közjegyzőt e székhelyre helyezi át. A közjegyző a kinevezésétől számított 3 éven belül csak különös méltánylást érdemlő okból helyezhető át. A különös méltánylást érdemlő okra a pályázó közjegyzőnek a pályázat benyújtásával egyidejűleg hivatkoznia kell.”

6. §

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 29. § (2a) és (2b) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2a) A közjegyzőjelölt a közjegyző utasítása és felelőssége mellett jogosult a közjegyző hatáskörébe utalt adatigénylés alapján adatot beszerezni, továbbá önálló aláírási joggal járhat el közjegyzői nemperes ügyekben azzal, hogy a közjegyzőjelölt közjegyzői okiratot (ügyleti okiratot és ténytanúsító okiratot) nem készíthet, az ügy érdemében hozott vagy az eljárást befejező egyéb határozatot nem hozhat, tárgyalást nem tarthat és – ide nem értve a beadvány szóbeli előterjesztését – a feleket személyesen nem hallgathatja meg. A 21/A. § rendelkezései a közjegyzőjelölt tekintetében megfelelően alkalmazandók. A közjegyzőjelölt jogosult a közjegyző (közjegyzőhelyettes, közjegyzőjelölt, közjegyzői irodai ügyintéző) határozatát kiadmányozni.

(2b) A közjegyzői irodai ügyintéző a közjegyző utasítása és felelőssége mellett jogosult a közjegyző hatáskörébe utalt adatigénylés alapján adatot beszerezni, e körben önálló aláírási joggal járhat el. A 21/A. § rendelkezései a közjegyzői irodai ügyintéző tekintetében megfelelően alkalmazandók. A közjegyzői irodai ügyintéző jogosult a közjegyző (közjegyzőhelyettes, közjegyzőjelölt, közjegyzői irodai ügyintéző) határozatát kiadmányozni.”

7. §

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 37. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a helyettes olyan közjegyző, aki a helyettesített közjegyzővel azonos székhelyen működik, a helyettes közjegyző a helyettesítés során a saját székhelyén is, illetve a saját irodája útján is eljárhat. Ha a helyettes közjegyző illetékességi területe a helyettesített közjegyző illetékességi területével határos, saját székhelyén, illetve saját irodája útján akkor járhat el, ha arra a területi kamara elnöksége a helyettesítésről szóló megállapodást jóváhagyó vagy ennek hiányában a kirendeléséről szóló határozatában feljogosította.”

8. §

(1) A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 37/D. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A közjegyzői díj a tartós helyettest, illetve közjegyzői irodáját illeti. A tartós helyettes, illetve közjegyzői irodája gyakorolja a helyettesített közjegyző munkavállalói felett a munkáltatói jogokat. Ha a tartós helyettes mint közjegyző közjegyzői iroda keretében folytatja tevékenységét, akkor a helyettesítési tevékenységet is a közjegyzői irodája keretében folytatja.”

(2) A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 37/D. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (3) bekezdés szerinti esetben a területi kamara elnöksége hatósági eljárás keretében dönt a helyettesített közjegyző irodavezetői megbízásának megszüntetéséről és a tartós helyettest a helyettesített közjegyző irodájának irodavezetőjévé jelöli ki (a továbbiakban: helyettes irodavezető). A helyettes irodavezetőre az irodavezetőre irányadó szabályokat kell alkalmazni, ebben az esetben a (2) bekezdésben foglaltak nem alkalmazhatóak. A helyettesítés megszűntével a területi kamara elnöksége hatósági eljárás keretében dönt a helyettes irodavezetői megbízásának megszüntetéséről és a helyettesített közjegyzőt a közjegyző irodája irodavezetőjévé jelöli ki.”

9. §

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 114. § (6) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az országos elnök a nyelvi jogosítványt visszavonja, ha)

„b) a közjegyzőhelyettes olyan közjegyzői irodával létesít munkaviszonyt, amely esetében a közjegyző nem rendelkezik az adott nyelvre nyelvi jogosítvánnyal.”

10. §

(1) A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 120. § (1) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A közjegyzői okirat elkészítése alkalmával a közjegyző kötelessége, hogy)

„a) meggyőződjék a fél ügyleti képességéről és jogosultságáról, továbbá ügyleti szándékáról,

b) jogi tájékoztatást nyújtson a fél számára a jogügylet lényegéről és jogi következményeiről,”

(2) A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 120. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A közjegyzői okirat elkészítése alkalmával a közjegyző kötelessége, hogy)

„e) a fél nyilatkozata alapján meggyőződjék arról, hogy a közjegyzői okiratban foglaltak megfelelnek a fél ügyleti akaratának,”

11. §

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény a következő 123/A. §-sal egészül ki:

„123/A. §

Az azonossági tanúk legalább a fél – képviselő útján való eljárás esetén a képviselő – személyazonosságának a megállapításánál, valamint a közjegyzői okirat aláírásánál vannak jelen.”

12. §

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 128. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„128. §

Ha a közjegyzőnek a magyar nyelven nem beszélő fél – képviselő útján történő eljárás esetén a képviselő – által beszélt nyelvből nincs nyelvi jogosítványa, a közjegyzői okiratot tolmács közreműködésével készíti el.”

13. §

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 132. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A jogi képviselő számára az okirat-szerkesztési eljárásban adott meghatalmazás érvényességéhez nem szükséges, hogy azt a meghatalmazott aláírja vagy az a meghatalmazott elfogadó nyilatkozatát tartalmazza.”

14. §

(1) A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 136. § (1) bekezdése a következő k) ponttal egészül ki:

(A közjegyző tanúsítványt állít ki)

„k) a képviseleti jogról.”

(2) A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 136. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A tanúsítvány kiállítása esetén a törvénynek a közjegyzői okiratokra vonatkozó általános szabályait kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy

- a) a közjegyző az okirat, a fordítás, a nyilatkozat vagy értesítés, a tanácskozás, a határozat, a váltó, a csekk, más értékpapír, a közhitelességű nyilvántartás tartalma, a peren kívüli eskü vagy fogadalom jogszerűségét, érvényességét nem vizsgálja,
- b) a közjegyző felelőssége kizárólag a tanúsítvány mint közokirat alakiságának megtartásáért és a tanúsítvány tartalmi valódiságáért áll fenn,
- c) a 120. § (1) bekezdés b) és e) pontját nem kell alkalmazni,
- d) a közjegyző a tanúsítvány készítésénél nem köteles segédszemélyeket igénybe venni,
- e) a fél képviselőjének képviseleti jogosultságáról a közjegyzőnek csak akkor kell meggyőződnie, ha a félnek a tanúsítványt jogszabály rendelkezése szerint alá kell írnia.”

15. §

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 142. § (2) bekezdése helyébe a következő

rendelkezés lép:

„(2) A közjegyző a nyilatkozat vagy értesítés szövegét szó szerint jegyzőkönyvbe foglalja, és az okiratot postán ajánlott vagy tértivevényes küldeményként, illetve az E-ügyintézési törvényben meghatározott módon a másik fél részére továbbítja. A közjegyző a jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozat vagy értesítés szövegét a nyilatkozattevő – képviselő eljárása esetén a képviselő – előtt felolvassa, e jegyzőkönyvet a nyilatkozattevőnek – képviselő eljárása esetén a képviselőnek – alá kell írnia. A közjegyző a nyilatkozat vagy értesítés közléséről a kérelmet előterjesztő félnek jegyzőkönyvet állít ki, amelybe belefoglalja a nyilatkozat vagy értesítés szó szerinti szövegét, a felek nevét, lakóhelyét, ennek hiányában tartózkodási helyét, illetve székhelyét, a feladás évét, hónapját, napját, a kérelmet előterjesztő kívánságára óráját is.”

16. §

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény a következő 146/B. §-sal egészül ki:

„146/B. §

(1) A közjegyző a fél képviseleti jogosultságát (a továbbiakban: képviselet valódisága) akkor tanúsítja, ha a fél által e képviselői minőségében aláírt okiratán a fél aláírásának valódiságát közjegyző vagy magyar konzuli tisztviselő a 139. § szerint tanúsítja vagy tanúsította.

(2) A képviselet valódiságát a közjegyző

- a) belföldön kiállított közokirat,
- b) – ha az Európai Unió kötelező jogi aktusa vagy a kiállítás helye szerinti állammal hatályos nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik – külföldön kiállított közokirat,
- c) belföldi közhiteles nyilvántartás tartalma, vagy
- d) olyan meghatalmazás alapján tanúsíthatja, amely közokiratba vagy olyan magánokiratba van foglalva, amelyen a képviselt meghatalmazó vagy képviselője aláírását közjegyző, bíróság, más hatóság vagy magyar konzuli tisztviselő hitelesítette.

(3) Képviselő által adott meghatalmazás esetén szükséges továbbá a meghatalmazó e képviselője képviseleti jogának a (2) bekezdés szerinti – harminc napnál nem régebbi – okirattal történő igazolása.

(4) A tanúsítványt záradék formájában a 139. § megfelelő alkalmazásával kell kiállítani. A tanúsítvány a 139. § szerinti tanúsítvánnyal egy záradékba is foglalható. Ha a fél meghatalmazottként jár el, a meghatalmazásra a 132. § (2) bekezdését is megfelelően alkalmazni kell.

(5) A tanúsítvány a 139. § (4) bekezdésében foglaltakon túl tartalmazza

- a) a képviselt természetes személy
 - aa) családi és utónevét,
 - ab) lehetőség szerint születési helyét,
 - ac) születési idejét,
 - ad) lehetőség szerint anyja születési nevét;
- b) a képviselt jogi személy vagy egyéb szervezet
 - ba) elnevezését,
 - bb) székhelyét,
 - bc) cégjegyzékszámát vagy adószámát,

- bd) a bc) alpontban foglaltak hiányában nyilvántartási számát és a nyilvántartó hatóságának elnevezését,
be) a bc) és bd) alpontban foglaltak hiányában egyéb azonosítóját;
c) azt, hogy a fél a képviseleti jogosultságát a (2) és (3) bekezdés szerint mivel igazolta.”

17. §

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 182. §-a a következő (19) bekezdéssel egészül ki:

„(19) E törvénynek az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2023. évi törvénnyel módosított 142. § (2) bekezdését az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2023. évi törvény hatálybalépését követően indult, a 142. § szerinti nyilatkozat vagy értesítés közzétételének tanúsítása iránti eljárásokra kell alkalmazni.”

18. §

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 183. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felhatalmazást kap a miniszter, hogy — a 12. § (3) bekezdésében foglaltakon túl — rendelettel állapítsa meg:]

- „b) a közjegyzői állások számát és székhelyét, a közjegyzők illetékességi területét, valamint hagyatéki ügyekben az ügyelosztási rendet a Magyar Országos Közjegyzői Kamara és az Országos Bírósági Hivatal elnöke véleményének ismeretében, továbbá a közjegyzői állások betöltésének részletes feltételeit,”

19. §

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény

- a) 49/A. § (6) bekezdés a) pontjában a „közjegyzőnél” szövegrész helyébe a „közjegyzői irodával” szöveg,
b) 49/A. § (6a) bekezdés a) pontjában a „közjegyzőnél” szövegrész helyébe a „közjegyzői irodával” szöveg,
c) 54. § (1) bekezdés q) pontjában a „tárolására, valamint” szövegrész helyébe a „tárolására, tudományos és történelmi, valamint” szöveg,
d) 119. § (2) bekezdésében a „bíróságnak” szövegrész helyébe a „bíróságnak, az országos kamarának” szöveg,
e) 119. § (3) bekezdésében a „ha a” szövegrész helyébe a „ha az országos kamara, illetve a” szöveg,
f) 122. § (7) bekezdésében a „kamara” szövegrész helyébe a „kamara, illetve országos kamara” szöveg,
g) 132. § (1) bekezdésében a „külképviseleti szerv” szövegrész helyébe a „konzuli tisztviselő” szöveg,
h) 133. § (1) bekezdésében a „117—132” szövegrész helyébe a „117. § (1)-(3) bekezdésében, valamint a 120-129” szöveg,
i) 138. § (1) bekezdésében az „ezen a nyelven” szövegrész helyébe az „erről az idegen nyelvről magyar nyelvre, valamint magyar nyelvről erre az idegen nyelvre” szöveg,
j) 157. §-ában a „külképviseleti hatóság” szövegrész helyébe a „konzuli tisztviselő” szöveg lép.

20. §

Hatályát veszti a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény 160. § (1) bekezdése.

2. A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény módosítása

21. §

A polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 21. §-a a következő b) ponttal egészül ki:

[E törvény felhatalmazása alapján a 17. § (2) bekezdésének b) pontja szerinti adatokat jogosultak igényelni:]

„b) az állampolgárságra, a családi állapotra, a házasságkötés vagy bejegyzett élettársi kapcsolat létesítésének helyére, a nemre, valamint a nyilvántartásból való – az elhalálozás tényén kívüli – kikerülés okára, helyére és idejére vonatkozó adatok kivételével az igazságügyi szakértői névjegyzéket vezető hatóság a névjegyzékben szereplő igazságügyi szakértő adatainak ellenőrzéséhez;”

3. A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény módosítása

22. §

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény V. Fejezete a következő alcímmel egészül ki:

„Az Europol által javasolt információs figyelmeztető jelzés elhelyezése

46/L. §

(1) Az Europol által javasolt információs figyelmeztető jelzés elhelyezését – az elrendelés alapjául szolgáló információtól függően – az országos rendőrfőkapitány vagy a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója hagyja jóvá.

(2) A jóváhagyást követően a Nemzetközi Bűnügyi Együttműködési Központ, vagy a terrorizmust elhárító szerv információs figyelmeztető jelzést helyez el a Schengeni Információs Rendszerben olyan harmadik országbeli állampolgárral szemben, aki vonatkozásában az Europol erre javaslatot tett harmadik országoktól vagy nemzetközi szervezetektől kapott információ alapján terrorista vagy súlyos bűncselekménynek minősülő bűncselekményben való érintettség miatt.

(3) Ha a rendőr az e fejezetben meghatározott intézkedése során megállapítja, hogy az intézkedéssel érintett személy azonos a Schengeni Információs Rendszerben elhelyezett információs figyelmeztető jelzés szerinti harmadik országbeli állampolgárral, rögzíti a rendőri intézkedés megtörténtének tényét és az (EU) 2018/1862 európai parlamenti és tanácsi rendelet 37b. cikk (1) bekezdése szerinti adatokat, valamint az e fejezetben meghatározott intézkedéseket foganatosíthatja.”

23. §

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény a következő 107. §-sal egészül ki:

„107. §

A 46/L. §

- a) az (EU) 2016/794 rendeletnek az Europol magánfelekkel folytatott együttműködése, a személyes adatoknak az Europol által a bűnügyi nyomozások támogatása érdekében végzett kezelése, valamint az Europol kutatásban és innovációban betöltött szerepe tekintetében történő módosításáról szóló, 2022. június 8-i (EU) 2022/991 európai parlamenti és tanácsi rendelet és
- b) az (EU) 2018/1862 rendeletnek a harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó, az Unió érdekében álló információs figyelmeztető jelzéseknek a Schengeni Információs Rendszerbe (SIS) való bevitele tekintetében történő módosításáról szóló, 2022. július 6-i (EU) 2022/1190 európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.”

4. A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény módosítása

24. §

A találmányok szabadalmi oltalmáról szóló 1995. évi XXXIII. törvény 115/J. § (2) bekezdésében a „Hivatal.” szövegrész helyébe a „Hivatal és a minisztert.” szöveg lép.

5. A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény módosítása

25. §

A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény a következő 57/A. §-sal egészül ki:

„57/A. §

- (1) A szabadságvesztés végrehajtásának átadása iránti kezdeményezés a végrehajtási jogsegély alapjául szolgáló határozat kihirdetésekor az eljáró bírónál, azt követően az elsőfokon eljáró bíróság székhelye szerint illetékes büntetés-végrehajtási bírónál terjeszthető elő.
- (2) Ha a bírósághoz vagy más hatósághoz olyan kezdeményezés érkezik, amelynek elintézésére az (1) bekezdés alapján nem rendelkezik hatáskörrel vagy illetékességgel, az indítványt haladéktalanul továbbítja a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz, amelyről az elítéltet tájékoztatja.
- (3) Ha a szabadságvesztés végrehajtása átadásának feltételei fennállnak vagy erre irányuló kezdeményezést terjesztenek elő, az elítélt a hozzájárulásáról végrehajtási jogsegély alapjául szolgáló határozat kihirdetésekor az eljáró bíró előtt, egyéb esetben az elsőfokon eljáró bíróság székhelye szerint illetékes büntetés-végrehajtási bíró előtt nyilatkozhat.
- (4) Az elítélt meghallgatásáról írásbeli jegyzőkönyvet kell készíteni, amelyet a bírónak és a nyilatkozattévőnek alá kell írnia vagy az írásbeli jegyzőkönyv mellett a meghallgatásról kép- és hangfelvételt kell készíteni.
- (5) A meghallgatás telekommunikációs eszköz útján is biztosítható.
- (6) Az elítélt meghallgatása során, a nyilatkozattételt megelőzően a bíró az elítéltet tájékoztatja
 - a) a végrehajtás átadásának lényeges körülményeiről, következményeiről,

- b) arról, hogy kezdeményezése hozzájárulásnak minősül,
- c) a specialitás szabályáról.

(7) A büntetőügyben eljáró bíróság a (4) bekezdésben foglaltak alapján felvett írásbeli jegyzőkönyvet a végrehajtás átadásához szükséges egyéb ügyiratokkal együtt a büntetés-végrehajtási bíróhoz továbbítja.

(8) A büntetés-végrehajtási bíró a (4) bekezdésben foglaltak alapján felvett írásbeli jegyzőkönyvet, a végrehajtás átadásához szükséges egyéb ügyiratokkal együtt megküldi a miniszter részére, ha a letöltendő büntetés hátralévő tartamára tekintettel a büntetés végrehajtás átadása nem kizárt. Ha a büntetés végrehajtásának átadása a letöltendő büntetés hátralévő tartamára tekintettel kizárt, a büntetés-végrehajtási bíró erről tájékoztatja az elítéltet.”

6. A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény módosítása

26. §

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 80/A. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A bíróság az ítéletét haladéktalanul megküldi az igazságügyért felelős miniszternek az 1/2003/EK tanácsi rendeletben előírt, az Európai Bizottság irányában fennálló tájékoztatási kötelezettség teljesítése céljából azokban a perekben, amelyek elbírálása során az EUMSZ. 101., illetve 102. cikkét alkalmazta.”

27. §

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény 88/U. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A bíróság az ítéletét haladéktalanul megküldi az igazságügyért felelős miniszternek az 1/2003/EK tanácsi rendeletben előírt, az Európai Bizottság irányában fennálló tájékoztatási kötelezettség teljesítése céljából azokban a polgári jogi igény érvényesítése iránti perekben, amelyek elbírálása során az EUMSZ. 101., illetve 102. cikkét alkalmazta. Az igazságügyért felelős miniszter az ítéletet tájékoztatásul megküldi a Gazdasági Versenyhivatalnak is.”

28. §

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény

- a) 24. § (2) bekezdésében az „egymilliárd” szövegrész helyébe az „egymilliárd-ötszázmillió” szöveg,
- b) 25/B. § (1) bekezdésében az „egymilliárd” szövegrész helyébe az „egymilliárd-ötszázmillió” szöveg,
- c) 27. § (6) bekezdésében a „megszerzésének vagy” szövegrész helyébe a „megszerzésének, illetve” szöveg,
- d) 78. § (3) bekezdésében az „így különösen” szövegrész helyébe az „elsősorban” szöveg lép.

7. Az Európai Unió bűnüldözési információs rendszere és a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete keretében megvalósuló együttműködésről és információcseréről szóló 1999. évi LIV. törvény módosítása

29. §

Az Európai Unió bűnüldözési információs rendszere és a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete keretében megvalósuló együttműködésről és információcseréről szóló 1999. évi LIV. törvény „Az Európai Unió jogának való megfelelés” alcíme a következő 22. §-sal egészül ki:

„22. §

Ez a törvény az (EU) 2016/794 rendeletnek az Europol magánfelekkel folytatott együttműködése, a személyes adatoknak az Europol által a bűnügyi nyomozások támogatása érdekében végzett kezelése, valamint az Europol kutatásban és innovációban betöltött szerepe tekintetében történő módosításáról szóló, 2022. június 8-i (EU) 2022/991 európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.”

30. §

Hatályát veszti az Európai Unió bűnüldözési információs rendszere és a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete keretében megvalósuló együttműködésről és információcseréről szóló 1999. évi LIV. törvény

- a) 4. § (1a) és (1b) bekezdése,
- b) 9/B. §-a.

8. A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény módosítása

31. §

A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 5. § (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Jövedelmi és vagyoni helyzetére tekintet nélkül rászorultnak tekintendő az a fél, aki)

- „a) aktív korúak ellátására jogosult vagy a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szocvtv.) szerinti – aktív korúak ellátására jogosult – közeli hozzátartozójával él közös háztartásban, feltéve, hogy az aktív korúak ellátására jogosult esetében a foglalkoztatást helyettesítő támogatás folyósítása a Szocvtv. 36. § (1) bekezdés a) pontja szerint nem szünetel,”

32. §

A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény IV. Fejezete a következő 21. §-sal egészül ki:

„21. §

A fél számára naptári évenként legfeljebb tíz alkalommal engedélyezhető – állam által viselt vagy előlegezett – támogatás. Ha a fél ezen felül újabb jogi segítségnyújtási támogatás iránti kérelmet nyújt be, a támogatás csak különös méltánylást érdemlő okból engedélyezhető.”

33. §

A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény „Egyes szolgáltatások díjának fedezete és az előirányzat felhasználása” alcíme a következő 49/A. §-sal egészül ki:

„49/A. §

A jogi segítségnyújtással kapcsolatos ügyintézés támogató országosan egységes informatikai rendszerrel összefüggésben felmerülő költségeket az előirányzat terhére kell biztosítani.”

34. §

(1) A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 66. § (4) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az ügyvéd – a (4a) bekezdésben foglalt kivétellel – akkor kérheti a felvételét a névjegyzékbe, ha]
„c) nem áll fegyelmi büntetés hatálya alatt, vagy az Üttv. 108. § a) és b) pontjában meghatározott fegyelmi büntetés jogerős kiszabása vagy az Üttv. 123. § (1) bekezdés a) pontja szerinti írásbeli figyelmeztetés alkalmazása óta legalább három év eltelt és”

(2) A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 66. § (4b) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4b) A (4) bekezdés szerinti feltételeket a jogi segítségnyújtó szolgálat az ügyvédi kamara adatszolgáltatása alapján ellenőrzi. ”

(3) A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 66. §-a a következő (4c) bekezdéssel egészül ki:

„(4c) A (4) bekezdés c) pontjában meghatározott – az ügyvédi kamarai nyilvántartásban nem nyilvántartott – feltételeket a jogi segítségnyújtó szolgálat megkeresésére az ügyvédi kamara igazolja.”

35. §

(1) A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 71. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (3) bekezdés a) pont szerinti azon feltételt, hogy a jogi segítő – vagy más ügyvéd megbízottal nem rendelkező jogi segítő szervezet esetében a nevében eljáró ügyvéd – fegyelmi felelősségét megállapították, a jogi segítségnyújtó szolgálat megkeresésére az ügyvédi kamara a 66. § (4) bekezdés c) pontjában meghatározottak szerint igazolja.”

(2) A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 71. §-a a következő (3b) és (3c) bekezdéssel egészül ki:

„(3b) Ha a jogi segítségnyújtó szolgálat a jogi segítőt a 71. § (3) bekezdésben foglalt okból törli a névjegyzékből, a jogi segítőt a szerződés felmondásától számított további három évig nem lehet

ismételten felvenni a névjegyzékbe.

(3c) Az a jogi segítő, akinek a szolgáltatási szerződése a 71. § (3) bekezdés szerint felmondásra került, a felmondástól számított három évig nem köthet jogi segítő szervezettel jogi szolgáltatásra irányuló megbízási szerződést.”

36. §

A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 73. §-a a következő (9) és (10) bekezdéssel egészül ki:

„(9) E törvénynek az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2023. évi ... törvénnyel módosított 5. § (2) bekezdés a) pontját a 2023. július 1-jét követően indult és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni.

(10) E törvénynek az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2023. évi ... törvénnyel megállapított 21. §-át a 2023. július 1-jét követően indult és a megismételt eljárásokban kell alkalmazni azzal, hogy a 2023. július 1-jét megelőzően engedélyezett támogatást nem kell figyelembe venni.”

37. §

A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 89. §-a a következő h) ponttal egészül ki:

(Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való részleges megfelelést szolgálja:)

„h) az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 12. cikk (2) bekezdése.”

38. §

A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény

- a) 9/A. § (2) bekezdésében a „terrorcselekmény áldozata” szövegrész helyébe a „terrorcselekmény vagy emberkereskedelem áldozata” szöveg,
- b) 38. § (2) bekezdésében a „„Jogi segítségnyújtás” elnevezésű célélőirányzat” szövegrész helyébe az „„Igazságügyi miniszter feladatkörébe tartozó jogszabályok alapján teljesítendő fizetési kötelezettségek” elnevezésű előirányzat” szöveg és a „célélőirányzat” szövegrészek helyébe az „előirányzat” szöveg,
- c) 39. § (7) bekezdésében az „A célélőirányzat” szövegrész helyébe az „Az előirányzat” szöveg, az „a célélőirányzatot” szövegrész helyébe az „az előirányzatot” szöveg és az „a célélőirányzat” szövegrész helyébe az „az előirányzat” szöveg,
- d) „Egyes szolgáltatások díjának fedezete” alcím címében a „fedezete” szövegrész helyébe a „fedezete és az előirányzat felhasználása” szöveg,
- e) 49. § (1) bekezdésében az „a célélőirányzat” szövegrész helyébe az „az előirányzat” szöveg és az „A célélőirányzat” szövegrész helyébe az „Az előirányzat” szöveg,
- f) 49. § (2) bekezdésében az „a célélőirányzat” szövegrész helyébe az „előirányzat” szöveg,
- g) 49. § (3) bekezdésében az „A célélőirányzat” szövegrész helyébe az „Az előirányzat” szöveg és a „célélőirányzat-módosítás” szövegrész helyébe az „előirányzat-módosítás” szöveg,
- h) 51. §-ában a „célélőirányzatot” szövegrész helyébe az „előirányzatot” szöveg,

- i) 60. § (8) bekezdésében az „a célélőirányzat” szövegrészek helyébe az „az előirányzat” szöveg,
 - j) 61. § (7) bekezdésében a „törvény 36” szövegrész helyébe a „törvény (a továbbiakban: Üttv.) 36” szöveg,
 - k) 62. § (7) bekezdésében az „a célélőirányzat” szövegrész helyébe az „az előirányzat” szöveg,
 - l) 62/A. § (3) bekezdésében az „a célélőirányzat” szövegrész helyébe az „az előirányzat” szöveg,
 - m) 71. § (3) bekezdés a) pontjában a „fegyelmi vagy” szövegrész helyébe a „fegyelmi felelősségét vagy” szöveg
- lép.

9. Az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény módosítása

39. §

Az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény

- a) 1. § 4. pontjában az „egészségügyért felelős miniszter ellenőrzött anyagokról szóló rendelete” szövegrész helyébe az „ellenőrzött anyagokról szóló 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet [a továbbiakban: 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet]” szöveg,
- b) 1. § 5. pontjában az „az egészségügyért felelős miniszter ellenőrzött anyagokról szóló rendelete” szövegrész helyébe az „a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet” szöveg,
- c) 1. § 5a. pontjában az „az egészségügyért felelős miniszter ellenőrzött anyagokról szóló rendelete” szövegrész helyébe az „a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet” szöveg,
- d) 1. § 37. pontjában az „az egészségügyért felelős miniszter ellenőrzött anyagokról szóló rendelete” szövegrész helyébe az „a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet” szöveg és az „az egészségügyért felelős miniszter rendeletében” szövegrész helyébe az „a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet” szöveg,
- e) 15/B. § (3) bekezdés b) pontjában az „az egészségügyért felelős miniszter ellenőrzött anyagokról szóló rendelete” szövegrész helyébe az „a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet” szöveg,
- f) 15/C. § (2) bekezdésében az „az egészségügyért felelős miniszter ellenőrzött anyagokról szóló rendelete” szövegrész helyébe az „a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet” szöveg,
- g) 15/C. § (3) bekezdésében az „az egészségügyért felelős miniszter ellenőrzött anyagokról szóló rendelete” szövegrész helyébe az „a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet” szöveg és az „az egészségügyért felelős miniszter ellenőrzött anyagokról szóló rendeletében” szövegrész helyébe az „a 78/2022. (XII. 28.) BM rendeletben” szöveg

lép.

10. A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény módosítása

40. §

A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény „A pénzbeli támogatás fedezete és az előirányzat felhasználása” alcíme a következő 19/A. §-sal egészül ki:

„19/A. §

Az áldozatsegítéssel kapcsolatos állami feladatok ellátását biztosító áldozatsegítő rendszer fejlesztésével, valamint az országosan egységes informatikai rendszerrel összefüggésben felmerülő költségeket az előirányzat terhére az áldozatsegítő szolgálat viseli.”

41. §

A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény 20. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Gyermekkorúnak kell tekinteni az áldozatot, ha az életkora nem állapítható meg és okkal feltételezhető, hogy a tizennyolcadik életévét még nem töltötte be.”

42. §

A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény 22. §-a a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha a kérelmező igazolja, hogy az azonnali pénzügyi segély iránti kérelem előterjesztése elháríthatatlan akadályba ütközik, akkor a (2) bekezdésben meghatározott határidőt az akadály megszűnésétől kell számítani.

(4) A bűncselekmény, illetve a tulajdon elleni szabálysértés elkövetésétől számított hat hónap eltelte után az azonnali pénzügyi segély iránti kérelem előterjesztésének nincs helye.”

43. §

A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény 47. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) E törvény 20. § (3) bekezdése a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 18. cikk (3) bekezdésének való megfelelést szolgálja.”

44. §

A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény

- a) 15. § (3) bekezdésében a „célelőirányzat (a továbbiakban: célelőirányzat)” szövegrész helyébe az „Igazságügyi miniszter feladatkörébe tartozó jogszabályok alapján teljesítendő fizetési kötelezettségek” elnevezésű előirányzat (a továbbiakban: előirányzat)” szöveg,
- b) 17. §-ában az „a célelőirányzat” szövegrész helyébe az „az előirányzat” szöveg,
- c) 18. §-ában az „a célelőirányzat” szövegrész helyébe az „az előirányzat” szöveg,
- d) „A pénzbeli támogatás fedezete” alcím címében a „fedezete” szövegrész helyébe a „fedezete és az előirányzat felhasználása” szöveg,
- e) 19. §-ában az „a célelőirányzat” szövegrész helyébe az „az előirányzat” szöveg,
- f) 26/B. § (2) bekezdésében az „az érzelmi” szövegrész helyébe az „az áldozat kérelmére a krízishelyzet orvoslása érdekében biztosított pszichológiai szolgáltatásra, az érzelmi” szöveg,
- g) 46. § (1) bekezdés c) pontjában a „szervezeteket, valamint” szövegrész helyébe a

„szervezeteket, továbbá” szöveg lép.

11. A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény módosítása

45. §

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 10. Címe a következő 50/A. §-sal egészül ki:

„50/A. §

Ha a változásbejegyzési kérelem kizárólag a cég nevében szereplő, megyére utaló elnevezés Magyarország Alaptörvényének tizenegyedik módosítása folytán szükséges vármegyére utaló elnevezésre történő megváltoztatására irányul, a változásbejegyzési kérelem elbírálása során a cégbíróság azzal az eltéréssel jár el, hogy

- a) a 45. § szerinti formai vizsgálatot a kérelem érkezését követő egy munkanapon belül végzi el,
- b) a 46. § (1) bekezdése szerinti vizsgálatot a kérelem érkezését követően legkésőbb három munkanapon belül végzi el,
- c) a 46. § (3) bekezdése szerinti hiánypótlásra felhívó végzést legkésőbb a kérelem érkezésétől számított harmadik munkanapon adja ki, és
- d) a 46. § (7) bekezdése szerinti döntést és intézkedéseket legkésőbb a kérelem érkezésétől számított tíz munkanapon belül teszi meg.”

46. §

Hatályát veszti a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 50/A. §-a.

12. A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény módosítása

47. §

A menedékjogról szóló 2007. évi LXXX. törvény 31/F. § (3) bekezdés a) pont af) alpontjában a „bejelentés megtételére” szövegrész helyébe a „bejelentés, visszaélés-bejelentés megtételére” szöveg lép.

13. Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény módosítása

48. §

Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény 15/A. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A közjegyző által elektronikus úton meghozott határozaton – a helyszíni eljárás során, valamint a székhelyén kívüli hivatali helyiségében meghozott határozat kivételével – a keltezés helyeként a közjegyző székhelyét kell feltüntetni.”

49. §

Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény 27/H. § (3) bekezdés f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nincs helye közjegyző előtti egyezségi eljárásnak)

„f) a személyi állapotot érintő és egyéb családjogi tárgyú ügyben, kivéve a házassági vagyoni tárgyú egyezséget,”

50. §

Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény

a) 36/E. § (9) bekezdésében az „át kell adni” szövegrész helyébe az „az országos kamara adja át” szöveg,

b) 36/K. § (2a) bekezdésében az „át kell adni” szövegrész helyébe az „az országos kamara adja át” szöveg

lép.

14. A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény módosítása

51. §

A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény 7. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha másik közjegyző kerül kijelölésre az ügyben, a MOKK rendszere a kijelölt közjegyzőről és az új ügyszámról elektronikus úton értesíti a feleket. A nem elektronikus úton eljáró felet a kijelölt közjegyző értesíti.”

52. §

(1) A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény 17. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A közjegyző a fél részére ügygondnokot rendel akkor is, ha a felet olyan személy képviseli, aki az ellenérdekű fél vagy az ellenérdekű fél képviselője is.”

(2) A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény 17. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ügygondnokrendelés szükségessége esetén a közjegyző rövid határidő tűzésével az ügygondnoki díjnak a Kjn.p. megfelelő alkalmazásával történő előlegezésére hívja fel a jogosultat, ennek megtörténtét követően a fél képviseletére ügygondnokot rendel. Ha a jogosult a közjegyző felhívására nem előlegezi meg az ügygondnok díját, a közjegyző a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmét visszautasítja vagy az eljárást megszünteti.”

53. §

A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény 18. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A közjegyző által elektronikus úton meghozott határozaton a keltezés helyeként a közjegyző székhelyét kell feltüntetni.”

54. §

A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény 20. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A kérelemben fel kell tüntetni:)

„a) a felek nevét, eljárásbeli állását, a jogosult Pp. szerinti azonosító adatait, a kötelezett ismert Pp. szerinti azonosító adatait, de legalább lakóhelyét vagy székhelyét, valamint perbeli cselekvőképessége hiányában vagy nem természetes személy kötelezett esetén törvényes képviselőjének a nevét és kézbesítési címét, továbbá – ha a kötelezett azzal rendelkezik – a kötelezett adószámát;”

55. §

A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény 27. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A fizetési meghagyásnak tartalmaznia kell:)

„b) a 20. § (1) bekezdés a)–g) pontjában, és ha a jogosult megjelölte, a (4)–(7) bekezdésében meghatározott adatokat;”

56. §

A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény 38. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a 30. § alkalmazásának van helye, a közjegyző a 37. § (3) bekezdés szerinti felhívást csak azt követően kézbesíti a jogosult részére, ha a jogosult a kötelezett állítását vitatja. Ebben az esetben a 37. § (3) bekezdésében meghatározott határidő e felhívás kézbesítésétől kezdődik.”

57. §

A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény 39. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A fizetési meghagyásos eljárásban hozott végzés ellen fellebbezésnek van helye, ha a fellebbezést

a) e törvény megengedi, vagy

b) a Pp. megengedi és e törvény nem zárja ki.”

58. §

A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény 52. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 4–7. §-t, 10–13. §-t, 15–17. §-t, a 18. § (1) és (3)–(5) bekezdését, a 23. § (1) és (5) bekezdését, a 24. § (1) bekezdés l) pontját, a 25. § (3) bekezdését, a 26. § (1) és (2) bekezdését, valamint a 39. § (2)–(5) bekezdését és 44. § (3) bekezdését a végrehajtás elrendelése iránti eljárásban is megfelelően alkalmazni kell. A 15. §-ban meghatározott jogkövetkezmények a végrehajtást kérővel szemben akkor alkalmazhatók, ha a Vht. 37/B. §-a szerint a végrehajtást kérő kézbesítési megbízottat nem jelöl meg, vagy az iratokat a kézbesítési megbízott részére kézbesíteni nem lehet.”

59. §

A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény

- a) 17. § (3) bekezdésében a „visszautasító végzés” szövegrészek helyébe a „visszautasító és elutasító végzés” szöveg,
- b) 20. § (1) bekezdés b) pontjában a „székhelyét” szövegrész helyébe a „kézbesítési címét” szöveg,
- c) 20. § (4) bekezdésében az „A 285” szövegrész helyébe az „A Pp. 285” szöveg,
- d) 21. § (1) bekezdésében a „36. § és 37. §” szövegrész helyébe a „36. § vagy 37. §” szöveg,
- e) 24. § (2) bekezdésében az „idézési” szövegrész helyébe a „kézbesítési” szöveg,
- f) 24. § (5) bekezdésében a „(4) bekezdését” szövegrész helyébe a „(3) és (4) bekezdését” szöveg,
- g) 25. § (4) bekezdésében az „az visszautasító” szövegrész helyébe az „a visszautasító” szöveg,
- h) 31. § (1) bekezdésében a „napon jogerőre emelkedik” szövegrész helyébe a „naptól kezdve jogerős” szöveg,
- i) 34. § (2) bekezdésében az „a) és d)” szövegrész helyébe az „a), d), f) és g)” szöveg,
- j) 35. § (1) bekezdésében a „fellebbezhet.” szövegrész helyébe a „fellebbezhet, fellebbezését a kötelezettnek észrevételezésre megküldeni nem kell.” szöveg,
- k) 52. § (2) bekezdésében a „rendelkezést alkalmazni” szövegrész helyébe a „rendelkezést is megfelelően alkalmazni” szöveg,
- l) 59. § (11) bekezdésében a „díjat a” szövegrész helyébe a „díjat, valamint a végrehajtási lap visszavonása iránti kérelem előterjesztéséért az 55. § (9) bekezdésében meghatározott összegű díjat a” szöveg

lép.

60. §

Hatályát veszti a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény

- a) 24. § (1) bekezdés m) pontjában a „ [17. § (4) bekezdés]” szövegrész,
- b) 34. § (1) bekezdés a) pontjában a „vagy m)” szövegrész,
- c) 34. § (4) bekezdésében az „Az eljárást megszüntető végzés ellen a jogosult fellebbezhet; fellebbezését a kötelezettnek észrevételezésre megküldeni nem kell.” szövegrész,
- d) 36. § (5) bekezdés d) pontjában a „vagy az 55. § (8) bekezdésben” szövegrész,
- e) 55. § (8) bekezdése.

15. A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény módosítása

61. §

A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény IV. Fejezete a következő alcímmel egészül ki:

„A települési önkormányzat törvényes öröklése

104. §

Az önkormányzat törvényes öröklése alá esik az ingatlanon található minden olyan ingó dolog is, amely az örökhatározó tulajdonában állt halálakor.”

62. §

(1) A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény 110. § (2) bekezdés 17. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Fellebbezésnek van helye a hagyatéki eljárás során)

„17. a fellebbezést visszautasító,”

(végzés ellen.)

(2) A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény 110. § (2) bekezdése a következő 18–25. ponttal egészül ki:

(Fellebbezésnek van helye a hagyatéki eljárás során)

„18. az ügygondnok díjáról rendelkező,

19. a kézbesítési kifogást elutasító és visszautasító,

20. az igazolási kérelmet elutasító és visszautasító,

21. az önálló fellebbezéssel támadható végzés rendelkező részét kijavító,

22. a végzés rendelkező részének kijavítása iránt előterjesztett kérelmet elutasító és visszautasító,

23. az önálló fellebbezéssel támadható végzés kiegészítése tárgyában hozott,

24. a papír alapú kapcsolattartás iránti kérelmet elutasító és visszautasító, valamint

25. az áttételt elrendelő”

(végzés ellen.)

63. §

A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény 111. §-a a következő (3)–(6) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A kérelmet, illetve fellebbezést visszautasító, valamint a 110. § (2) bekezdés 19., 20. és 24. pontjában meghatározott végzéssel szemben kizárólag a kérelmet, illetve fellebbezést előterjesztő élhet fellebbezéssel. A 110. § (2) bekezdés 18. pontjában meghatározott végzéssel szemben az ügygondnok saját jogán is élhet fellebbezéssel. A 110. § (2) bekezdés 21. és 23. pontjában meghatározott végzéssel szemben a kérelmet előterjesztőn kívül az élhet fellebbezéssel, akit a kijavított, illetve kiegészített végzéssel szemben is fellebbezési jog illetett meg. A végzés rendelkező részének kijavítása iránt előterjesztett kérelmet elutasító végzéssel szemben a kérelmet előterjesztőn kívül az élhet fellebbezéssel, akit a kijavítani kért végzéssel szemben is fellebbezési jog illetett meg.

(4) A 110. § (2a) bekezdésében meghatározott végzéssel szemben a 650/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 72. cikk (1) bekezdésében meghatározott személy élhet fellebbezéssel.

(5) A (3) és (4) bekezdésben meghatározott esetekben a gyámhatóság akkor élhet fellebbezéssel, ha az e bekezdések szerint fellebbezésre jogosult a (2) bekezdés szerinti személy.

(6) A fellebbezést észrevételezésre a fellebbezésre nem jogosultak részére nem kell megküldeni.”

64. §

A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény

- a) 20. § (4) bekezdés b) pontjában az „Állam.” szövegrész helyébe az „Állam vagy belföldi települési önkormányzat (a továbbiakban: települési önkormányzat).” szöveg,
 - b) 28. § (3) bekezdésében a „c)–f)” szövegrész helyébe a „c)–e)” szöveg,
 - c) 29. § (1) bekezdés b) pontjában az „Állam érdekelt” szövegrész helyébe az „Állam vagy települési önkormányzat érdekelt” szöveg,
 - d) 36. § (2) bekezdésében a „helyezze közjegyzői letétbe” szövegrész helyébe az „a Kjnp. megfelelő alkalmazásával előlegezze meg” szöveg és az „el kell” szövegrész helyébe a „vissza kell” szöveg,
 - e) 40. § (2) bekezdésében az „Állam öröklése” szövegrész helyébe az „Állam vagy települési önkormányzat öröklése” szöveg és az „Állam kérelmére” szövegrész helyébe az „Állam vagy települési önkormányzat kérelmére” szöveg,
 - f) 64. § (1) bekezdésében az „Állam örököl” szövegrész helyébe az „Állam vagy települési önkormányzat örököl” szöveg,
 - g) 64. § (2) bekezdésében az „Államot.” szövegrész helyébe az „Államot vagy települési önkormányzat törvényes öröklése esetén az érintett települési önkormányzatot.” szöveg,
 - h) 64. § (3) bekezdésében az „Állam törvényes” szövegrész helyébe az „Állam vagy települési önkormányzat törvényes” szöveg,
 - i) 74. §-ában a „közjegyzői letétbe kell helyezni” szövegrész helyébe az „a Kjnp. megfelelő alkalmazásával a közjegyzőnél kell megfizetni” szöveg,
 - j) 91. § (1) bekezdésében az „államot –” szövegrész helyébe az „államot vagy települési önkormányzatot –” szöveg
- lép.

65. §

Hatályát veszti a hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény 110. § (2) bekezdés 16. pontjában a „valamint” szövegrész.

16. A határon átnyúló tartási ügyekben a központi hatósági feladatok ellátásáról szóló 2011. évi LXVII. törvény módosítása

66. §

A határon átnyúló tartási ügyekben a központi hatósági feladatok ellátásáról szóló 2011. évi LXVII. törvény 8. alcíme a következő 25/A. §-sal egészül ki:

„25/A. §

Ha a kérelmező a hágai egyezmény alapján előterjesztett, határozat elismerése és végrehajtása iránti kérelemhez a végrehajtani kért határozat mellett benyújtja a határozatnak az eredeti eljárás helye szerinti állam hatáskörrel rendelkező hatósága által a hágai egyezményhez ajánlott nyomtatvány formájában készített összefoglalását vagy kivonatát és annak magyar nyelvű fordítását, a bíróság

eltekint a határozat teljes szövegének magyar nyelvű fordításától. A bíróság akkor rendelheti el a végrehajtani kért határozat magyar nyelvű fordításának benyújtását, ha az az elismerés és végrehajtás közrendbe ütközésének vizsgálatához vagy a végrehajthatóvá nyilvánítás tárgyában hozott végzés ellen benyújtott fellebbezés elbírálásához szükséges.”

17. Az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény módosítása

67. §

Az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény

- a) 22. § (2) bekezdésében a „fogva tartás” szövegrész helyébe a „fogvatartás” szöveg,
- b) 24. § (2) bekezdésében az „Amennyiben” szövegrész helyébe a „Ha” szöveg lép.

18. A civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény módosítása

68. §

A civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény 37. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a változásbejegyzési kérelem kizárólag a szervezet nevében szereplő, megyére utaló elnevezés Magyarország Alaptörvényének tizenegyedik módosítása folytán szükséges vármegyére utaló elnevezésre történő megváltoztatására irányul, a szervezet változásbejegyzésére vonatkozó eljárási szabályokat az alábbi eltérésekkel kell alkalmazni:

- a) a bíróság a változásbejegyzési kérelmet a 28. § (1) bekezdésétől eltérően a benyújtásától számított öt napon belül megvizsgálja, és
- b) a bíróság a változásbejegyzési kérelemről a 30. § (1) és 30. § (5) bekezdésétől eltérően legkésőbb a kérelem benyújtásától számított húsz napon belül dönt.

(6) Az (5) bekezdés b) pontjában megállapított határidőbe nem számít bele a 30. § (4) bekezdés a)-c) pontjában, valamint a (3) bekezdésben meghatározott idő.”

69. §

A civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény 93. § (2a) bekezdésében a „szervezetet” szövegrész helyébe a „nyilvános szerkezetátalakítással összefüggésben bejegyzett adatokat, ideértve a szervezet nevéhez (rövidített nevéhez) kapcsolódó toldatot is,” szöveg lép.

70. §

Hatályát veszti a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény 37. § (5) és (6) bekezdése.

19. Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosítása

71. §

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény

- a) 111. § (1a) bekezdés nyitó szövegrészeiben a „Bármely” szövegrész helyébe az „A” szöveg,
 - b) 112. § (4) bekezdésében az „alkalmazottak” szövegrész helyébe az „alkalmazott” szöveg és a „foglalkoztathatók” szövegrész helyébe a „foglalkoztatható” szöveg
- lép.

20. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosítása

72. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény

- a) 185/A. § (2) bekezdésében az „egészségügyért felelős miniszter ellenőrzött anyagokról szóló rendelete” szövegrész helyébe az „ellenőrzött anyagokról szóló 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet [a továbbiakban: 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet]” szöveg,
- b) 459. § (1) bekezdés 18. pontjában az „az egészségügyért felelős miniszter ellenőrzött anyagokról szóló rendelete” szövegrész helyébe az „a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet” szöveg,
- c) 459. § (1) bekezdés 33. pontjában az „az egészségügyért felelős miniszter ellenőrzött anyagokról szóló rendelete” szövegrész helyébe az „a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet” szöveg,
- d) 461. § (5) bekezdés nyitó szövegrészeiben az „az egészségügyért felelős miniszter ellenőrzött anyagokról szóló rendelete” szövegrész helyébe az „a 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet” szöveg

lép.

21. Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény módosítása

73. §

Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 128. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A kitöltött tanúsítványt, a végrehajtás átadásához szükséges egyéb ügyiratokkal, továbbá – ha rendelkezésre áll – az ítélet fordításával együtt a büntetés-végrehajtási bíró a miniszter részére küldi meg. E bekezdés alkalmazása során az elektronikus kapcsolattartás szabályait azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a büntetés-végrehajtási bíró az ügyiratot papíralapon küldi meg a miniszternek, ha a miniszter tájékoztatása alapján az ügyirat végrehajtó tagállam részére történő megküldéséhez az szükséges.”

74. §

Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 129. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„129. §

(1) Az elítélt kezdeményezheti a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésnek vagy szabadságelvonással járó intézkedésnek egy másik tagállamban történő végrehajtását.

(2) Az elítélt a végrehajtási jogsegélyt érintő kezdeményezését a végrehajtási jogsegély alapjául szolgáló határozat kihirdetésekor az eljáró bírónál, azt követően az elsőfokon eljáró bíróság székhelye szerint illetékes büntetés-végrehajtási bírónál terjesztheti elő.

(3) Ha a bírósághoz vagy más hatósághoz olyan kezdeményezés érkezik, amelynek elintézésére a (2) bekezdés alapján nem rendelkezik hatáskörrel vagy illetékességgel, a kezdeményezést haladéktalanul továbbítja a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz, amelyről az elítéltet tájékoztatja.

(4) Ha a szabadságvesztés végrehajtása átadásának feltételei fennállnak vagy erre irányuló kezdeményezést terjesztenek elő, az elítélt hozzájárulásáról a végrehajtási jogsegély alapjául szolgáló határozat kihirdetésekor az eljáró bíró előtt, egyéb esetben a büntetés-végrehajtási bíró előtt nyilatkozhat. Az elítéltet a hozzájárulásáról abban az esetben is nyilatkoztatni kell, ha az átadásának nem feltétele az elítélt hozzájárulása és az átadás az elítélt átszállításával jár együtt. A nyilatkozatban fel kell tüntetni az elítélt személy tagállamban található tényleges tartózkodási helyét, és a büntetés vagy intézkedés tagállami végrehajtásával kapcsolatban megfogalmazott indokait is.

(5) Az elítélt meghallgatásáról írásbeli jegyzőkönyvet kell készíteni, amelyet a bírónak és a nyilatkozattevőnek alá kell írnia vagy az írásbeli jegyzőkönyv mellett a meghallgatásról kép- és hangfelvételt kell készíteni.

(6) A meghallgatás telekommunikációs eszköz útján is biztosítható.

(7) Az elítélt meghallgatása során, a nyilatkozattételt megelőzően a bíróság az elítéltet tájékoztatja

- a) a végrehajtás átadásának lényeges körülményeiről, következményeiről,
- b) arról, hogy a kezdeményezése hozzájárulásnak minősül,
- c) a specialitás szabályáról, továbbá arról, hogy hozzájárulása esetén a specialitás szabálya nem alkalmazható.

(8) A büntetőügyben eljáró bíróság az (5) bekezdésben foglaltak alapján felvett írásbeli jegyzőkönyvet a végrehajtás átadásához szükséges egyéb ügyiratokkal együtt a büntetés-végrehajtási bíróhoz továbbítja a tanúsítvány kiállítására érdekében.

(9) A büntetés-végrehajtási bíró a magyar nyelvű tanúsítványt, az (5) bekezdésben foglaltak alapján felvett írásbeli jegyzőkönyvet, a végrehajtás átadásához szükséges egyéb ügyiratokkal együtt megküldi a miniszter részére, ha a letöltendő büntetés hátralévő tartamára tekintettel a büntetés végrehajtás átadása nem kizárt. Ha a büntetés végrehajtásának átadása a letöltendő büntetés hátralévő tartamára tekintettel kizárt, a büntetés-végrehajtási bíró erről tájékoztatja az elítéltet.”

75. §

Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény

- a) 119. § (1) bekezdésében az „azt a” szövegrész helyébe az „azt, ha e törvény kivételt nem tesz, a” szöveg,
- b) 130/A. § (1) bekezdésében az „– indokolással” szövegrész helyébe az „– a miniszter véleményének beszerzését követően, indokolással” szöveg lép.

22. A Schengeni Információs Rendszer második generációja keretében történő információcseréről, továbbá egyes rendészeti tárgyú törvények ezzel, valamint a Magyar Egyszerűsítési Programmal összefüggő módosításáról szóló 2012. évi CLXXXI. törvény módosítása

76. §

A Schengeni Információs Rendszer második generációja keretében történő információcseréről, továbbá egyes rendészeti tárgyú törvények ezzel, valamint a Magyar Egyszerűsítési Programmal összefüggő módosításáról szóló 2012. évi CLXXXI. törvény 3. § (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A SIRENE Iroda)

„a) kiegészítő információkat cserél más SIS-t alkalmazó államok SIRENE Irodáival és az Europol SIRENE Irodájával,”

77. §

A Schengeni Információs Rendszer második generációja keretében történő információcseréről, továbbá egyes rendészeti tárgyú törvények ezzel, valamint a Magyar Egyszerűsítési Programmal összefüggő módosításáról szóló 2012. évi CLXXXI. törvény a következő 46. §-sal egészül ki:

„46. §

A 3. § (2) bekezdés a) pontja az (EU) 2016/794 rendeletnek az Europol magánfelekkel folytatott együttműködése, a személyes adatoknak az Europol által a bűnügyi nyomozások támogatása érdekében végzett kezelése, valamint az Europol kutatásban és innovációban betöltött szerepe tekintetében történő módosításáról szóló, 2022. június 8-i (EU) 2022/991 európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.”

23. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosítása

78. §

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 6:123. § (2) bekezdés nyitó szövegrészában az „a (2) bekezdés” szövegrész helyébe az „az (1) bekezdés” szöveg lép.

79. §

Hatályát veszti a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 4:170. § (2) bekezdése.

24. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény módosítása

80. §

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény 53/A. § (5) bekezdésében a „megkeresése alapján” szövegrész helyébe a „megkeresésére” szöveg lép.

25. A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény módosítása

81. §

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény 161. § (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés b) pontjában foglaltak alapján a banktitok megtartásának kötelezettsége nem áll fenn]

„b) a hagyatéki ügyben eljáró közjegyzővel és jegyzővel, az Európai Unió tagállamának eljáró hatóságával (ideértve a külföldi eljárásban közreműködő végrendeleti végrehajtót vagy kirendelt hagyatéki gondnokot is), valamint a feladatkörében eljáró gyámhatósággal,”
(szemben e szerveknek a pénzügyi intézményhez intézett adatkérése, illetve írásbeli megkeresése esetén.)

26. A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény módosítása

82. §

(1) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 26. § (4) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem terjed ki a megismerés joga)

„b) a kockázatelemzési vizsgálat irataira és a kockázatértékelési jelentésre,”

(2) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 26. § (4) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem terjed ki a megismerés joga)

„d) a biztonsági intézkedések alkalmazásával, az egyedi biztonsági előírással, valamint a fogvatartás biztonságára különös veszélyt jelentő elítéltek részlegére helyezéssel kapcsolatos olyan iratra, amelynek ismertté válása valamely más személy jogait vagy érdekeit sértené,”

83. §

(1) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 48. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a büntetés-végrehajtási bíró megállapítja a szabadságvesztés végrehajthatóságát, úgy

- a) az értesítőlap hiteles másolatának megküldésével értesíti a BVOP-t a szabadságvesztés megkezdésére felhívható elítéltekről, vagy
- b) az igazságügyért felelős miniszternél kezdeményezi a büntetés végrehajtásának átadását az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló törvény vagy a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló törvény rendelkezései szerint a végrehajtás átadásához

szükséges ügyiratok és – szükség esetén – a magyar nyelven kiállított tanúsítvány megküldésével, ha

ba) az elítélt lakóhelye vagy tényleges tartózkodási helye ismert és az nem Magyarországon van, és

bb) a letöltendő büntetés hátralévő tartamára tekintettel a büntetés végrehajtás átadása nem kizárt.”

(2) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 48. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A büntetés-végrehajtási bíró a (2) bekezdés a) pontja szerint jár el, ha az igazságügyért felelős miniszter a (2) bekezdés b) pontja esetén úgy nyilatkozik, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának átadása kizárt.”

84. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény „Biztonsági zárkába vagy részlegre helyezés felülvizsgálata” alcím címe helyébe a következő rendelkezés lép:

„Szigorúbb kezdeti kategória besorolás, az azonnali kategória-visszasorolás elrendelésének és a kreditpont számítás felülvizsgálata”

85. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 73. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„73. §

(1) Az elítéltnak vagy védőjének a szigorúbb kezdeti kategória besorolásról és a kreditpont számítás vizsgálatáról hozott határozattal szembeni bírósági felülvizsgálati kérelmét a büntetés-végrehajtási bíró az iratnak a hozzá érkezésétől számított tizenöt napon belül bírálja el.

(2) Az elítéltnak vagy védőjének az azonnali kategória-visszasorolás elrendeléséről hozott határozattal szembeni bírósági felülvizsgálati kérelmét a büntetés-végrehajtási bíró az iratnak a hozzá érkezésétől számított öt napon belül bírálja el.

(3) A bűnügyi költséget az állam viseli.”

86. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 75. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az elítéltnak vagy védőjének a bv. intézet magánelzárás fenytést kiszabó határozattal szembeni bírósági felülvizsgálati kérelmét a büntetés-végrehajtási bíró az iratnak a hozzá

érkezésétől számított öt napon belül bírálja el. A büntetés-végrehajtási bíró a felülvizsgálat során a magánelzárás fenytéssel járó kreditpont levonás mértékét is vizsgálja.”

87. §

(1) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 82. § 6. és 7. pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E fejezet alkalmazásában)

- „6. *katégória*: az egyéniesítés alapelve alapján működtetett végrehajtási környezet, amely igazodik az elítélt visszaesési és fogvatartási kockázatához, magatartásához, együttműködési készségéhez, és amely az elítélt szükségleteihez igazodó reintegrációs programok biztosításával szolgálja az egyéni bűnmegelőzési célok megvalósítását,
7. *befogadó környezet*: a társadalmi kötődés mértékének megítélése szempontjából vizsgálandó szociális közeg, amelyben az elítélt szabadulását követően vagy reintegrációs őrizetének elrendelése, valamint reintegrációs eltávoztása esetén élni kíván, továbbá ahol az átmeneti részlegre helyezése esetén az eltávoztáskor tartózkodna,”

(2) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 82. §-a a következő 8. és 9. ponttal egészül ki:

(E fejezet alkalmazásában)

- „8. *kreditrendszer*: az elítélt magatartása, együttműködési készsége és a reintegrációs tevékenység keretében nyújtott teljesítménye alapján számított kreditértékeken alapuló előmeneteli rendszer, amelyben a szabadságvesztés tartamához igazodóan rögzítésre kerül azon kreditpontok száma, amelynek összegyűjtése esetén az elítélt a kezdeti besoroláshoz képest átkerülhet egy kedvezőbb kategóriába, és amelyhez mérten az elítélt által megszerzett és a tőle levont kreditpontok számértéke határozza meg a kategóriák közötti előre- vagy visszatorolását,
9. *bv. intézet* alatt érteni kell a Központi Kivizsgáló és Módszertani Intézetet (a továbbiakban: KKMI) és agglomerációs szervezeti egységét is e törvényben meghatározott tevékenysége vagy feladata ellátása során.”

88. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 85. §-a a következő (4)–(6) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A BVOP a 92. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az elítéltet a szabadságvesztés megkezdésére és a kockázatelemzési vizsgálaton történő megjelenésre hívja fel.

(5) A 84. § (1) bekezdése esetén a BVOP a 92. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően szükség szerint intézkedik az elítéltnek kockázatelemzési vizsgálatára történő átszállítása iránt.

(6) A BVOP az elítélt 92. § (1) bekezdése szerinti vizsgálatát követően a katégória besorolásról hozott határozat, valamint a sajátos kezelési igényű részlegre helyezésre vonatkozó javaslata alapján jelöli ki azt a bv. intézetet, amely a szabadságvesztést végrehajtja, és egyidejűleg intézkedik az elítélt átszállítása érdekében.”

89. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény „Központi Kivizsgáló és Módszertani Intézet és a Kockázatelemzési és Kezelési Rendszer” alcím címe helyébe a következő rendelkezés lép:

„KKMI és a Kockázatelemzési és Kezelési Rendszer”

90. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 92–94. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„92. §

(1) A KKMI és agglomerációs szervezeti egységei a Kockázatelemzési és Kezelési Rendszer alapján elvégzik az e törvényben meghatározott elítéltek kockázatelemző, valamint a reintegrációs programok kiválasztását és egyéb döntéseket elősegítő vizsgálatát.

(2) A kockázatelemzés a következő elemek értékelésén alapul:

- a) az elítélt által elkövetett bűncselekmény jellemzői,
- b) a szabadságvesztés büntetés tartama, illetve annak hátralévő része és végrehajtási fokozata,
- c) az elítélt kriminológiai jellemzői,
- d) az elítélt visszaesési és fogvatartási kockázata,
- e) az elítélt korábbi fogvatartása során tanúsított magatartása,
- f) az elítélt kockázatelemzési vizsgálat során tanúsított magatartása.

(3) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az (1) bekezdés szerinti vizsgálatot

- a) a KKMI végzi, ha az elítéltet súlyos személy elleni erőszakos bűncselekmény tettesként történő elkövetése miatt ítélték szabadságvesztésre,
- b) az a) pontban meghatározott kivétellel a KKMI agglomerációs szervezeti egysége végzi, ha a szabadságvesztés vagy annak még végrehajtásra váró tartama az egy évet meghaladja.

(4) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az (1) bekezdés szerinti kockázatelemzési vizsgálatot akkor is el kell végezni, ha az elítélttel szemben – a 14. §-ra figyelemmel – újabb vagy összbüntetésként megállapított, a (3) bekezdésben meghatározott szabadságvesztést kell végrehajtani.

(5) A KKMI-ben vagy az agglomerációs szervezeti egységén az elítélt elhelyezése legfeljebb harminc napig tarthat, amit a KKMI, illetve az agglomerációs szervezeti egység vezetője indokolt esetben további harminc nappal meghosszabbíthat.

(6) A KKMI, illetve az agglomerációs szervezeti egysége az (1) bekezdés szerinti vizsgálat alapján – a 26. § (4) bekezdésében foglaltak figyelembevételével – határozattal dönt a 97. § (3) vagy (4) bekezdése alapján az elítélt adott végrehajtási fokozathoz tartozó kezdeti kategória besorolásáról, valamint az elítélt szükségleteinek megfelelő sajátos kezelési igényű részlegre helyezésére tehet javaslatot.

(7) A KKMI dönt – az elítélt hozzájárulásával – a 132. § szerinti szexuális bűnelkövető visszaesési valószínűségét csökkentő intenzív kezelési programba történő bevonásról.

(8) Az (1) bekezdés szerinti vizsgálati időszak kockázatértékelési jelentéssel zárul, amely tartalmazza az elítélt befogadásakor mért általános – visszaesési és fogvatartási – kockázatát, meghatározza a kockázat csökkentéséhez szükséges egészségügyi, pszichológiai, biztonsági és reintegrációs feladatokat, amelyet a bv. intézetnek a reintegrációs tevékenysége során figyelembe kell vennie.

(9) Az elítélt részére a (6) bekezdés szerinti határozatot át kell adni, továbbá tájékoztatni kell a számára javasolt visszaesési és fogvatartási kockázatot csökkentő reintegrációs programokról, illetve a sajátos kezelési igényű részlegre helyezésre vonatkozó javaslatról.

(10) Az elítéltről készült kockázatértékelési jelentést a fogvatartotti nyilvántartásban rögzíteni kell.

(11) A KKMI, illetve az agglomerációs szervezeti egysége a szabadságvesztést végrehajtó bv. intézet kijelölése érdekében haladéktalanul értesíti a BVOP-t az elítélt kategória besorolásáról, valamint a sajátos kezelési igényű részlegre helyezésére vonatkozó javaslatáról.

93. §

(1) A KKMI vagy az agglomerációs szervezeti egysége jogszabályban meghatározott esetben a bv. intézet kezdeményezésére újból elvégzi az elítélt kockázatelemzési vizsgálatát.

(2) A KKMI vagy az agglomerációs szervezeti egysége az újbóli vizsgálatot az elítélt befogadásától számított tizenöt napon belül folytatja le.

94. §

(1) A KKMI és agglomerációs szervezeti egysége a tevékenysége során keletkező fogvatartotti kockázatelemzéshez szükséges adatokat rendszerezi, elemzi, értékeli, indokolt esetben adatot szolgáltat a büntetés-végrehajtási ügyben döntésre jogosultak részére.

(2) A KKMI működteti a 132. § szerinti szexuális bűnelkövetők visszaesési valószínűségét csökkentő intenzív kezelési programját.

(3) A KKMI új szakmai módszerek és eljárások kidolgozását is elvégzi.”

91. §

(1) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 95. § (4)–(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) A BFB végzi – a KKMI által kiadott módszertan alapján – az elítélt kockázatelemzési vizsgálatát, és dönt az elítélt adott végrehajtási fokozathoz tartozó kezdeti kategória besorolásáról, ha

a) a 92. § (3)- és (4) bekezdésében meghatározott feltételek nem állnak fenn,

b) az elítéltet az anya-gyermek részlegre helyezték,

c) az elítélten – a szabadságvesztések folyamatos végrehajtásával – újabb vagy összbüntetésként megállapított szabadságvesztést kell végrehajtani, és

ca) az elítélt kategória besorolása megfelel a 97. § (3) bekezdése alapján, az újabb vagy összbüntetésként megállapított szabadságvesztés végrehajtási fokozatához igazodó kezdeti kategória besorolásnak, vagy

cb) annak végrehajtási fokozata enyhébb annál, mint amelyet tölt.

(5) Az elítélt kezdeti kategória besorolásáról és a kategóriaváltásról – a 26. § (4) bekezdésében foglaltak figyelembevételével – a BFB határozattal dönt.

(6) Ha a kategóriaváltás szükségessé teszi, a bv. intézet haladéktalanul kezdeményezi a BVOP-nál a szabadságvesztés végrehajtására másik bv. intézet kijelölését.

(7) Kiemelkedően súlyos fegyelemsértés esetén a bv. intézet parancsnoka – a kreditpontoktól függetlenül – az elítélt legfeljebb két kategóriára terjedő azonnali visszasorolásáról határozhat, amely határozattal szemben az elítélt bírósági felülvizsgálati kérelmet nyújthat be.”

(2) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 95. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A (7) bekezdés alkalmazásában kiemelkedően súlyos fegyelemsértés:

- a) terrorcselekményt, fogolyzandulást, fogolyszökést, támadást, tömeges ellenállást, előnyök szerzése érdekében elkövetett önkárosítást, tiltott tárgyként kábítószer, új pszichoaktív anyag, más pszichoaktív szer, elektronikus hírközlő eszköz vagy információs rendszer birtoklását, illetve kereskedelmét megvalósító rendkívüli eseményben való részvétel, vagy
- b) bűncselekményt megvalósító, személy elleni erőszakos vagy súlyos sérülést okozó fegyelemsértés.”

92. §

(1) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 96. § (1) bekezdés b)–e) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(A BFB elítéltekkel kapcsolatos feladatai:)

- „b) a 95. § (4) bekezdése esetén az elítélt kezdeti kategória besorolása,
- c) a kreditpontok összesítése, kérelemre történő felülvizsgálata,
- d) a kreditpontokra figyelemmel az elítélt kategória besorolásának megváltoztatása,
- e) a reintegrációs programba történő bevonás, ilyen programba történő helyezés vagy annak megszüntetése, a programon való részvétel eredményességének értékelése,”

(2) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 96. § (1) bekezdés l) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A BFB elítéltekkel kapcsolatos feladatai:)

- „l) az elítéltnak a KKMI vagy az agglomerációs szervezeti egysége általi újbóli kockázatelemzési vizsgálatának a kezdeményezése,”

93. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 97–102. §-a helyébe a következő rendelkezések

lépnek:

„97. §

(1) A szabadságvesztést a büntetés-végrehajtási szervezet hajtja végre. A szabadságvesztést a bíróság által meghatározott végrehajtási fokozat alapján meghatározott kategóriákban, a büntetés-végrehajtási szervezet által – a jogszabály, illetve az országos parancsnok intézkedése alapján – kijelölt, lehetőleg az elítélt lakcíméhez legközelebb eső bv. intézetben hajtják végre.

(2) A szabadságvesztés végrehajtásának rendjét, e törvény eltérő rendelkezése hiányában az elítélt egyéni körülményeinek figyelembevételével kijelölt kategória besorolása határozza meg. Az elítélt részére adható kedvezmények az egyes kategóriák szerint eltérőek lehetnek.

(3) A kockázatelemző vizsgálat eredménye alapján az elítélt végrehajtási fokozathoz igazodó kezdeti kategória besorolása

- a) fogház fokozat esetén, ha az elítéltet első alkalommal ítélték szabadságvesztésre, amelynek a tartama az egy évet nem haladja meg I. kategória,
- b) az a) pontban meghatározottakon kívül fogházfokozat esetén II. vagy III. kategória,
- c) börtönfokozat esetén III. vagy IV. kategória,
- d) fegyházfokozat esetén IV. vagy V. kategória lehet.

(4) Ha az elítélt

- a) fogvatartási kockázatára,
- b) korábbi fogvatartása során tanúsított magatartására,
- c) együttműködési készségének hiányára, vagy
- d) kockázatelemzési vizsgálat során tanúsított magatartására

tekintettel a (3) bekezdés szerinti kezdeti kategória besorolása a végrehajtás rendjét veszélyeztetné, az elítélt kezdeti kategória besorolása a (3) bekezdés b) vagy c) pontjában meghatározottnál eggyel szigorúbb kategóriában is meghatározható, amelyről a KKMI vagy az agglomerációs szervezeti egysége az elítélt kockázatelemzése – ideértve a bv. intézet kezdeményezésére lefolytatott újbóli vizsgálatot is – alapján határozattal dönt. A határozattal szemben az elítélt bírósági felülvizsgálati kérelmet nyújthat be.

(5) Ha a szabadságvesztés végrehajtási fokozata

- a) fegyház, az elítélt I. kategóriába történő előresorolására,
- b) fogház, az elítélt V. kategóriába történő visszasorolására – a 95. § (7) bekezdés kivételével –, nem kerülhet sor.

(6) Ha az elítélten több szabadságvesztést folyamatosan hajtanak végre, az újabb vagy összbüntetésként megállapított szabadságvesztés végrehajtása során, ha az elítélt korábbi kategória besorolása a 97. § (3) bekezdés szerinti besorolásnak megfeleltethető, az elítélt korábbi kategória besorolása fenntartható.

(7) A tényleges életfogytig tartó szabadságvesztést töltő elítéltet az V. kategóriába kell sorolni, az I. vagy a II. kategóriába történő előresorolása kizárt, továbbá a IV. vagy a III. kategóriába történő előresorolása esetén sem engedélyezhető számára látogató intézeten kívüli fogadása, kimaradás vagy eltávozás, és külső munkáltatásba nem vonható be.

(8) A szabadságvesztés végrehajtása során a kezdeti kategória besorolást követően az elítélt kategória besorolását, jogszabályban meghatározottak szerint az elítélt által megszerzett, illetve tőle

levont kreditpontok száma alapján történő kategóriaváltás vagy a 95. § (7) bekezdése szerinti kategória-visszasorolás határozza meg.

(9) A fogvatartás biztonságának fenntartása érdekében az egyes kategóriákon belül az elítélt egyéni kockázatértékelése alapján az elítélt őrzésére, felügyeletére, ellenőrzésére, a zárkaajtó zárva tartására, bv. intézeten belüli mozgására, látogatónak biztonsági fülkében vagy rácson keresztül történő fogadására, közös kulturális vagy sportrendezvényen, vallási szertartáson való részvételére, külső munkahelyen történő foglalkoztatására, az intézet elhagyására, az elítélt előállítására, szállítására vonatkozó biztonsági előírások szigorúbbak lehetnek.

(10) A büntetés-végrehajtási szervezet a sajátos kezelési igényű elítéltek részére speciális részleget alakíthat ki, ahol a végrehajtás rendje elsősorban e sajátos igényekhez igazodik és az egyes kategóriáktól eltérhet.

(11) A szabadságvesztés végrehajtásának részletes rendjét e törvény, valamint a szabadságvesztés rendjét szabályozó egyéb jogszabályok alapján kell meghatározni.

98. §

(1) A szabadságvesztés végrehajtása során biztosítani kell az elítélt

- a) őrzését, felügyeletét és ellenőrzését,
- b) elhelyezését, élelmezését, ruházatát,
- c) – ha e törvény másként nem rendelkezik – a hatályos egészségügyi, társadalombiztosítási, egészségbiztosítási jogszabályok, illetve a kötelező szakmai eljárásrend szerinti egészségügyi ellátását,
- d) jogainak e törvény szerinti gyakorlását,
- e) oktatásához szükséges feltételeket,
- f) foglalkoztatásához szükséges feltételeket,
- g) társadalmi visszailleszkedését segítő egyéb reintegrációs programokhoz szükséges feltételeket.

(2) Az egyes kategóriákban a jogszabályban meghatározottak szerint eltérő az elítélt

1. elkülönítése a külvilágtól,
2. őrzése, felügyelete és ellenőrzése,
3. bv. intézeten belüli mozgása,
4. fegyelemsértése esetén kiszabható magánelzárás fenyítés mértéke,
5. zárkában vagy lakóhelyiségben való elhelyezése,
6. életrendje,
7. szabadlevegőn tartózkodásának helyszíne és rendje,
8. által gyakorolható kapcsolattartási formák, azok gyakorisága és mértéke,
9. személyes szükségleteire fordítható összeg,
10. által igénybe vehető többletszolgáltatások,
11. által magánál tartható tárgyak köre,
12. külső helyszínen történő munkáltatásának lehetősége,
13. oktatásban, képzésben való részvételének módja,
14. sport vagy kulturális eseményen, illetve vallási szertartáson való részvételének módja,
15. számára a szabadidő eltöltésének lehetősége,
16. számára a közösségi eszközök igénybevételének lehetősége,
17. részvétele a reintegrációs programokban.

99. §

- (1) A szabadságvesztés végrehajtása során az elítélt jogszabályban meghatározottak szerint
- a) a magatartása, az együttműködési készsége, a kockázati értékelése, a reintegrációs tevékenységben való részvétele, jutalmazása függvényében kreditpontokat szerezhet, illetve
 - b) fenyítése függvényében kreditpontokat veszíthet,
- amely a kategóriák közötti előresorolását vagy visszasorolását eredményezi.
- (2) Az elítélt akkor is jogosult kreditpont megszerzésére, ha az az adott időszakban neki fel nem róható okból nem tudott részt venni reintegrációs tevékenységben.
- (3) A végrehajtás során megszerzhető – a kategóriákban való előmenetelt biztosító – kreditpontok száma és annak időbeli ütemezése a szabadságvesztés végrehajtási fokozatához, tartamához, illetve annak hátralévő részéhez és az elítélt kezdeti kategória besoroláshoz igazodik.
- (4) A kreditpont levonás végrehajtását a BFB
- a) kisebb súlyú fegyelemsértés esetén három hónapra,
 - b) közepes súlyú fegyelemsértés esetén hat hónapra
- felfüggesztheti, és ha az elítélt ez idő alatt jó magaviseletet tanúsít, a levonást mellőzi.
- (5) Az elítélt által a végrehajtás alatt megszerzendő, előmenetelt biztosító kreditpontok számát és a kategória-előresorolás lehetséges időpontját, valamint az időpont megjelölésével a szerzett, a levont, illetve a (4) bekezdés alapján felfüggesztett kreditpontok számát a fogvatartotti nyilvántartásban rögzíteni kell.
- (6) A BFB az elítélt által szerzett és a tőle levont kreditpontokat hathavonta összesíti.
- (7) Ha az összesítési időszakban megszerzett vagy tőle levont kreditpontjai alapján az elítélt kategóriaváltása szükséges, arról a BFB soron kívül dönt.
- (8) Ha az összesítés eredményeként az elítélt elérte a kategória-előresoroláshoz szükséges kreditpontok hetvenöt százalékát, az együttműködési készségére és a reintegrációs tevékenységben való előrehaladására figyelemmel a BFB méltányosságból előresorolhatja.
- (9) Ha az elítélt fenyítése során kreditpont levonás végrehajtásának felfüggesztésére került sor, a felfüggesztés tartama alatt kategória-előresorolásnak nincs helye.

100. §

- (1) A bv. intézetnek biztosítani kell, hogy az elítélt
- a) megismerhesse a számára lehetséges kategória-előresorolás időbeli ütemezését,
 - b) információval rendelkezzen az aktuális kreditpontjairól,
 - c) a kreditpontjaiban bekövetkező változást nyomon követhesse,
 - d) számára megállapítható legyen, hogy hány kreditpont
 - da) megszerzése szükséges a kategória szerinti előresorolásához,
 - db) elvesztése eredményez kategória szerinti visszasorolást.
- (2) Az egyes kreditpontok tekintetében egyedi panasz benyújtásának nincs helye, de az elítélt
- a) a kreditpont-összesítési időszakot,
 - b) a kategória-előresorolás lehetséges időpontját,
 - c) a kategória-visszasorolását
- követő tizenöt napon belül kérelmet nyújthat be a BFB-hez, hogy vizsgálja meg, hogy az általa megszerzhető kreditpont meg nem adása vagy a tőle való kreditpont levonás, illetve annak mértéke

megalapozott-e.

(3) A vizsgálat során a BFB az elítélt magatartása, együttműködési készsége és a reintegrációs tevékenység keretében nyújtott teljesítménye alapján a felülvizsgálattal érintett időszak tekintetében kreditpont levonását törölheti, illetve kreditpont megszerzéséről dönthet.

(4) A vizsgálat eredményéről – és szükség szerint az elítélt kategória-előresorolásáról vagy a kategória-visszasorolása törléséről – a BFB határozattal dönt.

(5) A (2) bekezdés b) pontja szerinti esetben az elítélt a BFB kreditszámítás vizsgálatáról hozott, kérelmet elutasító vagy annak részben helyt adó határozatával szemben bírósági felülvizsgálati kérelmet nyújthat be.

101. §

(1) A szabadságvesztés végrehajtása során – ha e törvény másképp nem rendelkezik –

- a) a különböző kategóriába tartozókat egymástól,
 - b) a férfiakat a nőktől,
 - c) a fiatalokat a felnőtt korúaktól,
 - d) a katonákat a katonának nem minősülő elítéltektől,
 - e) a dohányzókat a nem dohányzóktól,
 - f) a fekvőbetegeket az egészségesektől,
 - g) a fertőző betegeket a nem fertőző betegektől
- el kell különíteni.

(2) Az elkülönítést külön részlegben, ennek elkülönített részén, illetve külön zárkában vagy lakóhelyiségben kell végrehajtani.

(3) Az (1) bekezdés a) pontjában foglaltaktól eltérően együtt helyezhetők el

- a) az I. és a II. kategóriába sorolt elítéltek,
- b) a III. és a IV. kategóriába sorolt elítéltek,
- c) a IV. és az V. kategóriába sorolt elítéltek.

(4) A gyógykezelés érdekében a különböző kategória besorolású elítéltek a kórteremben, a betegszobában, a fertőző elkülönítőben, illetve az e célra kijelölt zárkában közösen helyezhetők el, valamint az orvosi vizsgálatra, illetve egészségügyi rendelésre közösen várakozhatnak.

(5) Kategória besorolástól függetlenül az elítéltek – az adott részlegben belül a zárkában és lakóhelyiségben is – együtt helyezhetők el a gyógyító-terápiás részlegben, az átmeneti részlegben, a drogprevenciós részlegben, a pszichoszociális részlegben, a vallási részlegben, az első alkalommal végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt részlegben, az időskorúak részlegben. A kategória besorolástól függetlenül – az adott részlegben belül – az elítéltek együtt helyezhetők el a hosszú időre ítélt részlegben, a fiatalok elítéltek részlegben és az anya-gyermek részlegben.

(6) A különböző kategória besorolású elítéltek a munkahelyen együtt dolgozhatnak, az általános iskolai, illetve középfokú iskolai oktatásban, a felsőoktatásban, a szakmai képzésben, reintegrációs programon, a sport és a kulturális programon, a szállítás és az előállítás során, valamint a vallásos szertartásokon és más rendezvényeken közösen vehetnek részt, továbbá a szabad levegőn és a közös étteremben együtt tartózkodhatnak.

(7) Az (1) bekezdésben foglaltakon túl jogszabály az elkülönítés egyéb szempontjait is

meghatározhatja.

102. §

(1) Az elítélt V. kategóriába sorolása esetén

- a) eltávozás, látogató intézeten kívüli fogadása és kimaradás nem engedélyezhető,
- b) az elítélt munkát a zárkájában vagy a bv. intézet kijelölt területén végezhet,
- c) az elítélt életrendje részleteiben is meghatározott, állandó irányítás és ellenőrzés alatt áll,
- d) a bv. intézeten belül a számára kijelölt területen egyéni kockázatértékelése alapján
 - da) engedéllyel és felügyelet mellett,
 - db) felügyelet mellett, vagy
 - dc) kivételesen felügyelet mellett, a kijelölt részlegen ellenőrzéssel mozoghat,
- e) zárkája ajtaját zárva kell tartani.

(2) Az elítélt IV. kategóriába sorolása esetén

- a) eltávozás nem engedélyezhető,
- b) látogató intézeten kívüli fogadása vagy kimaradás kivételesen engedélyezhető, amelynek időtartama a szabadságvesztésbe beszámít,
- c) az elítélt munkáltatása a bv. intézeten belül történhet, külső munkáltatásban kivételesen részt vehet, ha a külvilágtól a munkavégzés alatt is elkülöníthető,
- d) az elítélt életrendje részleteiben is meghatározott, állandó irányítás és ellenőrzés alatt áll,
- e) a bv. intézeten belül a számára kijelölt területen egyéni kockázatértékelése alapján
 - ea) engedéllyel és felügyelet mellett,
 - eb) felügyelet mellett, vagy
 - ec) kivételesen felügyelet mellett, a kijelölt részlegen ellenőrzéssel mozoghat,
- f) nappal a kategóriára vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint engedélyezhető zárkájának időszakos nyitva tartása.

(3) A III. kategóriában az elítélt

- a) eltávozása kivételesen engedélyezhető, amelynek időtartama a szabadságvesztésbe beszámít,
- b) látogató intézeten kívüli fogadása vagy kimaradás engedélyezhető, amelynek időtartama a szabadságvesztésbe beszámít,
- c) munkáltatása a bv. intézeten belül történhet, továbbá külső munkáltatásban részt vehet, ha a külvilágtól a munkavégzés alatt is elkülöníthető,
- d) életrendje meghatározott, irányítás és ellenőrzés alatt áll, a reintegrációs programokon kívüli szabad idejéből meghatározott időt belátása szerint használhatja fel,
- e) a bv. intézeten belül a számára kijelölt területen egyéni kockázatértékelése alapján
 - ea) csak engedéllyel és felügyelet mellett,
 - eb) felügyelet mellett, a bv. intézet kijelölt területén ellenőrzéssel, vagy
 - ec) felügyelet mellett, a bv. intézet meghatározott területén ellenőrzéssel, illetve meghatározott szervezett programokon szabadon mozoghat,
- f) zárkája vagy lakóhelyisége ajtaját éjszaka zárva kell tartani, kivéve, ha a tisztálkodáshoz szükséges folyó vizet, illetve illemhelyet részlegenként biztosítják, nappal a kategóriára vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint engedélyezhető az időszakos nyitva tartás.

(4) Az I. és a II. kategóriában az elítélt

- a) eltávozása engedélyezhető, amelynek időtartama a szabadságvesztésbe beszámít,
- b) látogató intézeten kívüli fogadása vagy kimaradás engedélyezhető,

- c) munkáltatása a bv. intézeten belül történhet, továbbá
- d) külső munkáltatásban részt vehet,
- e) életrendje részben meghatározott, a reintegrációs programokon kívüli szabad idejét belátása szerint használhatja fel,
- f) a bv. intézeten belül a számára kijelölt területen egyéni kockázatértékelése alapján
 - fa) felügyelettel,
 - fb) ellenőrzéssel, vagy
 - fc) szabadon mozoghat,
- g) zárkája vagy lakóhelyisége ajtaját éjszaka zárva, kivéve, ha a tisztálkodáshoz szükséges folyó vizet, illetve illemhelyet részlegenként biztosítják, nappal nyitva kell tartani.”

94. §

(1) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 103. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Azt az elítéltet, aki büntetését a IV. kategória besorolásban tölti és a szabadságvesztésből legalább öt évet kitöltött, a társadalomba való beilleszkedés elősegítése érdekében, a várható szabadulása előtt legfeljebb egy évvel átmeneti részlegre lehet helyezni. Az elítélt átmeneti részlegre helyezhetőségéről a BFB javaslatára a bv. intézet parancsnoka határozattal dönt.”

(2) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 103. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A bv. intézet a döntés megalapozása érdekében az elítélt által az eltávozásra megjelölt lakcím, illetve tényleges tartózkodási hely szerint illetékes

- a) büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő útján környezettanulmány elkészítését rendelheti el, vagy
- b) rendőri szervet az elítélt életvitelére és közbiztonsági kockázatára vonatkozó rendőri jelentés készítése céljából megkeresheti.

(3) Az átmeneti részlegen az elítéltre irányadó büntetés-végrehajtási szabályok enyhíthetők, így különösen az elítélt

- a) látogató intézeten kívüli fogadása vagy kimaradása, továbbá kivételesen eltávozása engedélyezhető,
- b) külső munkáltatásban kivételesen részt vehet, ha a külvilágtól a munkavégzés alatt is elkülöníthető,
- c) életrendjének a meghatározottsága csökkenthető,
- d) egyéni kockázatértékelése alapján a bv. intézet kijelölt területén szabadon mozoghat,
- e) a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelővel rendszeresen tarthat kapcsolatot a 185. § (2) bekezdés c) és d) pontjában meghatározott időtartamot megelőzően is.”

95. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás

végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 109. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„109. §

(1) A fogvatartás biztonságára különös veszélyt jelentő elítéltek részlegére (e szakasz alkalmazásában a továbbiakban: részleg) az az V. kategóriába sorolt elítélt helyezhető, akinek az intézet rendjéhez és biztonságához való viszonya kirívóan elutasító, nyíltan vagy rejtetten agresszív viselkedésű, és

- a) a végrehajtás rendjét és a fogvatartás biztonságát súlyosan sértő cselekményt készít elő, kísérelt meg vagy követett el, vagy
- b) a saját vagy mások életét, testi épségét, illetve vagyontárgyakat súlyosan sértő vagy veszélyeztető magatartást tanúsított.

(2) A bv. orvos – szükség esetén pszichológus bevonásával – a részlegre helyezés alatt jogszabályban meghatározott rendszerességgel megvizsgálja az elítéltet. A bv. orvos vagy a pszichológus az elítélt egészségi állapotára tekintettel kezdeményezheti a bv. intézet parancsnokánál a részlegre helyezés felfüggesztését. Az ön- vagy közveszélyes magatartást tanúsító elítélt esetén a 146. § (6) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.

(3) A részleg végrehajtási rendje az V. kategória besorolásra vonatkozó szabályokhoz igazodik azzal, hogy

- a) egyedi biztonsági előírás a részlegre helyezett elítéltekre vonatkozóan együttesen is meghatározható,
- b) a részlegre helyezés tartama alatt az elítéltet a fogvatartási kockázatát csökkentő programba kell bevonni.”

96. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 109/B. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Nem helyezhető az első alkalommal végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték részlegére az az elítélt,

- a) akivel szemben a Btk. 459. § (1) bekezdés 26. pontjában megjelölt személy elleni erőszakos bűncselekmény miatt új büntetőeljárás van folyamatban, vagy
- b) akit a IV. vagy az V. kategóriába soroltak.”

97. §

(1) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 122. § e) pont ea) és eb) alpontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(Az elítélt jogosult testi és szellemi állapotának fenntartása, illetve fejlesztése érdekében)

- „ea) naponta – az egyes kategóriákra vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint, de legalább egy óra - szabad levegőn tartózkodásra,
- eb) önképzésre, sajtótermékek megrendelésére, a bv. intézet művelődési és sportolási lehetőségeinek – az egyes kategóriákra vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerinti -

igénybevételére,”

(2) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 122. § k) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az elítélt jogosult)

„k) jogszabályban meghatározottak szerint saját ruha viselésére, illetve használati tárgyak tartására; az elítélt magánál tartható tárgyainak köre a bv. intézet rendjére és biztonságára figyelemmel, valamint az egyes kategóriákra vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint korlátozható, azonban a korlátozás – a biztonsági elkülönítés és a magánelzárás fenytés végrehajtását kivéve – a tankönyvekre és tanszerekre, a könyvtári könyvekre, a családi fényképekre és levelekre, valamint az engedélyezett kegytárgyakra és imakönyvre nem terjedhet ki,”

(3) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 122. § n) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az elítélt jogosult)

„n) önkéntes vállalása alapján – az egyes kategóriákra vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint – oktatási, képzési, valamint reintegrációt elősegítő személyes fejlődését biztosító programokon való részvételre,”

98. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 136. § e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A szabadságvesztés végrehajtása alatt az elítélt köteles túrni – különösen –)

„e) életrendjének, bv. intézeten belüli mozgásának a kategória besorolása szerinti meghatározását, illetve bv. intézeten belüli mozgásának egyedi biztonsági előírással történő korlátozását,”

99. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 169. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A magánelzárás a IV. és az V. kategóriában huszonöt, a III. kategóriában húsz, az I. és a II. kategóriában tíz napig terjedhet, amelynek időtartama alatt engedélyezhető, hogy az elítélt dolgozzon vagy iskolába járjon. A magánelzárás, ha az elítélt dolgozik, a IV. és az V. kategóriában húsz, a III. kategóriában tizenöt, az I. és a II. kategóriában öt napig terjedhet.”

100. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 170. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A bv. intézet a magánelzárás kiszabásakor azt is meghatározza, hogy a fegyelemsértésre tekintettel hány kreditpont kerül levonásra. A magánelzárást kiszabó határozat ellen az elítélt és – ha a fegyelmi eljárásban eljár – a védője a büntetés-végrehajtási bíróhoz bírósági felülvizsgálati kérelmet nyújthat be. A bírósági felülvizsgálati kérelmet a határozat közlésekor nyomban be kell jelenteni; a kérelemnek a magánelzárás végrehajtására és a kreditpont levonására halasztó hatálya van.”

101. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 173. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az elítélt az adott kategóriára vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint veheti igénybe az egyes kapcsolattartási formákat azzal, hogy az (1) bekezdés a)-d) pontja szerinti kapcsolattartási formák esetén az e törvényben meghatározott gyakoriságot, illetve időtartamot valamennyi kategóriában biztosítani kell.”

102. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 175. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az elítélt az adott kategóriára vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerinti gyakoriságban és időtartamban, de hetente legalább egy alkalommal húsz perc időtartamban telefonhívást kezdeményezhet.”

103. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 175/B. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az elítélt a végrehajtási fokozatokra és a kategóriákra vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint havonta legalább egyszer, alkalmanként legalább egy órában élhet a bv. intézet által biztosított telekommunikációs eszköz útján történő kapcsolattartás lehetőségével. A kategóriákra vonatkozó jogszabályi rendelkezés szerinti tartam az elítélt kérelmére a különböző kapcsolattartásra jogosultak szerint harminc perces tartamokra felosztható.”

104. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 176. § (2) bekezdése helyébe a következő

rendekezés lép:

„(2) Az elítélt az egyes kategóriákra vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint, de legalább havonta fogadhat és küldhet csomagot.”

105. §

(1) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 177. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az elítélt az egyes kategóriákra vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint, de havonta legalább egyszer, alkalmanként legalább egy, de legfeljebb két órában, egyidejűleg legfeljebb négy fő látogatót fogadhat. Az elítélt vagy a kapcsolattartó kérésére a látogatási idő legfeljebb harminc perccel meghosszabbítható.”

(2) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 177. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha az elítéltnak kiskorú gyermeke van – kivéve, ha a bíróság a gyermekkel való kapcsolattartástól eltiltotta vagy az elítélt látogatót csak biztonsági fülkében vagy rácson keresztül fogadhat – az egyes kategóriákra vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint, de legalább félévente egy alkalommal, legalább egy, de legfeljebb két órában családi beszélőn fogadhatja kiskorú gyermekeit egy felnőtt kíséretével. A családi beszélő a látogatófogadás alkalmába beszámít.”

106. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 178. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az elítélt számára – az egyes kategóriákra vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint – engedélyezhető látogató bv. intézeten kívüli fogadása, amelynek tartama alkalmanként legalább két, de legfeljebb nyolc óra.”

107. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 179. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Kimaradás az egyes kategóriákra vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint annak az elítéltnak engedélyezhető, aki a szabadságvesztésből a büntetés egyharmadát letöltötte, vagy akit átmeneti részlegre helyeztek.”

108. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 180. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„180. §

(1) Eltávozás – az egyes kategóriákra vonatkozó jogszabályi rendelkezések szerint – kizárólag akkor engedélyezhető, ha az elítélt a szabadságvesztésből a büntetés egyharmadát letöltötte.

(2) Az eltávozás tartama évente az I. kategóriában legfeljebb tizenöt nap, a II. kategóriában legfeljebb tíz nap, a III. kategóriában és az átmeneti részlegben legfeljebb öt nap. Ha az elítélt fizetett szabadsággal rendelkezik, az eltávozást a fizetett szabadságba be kell számítani.”

109. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 181. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az oktatásban, szakképzésben vagy felnőttképzésben való részvétel nem helyettesíti az elítélt munkában való részvételi kötelezettségét. Az oktatásban, szakképzésben vagy felnőttképzésben való részvétel az egyes kategóriákra vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján eltérhet.”

110. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 192. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A fiatalkorúak végrehajtási fokozathoz igazodó kezdeti kategória besorolása fiatalkorúak fogháza esetén a II. kategória, fiatalkorúak börtöne esetén a III. kategória lehet.”

111. §

(1) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 212. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a külföldi elítélt vagy a képviselője a szabadságvesztés végrehajtásának más állam részére történő átengedését kezdeményezi, a bv. intézet a kezdeményezést – a BVOP útján – megküldi az elsőfokon eljáró bíróság székhelye szerint illetékes büntetés-végrehajtási bírónak, ha a letöltendő büntetés hátralévő tartamára tekintettel a büntetés végrehajtásának átadása nem kizárt. Ha a büntetés végrehajtásának átadása a letöltendő büntetés hátralévő tartamára tekintettel kizárt, a bv. intézet erről tájékoztatja az elítéltet és a képviselőjét.”

(2) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 212. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha a külföldi elítélt nem kezdeményezte a büntetés végrehajtásának átadását, és
a) a letöltendő büntetés hátralévő tartamára tekintettel a büntetés végrehajtásának átadása nem

kizárt,

b) a büntetés végrehajtása átadásának nem feltétele az elítélt hozzájárulása, a bv. intézet – a BVOP útján – kezdeményezi az elsőfokon eljáró bíróság székhelye szerint illetékes büntetés-végrehajtási bírónál az elítélt meghallgatását a szabadságvesztés végrehajtásának átadása érdekében.”

112. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 273. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az elzárás végrehajtására az V. Fejezetben foglaltakat kell alkalmazni azzal, hogyha e fejezet valamely kérdésben nem tartalmaz rendelkezést, az elzárás végrehajtására a II. kategóriára vonatkozó szabályok az irányadók, azonban a kreditrendszert nem kell alkalmazni, továbbá az elzárásra ítéltet megfelelően megilletik a szabadságvesztésre ítélt részére biztosított jogosultságok.”

113. §

(1) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 294. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A közérdekű munka és a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtására – a (2a) bekezdésben foglalt kivétellel – a II. kategóriára vonatkozó szabályok az irányadók azzal, hogy a közérdekű munka és a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést töltő elítélt

- a) a szabadságvesztésre ítélttel együtt elhelyezhető,
- b) havonta legalább két alkalommal fogadhat látogatót,
- c) kérelmére részt vehet a munkáltatásban,
- d) esetében a kreditrendszert nem kell alkalmazni.”

(2) A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 294. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A Btk. 51. § (2) bekezdésében meghatározott esetben a (2) bekezdésben meghatározott eltérésekkel a közérdekű munka és a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtására

- a) folyamatosan töltött szabadságvesztés esetén az elítéltnak a végrehajtás megkezdését megelőző kategória besorolására,
- b) nem folyamatosan töltött szabadságvesztés esetén börtönfokozatban a III. kategóriára, fegyházfokozatban a IV. kategóriára vonatkozó szabályok az irányadók.”

114. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 386. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A letartóztatás végrehajtása során a kategória besorolás és a kreditpont számítás nem

alkalmazandó.”

115. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 388. §-a a következő (3c) bekezdéssel egészül ki:

„(3c) A bíróság az ügyészség indítványára a letartóztatottat három hónapra a fogvatartás biztonságára különös veszélyt jelentő elítéltek részlegére helyezheti, amelyet az ügyészség indítványára alkalmanként további három hónappal meghosszabbíthat. A részlegre helyezés vagy annak meghosszabbítása indítványozása érdekében a bv. intézet tehet javaslatot az ügyészségnek.”

116. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény „Átmeneti rendelkezések” alcíme a következő 436/B. §-sal egészül ki:

„436/B. §

(1) E törvénynek a ... szóló 2023. évi törvény (a továbbiakban: Mód. tv.) által bevezetett kategória besorolási rendszerét a végrehajtási fokozatokhoz igazodó rezsimszabályok alá besorolt elítéltek esetében a következők szerint kell megfeleltetni:

- a) I. kategóriába kerül az az elítélt, akit
 - aa) társadalmi kötődés programba vontak be,
 - ab) fogház enyhébb vagy általános rezsím alá soroltak be,
 - ac) fiatalkorúak fogháza enyhébb vagy általános rezsím alá soroltak be,
- b) II. kategóriába kerül az az elítélt, akit
 - ba) fogház szigorúbb rezsím alá soroltak be,
 - bb) börtön enyhébb rezsím alá soroltak be,
 - bc) fiatalkorúak fogháza szigorúbb, fiatalkorúak börtöne enyhébb vagy általános rezsím alá soroltak be,
- c) III. kategóriába kerül az az elítélt, akit
 - ca) fegyház enyhébb rezsím alá soroltak be,
 - cb) börtön általános rezsím alá soroltak be,
 - cc) fiatalkorúak börtöne szigorúbb rezsím alá soroltak be,
- d) IV. kategóriába kerül az az elítélt, akit
 - da) fegyház általános rezsím alá soroltak be,
 - db) börtön szigorúbb rezsím alá soroltak be,
- e) V. kategóriába kerül az az elítélt, akit fegyház szigorúbb rezsím alá soroltak be.

(2) A bv. intézetnek az (1) bekezdése szerinti kategória besorolást a Mód. tv. hatálybalépését követő hatvan napon belül el kell elvégeznie.

(3) Az (1) bekezdés szerinti megfeleltetésről az elítéltet tájékoztatni kell. A fogvatartotti nyilvántartásban az elítéltnak mind a korábbi rezsímbe sorolást, mind a kategória megfeleltetést – az (1) bekezdés szerinti hivatkozással – fel kell tüntetni. Az elítélt az agglomerációs központ vezetőjénél panasszal élhet, ha a bv. intézet nem megfelelően alkalmazta az (1) bekezdésben meghatározott megfeleltetési szabályokat.

(4) A Mód. tv. hatálybalépésekor a társadalmi kötődés programba bevont elítélt a szabadságvesztésből történő szabadulás időpontjáig jogosult

- a) havonta legalább öt, de legfeljebb tíz nap eltávozásra azokon a napokon, amelyeken nem végez munkát,
- b) felügyelet nélkül külső munkahelyen dolgozni,
- c) tanulmányok és képzések bv. intézeten kívüli folytatására.

(5) A Mód. tv. hatálybalépésekor a biztonsági zárkába vagy részlegre helyezett elítélt átkerül a biztonságra különös veszélyt jelentő elítéltek részlegére azzal, hogy a továbbiakban a részlegre helyezés meghosszabbítására alkalmanként további három hónappal kerülhet sor.”

117. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény

1. 11. § (9) bekezdésében az „a rezsimszabályokhoz” szövegrész helyébe az „az egyes kategóriákhoz” szöveg,
2. 24. § (5) bekezdésében az „eljárások” szövegrész helyébe az „eljárás” szöveg,
3. 75/B. § (4) bekezdésében a „sérelemdíjnak helye” szövegrész helyébe a „sérelemdíjnak, illetve egyéb személyiségi jogi igényérvényesítésnek helye” szöveg,
4. 76. § (2) bekezdés t) pontjában az „enyhébb végrehajtási szabályok alkalmazása és a társadalmi kötődés programba történő bevonás” szövegrész helyébe az „átmeneti részlegre helyezés” szöveg,
5. 83. § (4) bekezdésében a „fokozatára,” szövegrész helyébe a „fokozatára és az elítélt kategória besorolására,” szöveg,
6. 105. § (3) bekezdésében az „A szabadságvesztés végrehajtási fokozatára vonatkozó általános” szövegrész helyébe az „Az egyes kategóriákra vonatkozó” szöveg,
7. 109/A. § (3) bekezdés b) pontjában az „a rezsimszabályokhoz” szövegrész helyébe az „az egyes kategóriákhoz” szöveg,
8. 109/B. § (1) bekezdés nyitó szövegrészében az „akinél a társadalmi kötődés programba helyezés feltételi nem állnak fenn, azonban” szövegrész helyébe az „akinek” szöveg,
9. 126. § (6) bekezdésében a „biztonsági zárkában vagy részlegén” szövegrész helyébe a „fogvatartás biztonságra különös veszélyt jelentő elítéltek részlegén” szöveg,
10. 129. § (1) bekezdés nyitó szövegrészében az „a rezsimszabályok” szövegrész helyébe az „az egyes kategóriákra vonatkozó szabályok” szöveg és az „intézetben tarthat” szövegrész helyébe az „intézetben magánál tarthat” szöveg,
11. 129. § (2) bekezdésében a „rezsimszabályok szerint” szövegrész helyébe a „kategóriákban” szöveg,
12. 133. § (2) bekezdés h) pontjában az „a végrehajtási fokozatnak és rezsimszabályoknak” szövegrész helyébe az „az egyes kategóriákra vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek” szöveg,
13. 134. § (6) bekezdésében a „reintegrációs őrizet” szövegrész helyébe a „reintegrációs eltávozás, a reintegrációs őrizet” szöveg,
14. 136. § a) pontjában a „végrehajtási fokozatú” szövegrész helyébe a „kategóriába sorolt” szöveg,
15. 136. § b) pontjában a „rezsimekre” szövegrész helyébe a „kategóriákra” szöveg,
16. 153. §-ában a „végrehajtási fokozattól” szövegrész helyébe a „kategória besorolástól” szöveg,
17. 171/A. § (1) bekezdésében a „kockázatértékelés és a biztonsági besorolás elvégzésekor” szövegrész helyébe a „kockázatelemzési vizsgálat elvégzésekor és az egyedi biztonsági

- előírás meghatározásakor” szöveg,
18. 172. § (1) bekezdésében az „a végrehajtási fokozatokra és rezsimekre vonatkozó szabályok” szövegrész helyébe az „az egyes kategóriákra vonatkozó jogszabályi rendelkezések” szöveg,
 19. 180/A. § (1) bekezdés a) pontjában a „rezsimbe sorolása” szövegrész helyébe a „kategória besorolása” szöveg,
 20. 180/A. § (1) bekezdés e) pontjában a „visszaesés kockázata vagy biztonsági kockázati besorolása” szövegrész helyébe a „visszaesési vagy fogvatartási kockázata” szöveg,
 21. 388. § (4) bekezdésében a „(2)–(3a) bekezdés” szövegrész helyébe a „(2)–(3a) és (3c) bekezdés” szöveg,
 22. 424. § (6) bekezdésében az „a rezsimszabályokhoz” szövegrész helyébe az „az egyes kategóriákhoz” szöveg
- lép.

118. §

Hatályát veszti a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény

- a) 24. § (5) bekezdésében a „73. és” szövegrész,
- b) 52. §-a,
- c) 53. §-a,
- d) 95. § (3) bekezdésében az „összefoglaló” szövegrész és a „rezsimbe sorolásáról és” szövegrész,
- e) 96. § (2) bekezdésében a „ , f)” szövegrész,
- f) 96. § (6) bekezdése,
- g) 103. § (1a) bekezdése,
- h) 104. §-a,
- i) 115. §-a,
- j) 145. § (1) bekezdés b) pontja,
- k) 147. §-a,
- l) 185. § (2) bekezdés e) pontja,
- m) 187. §-a,
- n) 273. § (7) bekezdése.

27. A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény módosítása

119. §

A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény 25. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A Családi Csődvédelmi Szolgálat a hirdetések adatainak megismerését keresőprogrammal biztosítja. A keresőprogram nem teszi lehetővé az adatbázis teljes tartalmának letöltését. A hirdetés adataiba történő betekintéskor előzetesen nyilatkozni kell a (6) bekezdésben foglalt kötelezettségek betartásáról és arról, hogy a betekintő a hirdetésben közzétett adatokból nem képez üzleti célú értékesítésre adatbázist, és a lekérdezett adatokat ilyen célra nem használja fel.”

120. §

A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény 30. §-a a következő (9a) bekezdéssel egészül ki:

„(9a) Az adósságrendezési megállapodás módosítása esetén az erre vonatkozó adatot, a megállapodás módosítását, valamint a megállapodás módosítással egységes szerkezetbe foglalt szövegét a főhitelező a megállapodás módosítását követő 15 napon belül küldi meg az adós, adóstárs, egyéb kötelezett, a hitelezők, valamint a Családi Csődvédelmi Szolgálat részére.”

121. §

A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény 31. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (4) bekezdés szerinti hirdetményre a 25. § (6) és (7) bekezdésben foglaltakat is alkalmazni kell.”

122. §

A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény 39. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A hirdetményre a 25. § (6) és (7) bekezdésben foglaltakat is alkalmazni kell.”

123. §

A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény 45. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adósnak az adósságrendezés záró időpontjáig az adósságrendezésbe vont vagyont, bevételeit a 3. melléklet szerinti kötelezettségvállalások és jogi korlátozások között kell kezelnie. Az adósnak és az adóstársnak az adósság törlesztése céljából egy közös fizetési számlával kell rendelkeznie, amely felett a családi vagyongazdálkodó rendelkezik. Az adós és az adóstárs egy külön közös fizetési számlát nyit az adósságrendezésbe nem vont pénzeszközei kezelésére, valamint a mindennapi megélhetéshez és a szokásos kiadásai kifizetéséhez. Ezen számla felett az adós és az adóstárs közösen rendelkezik, de a számláiról és a takarékbetétjéből, összességében havonta legfeljebb csak az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott felső összeghatárig vehet fel készpénzt, vagy legfeljebb ilyen összegben kezdeményezhet a számláról fizetési műveletet, a mindennapi élet szokásos kiadásaihoz. Ezt meghaladóan az adós a közműszolgáltatások díját, a vagyombiztosítások díját és a társasházi közös költséget átutalással teljesítheti. Ennél nagyobb összeget a saját és a vele közös háztartásban élő hozzátartozók rendkívüli kiadásai esetében vehet fel az adós, legfeljebb olyan összegben, amely nem veszélyezteti a (4) és (5) bekezdés szerinti fizetési kötelezettségek teljesítését. Az adós és az adóstárs mindennapi kiadásai fedezésére nyitott számla forgalmáról legalább kéthavonta köteles a családi vagyongazdálkodónak elszámolni.”

124. §

A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény 72. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adósságtörlesztési terv összeállításánál a családi vagyongazdálkodó olyan javaslatot terjeszt elő, amely biztosítja az adós, adóstárs és a velük közös háztartásban élő, nem aktív korú közeli

hozzátartozók mindennapi életvezetésével összefüggő legszükségesebb kiadások fedezetét, legalább havonta és személyenként az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott havi összeghatárig. Az összeghatárt a bíróság növelheti arra tekintettel, hogy az adós, adóstárs és velük közös háztartásban élők között van-e olyan nem aktív korú személy, aki súlyosan beteg vagy fogyatékkal élő. Az adósságtörlesztési terv összeállításánál figyelembe kell továbbá venni a közműszolgáltatások és a vagyonbiztosítások díját, a társasházi közös költséget vagy a lakásszövetkezet részére fizetendő fenntartási célú hozzájárulást, valamint az adós, adóstárs olyan egyéb, folyamatosan, rendszeresen teljesítendő fizetési kötelezettségeit, amelyeket a bírósági adósságrendezés alatt is teljesítenie kell a 45. § (4) és (5) bekezdés értelmében.”

125. §

A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény 82. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A hitelező az adósságtörlesztési határozat módosítását a 3. § (7) bekezdés b) pontja, valamint a 64. § (1) bekezdése szerinti körülmények esetén kezdeményezheti. A 3. § (7) bekezdés szerinti rendkívüli vagyonszerzésre vagy bevételre történő hivatkozással akkor kezdeményezheti a hitelező az adósságtörlesztési határozat módosítását, ha ez a vagyon vagy pénzbevétel a 6. § szerint az adósságrendezési eljárásba tartozó vagyon vagy bevétel, annak összege meghaladja az 500 000 forintot (öröklés, illetve hagyományból, meghagyásból származó juttatás esetén a hagyatéki tartozások kifizetését követően is meghaladja az 500 000 forintot), és az adós ezt a rendkívüli vagyonszerzést, illetve bevételt nem jelenti be a családi vagyonfelügyelőnek, továbbá nem fizeti be előtörlesztésként a 80. § (3) bekezdés szerinti elkülönített számlára.”

126. §

A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény 43. alcíme a következő 105/E. §-sal egészül ki:

„105/E. §

E törvénynek az igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2023. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: 2023. évi ... törvény) módosított 7. § (1) bekezdés a) és b) pontját, 8. § (1) bekezdés h) pontját és 31. § (1) bekezdés a) pontját a 2023. évi ... törvény 13. alcímének hatálybalépését követően kezdeményezett adósságrendezési eljárásokban kell alkalmazni.”

127. §

A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény 106. § (1) bekezdése a következő l) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben határozza meg)

„l) az 5. § 47. pont a)-d) alpontja, 45. § (3) és (5) bekezdése, valamint a 72. § (1) bekezdése szerinti felső összeghatárokat és a felső összeghatárok megemelésének lehetőségeit.”

128. §

A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény

- a) 5. § 47. pont a) alpontjában az „a szociális vetítési alap összegének kétszeresét – a bíróság által megállapított méltánylandó esetekben legfeljebb a szociális vetítési alap összegének háromszorosát – meg nem haladó” szövegrész helyébe az „az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott” szöveg,
 - b) 5. § 47. pont b) alpontjában az „a szociális vetítési alap összegének másfélszeresét meg nem haladó” szövegrész helyébe az „az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott” szöveg,
 - c) 5. § 47. pont c) alpontjában a „15 000 forintot meg nem haladó havi összeggel számolva, ha pedig a közös költség részeként közműdíjakat is meg kell fizetni, akkor legfeljebb 30 000 forintot meg nem haladó” szövegrész helyébe az „az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott” szöveg,
 - d) 5. § 47. pont d) alpontjában a „2 millió forint összegig” szövegrész helyébe az „az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott felső összeghatárig” szöveg,
 - e) 7. § (1) bekezdés a) pontjában a „60” szövegrész helyébe a „80” szöveg,
 - f) 7. § (1) bekezdés b) pontjában a „80%-át” szövegrész helyébe a „70%-át” szöveg,
 - g) 8. § (1) bekezdés h) pontjában a „200 000” szövegrész helyébe az „500 000” szöveg,
 - h) 30. § (2) bekezdésében a „– megállapodástervezetet” szövegrész helyébe az „– a 25. § (3) bekezdés szerinti igazolás kézhezvételét követő 45 napon belül megállapodástervezetet” szöveg,
 - i) 30. § (10) bekezdésében a „megállapodást az” szövegrész helyébe a „megállapodást, valamint a megállapodás módosítását az” szöveg,
 - j) 45. § (5) bekezdés a) pontjában az „a szociális vetítési alap összegének kétszeresét nem haladó összegig” szövegrész helyébe az „az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott havi összeghatárig” szöveg,
 - k) 45. § (5) bekezdés b) pontjában az „a szociális vetítési alap összegének kétszeresét meg nem haladó” szövegrész helyébe az „az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott havi” szöveg,
 - l) 45. § (5) bekezdés c) pontjában a „havi 15 000 forint összegig – ha pedig ezekben közműszolgáltatások díját is meg kell fizetni, akkor 30 000 forint” szövegrész helyébe az „az e törvény végrehajtási rendeletében meghatározott havi” szöveg,
 - m) 77. § (1) bekezdésében az „A 300 000” szövegrészek helyébe az „Az 500 000” szöveg,
 - n) 88. § (4) bekezdésében a „megfizetnie.” szövegrész helyébe a „megfizetnie, ha vállalta és teljesítette a 30. § (1)-(5) bekezdésében meghatározott feladatokat.” szöveg,
 - o) 1. melléklet 5.8. pontjában a „pótlék” szövegrész helyébe a „pótlék és más családtámogatási és gyermekgondozási ellátások” szöveg
- lép.

129. §

Hatályát veszti a természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény

- a) 31. § (1) bekezdés a) pontjában az „– amennyiben a hitelezők között a főhitelezőn és kapcsolt vállalkozásain kívül más hitelezők vannak, akkor 120 napon belül –” szövegrész,
- b) 89. § e) pontjában a „családi vagyonfelügyelői tevékenységgel összefüggésben kötött felelősségbiztosítása díját, a” szövegrész,
- c) 3. melléklet 3. pontjában a „pénzforgalmi” szövegrész.

28. Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény módosítása

130. §

Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény 36. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (3) bekezdés szerinti eskü olyan módon is megszervezhető, hogy az eskütételre kötelezett az erről szóló okmányt elektronikusan írja alá.”

131. §

Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény 54. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A névjegyzéket vezető hatóság hivatalból, a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásból történő adatigényléssel, hatósági ellenőrzés keretében ellenőrzi az igazságügyi szakértő 1. melléklet 1.1.-1.5. és 1.7. pontjában foglalt adatait, valamint az 1.14.7. pontjában foglalt tényt a hatósági feladatainak ellátása, valamint a hatóságok igazságszolgáltatási feladatainak adatszolgáltatás nyújtásával történő elősegítése érdekében.”

29. A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló 2016. évi XCIII. törvény módosítása

132. §

A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló 2016. évi XCIII. törvény 113. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha az igazságügyért felelős miniszter a jogkezelésre vonatkozó jogszabályok megsértését észleli, az SZTNH-nál felügyeleti eljárást kezdeményez.”

133. §

A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló 2016. évi XCIII. törvény 145. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A reprezentatív közös jogkezelő szervezetként végzett közös jogkezelés körében alkalmazott díjszabások jóváhagyására irányuló eljárás – ideértve annak véleményezési szakaszát is – nem minősül közigazgatási hatósági ügynek, azonban a megkeresésre az Ákr. 25. §-át kell alkalmazni.”

134. §

A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló 2016. évi XCIII. törvény 146. §-a a következő (3)–(5) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés alapján benyújtott díjszabást a reprezentatív közös jogkezelő szervezet – több reprezentatív közös jogkezelő által együttesen benyújtott díjszabás esetén minden benyújtó reprezentatív közös jogkezelő szervezet együttesen – az igazságügyért felelős miniszter számára nyitva álló ügyintézési határidő végét megelőző 20. napig módosíthatja vagy visszavonhatja.

(4) A (3) bekezdés szerinti visszavonás esetén az igazságügyért felelős miniszter a díjszabás

tekintetében nem hoz határozatot. A visszavonás tényéről a reprezentatív közös jogkezelő szervezet a 151. § (3)-(4) bekezdése illetve a 151. § (7) bekezdése szerinti jelentős felhasználót és felhasználói érdek-képviselői szervezetet haladéktalanul értesíti.

(5) A (3) bekezdés nem érinti a Magyar Közlöny mellékletét képező Hivatalos Értesítőben való közzétételhez kapcsolódóan, a reprezentatív közös jogkezelő szervezettel egyeztetett módon átvezetett, technikai jellegű módosításokat.”

135. §

A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló 2016. évi XCIII. törvény 147. és 148. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„147. §

(1) A reprezentatív közös jogkezelő szervezet azt követően, hogy az SZTNH-nak a 33. § (2) bekezdése szerinti engedély megadásáról szóló határozata jogerőre emelkedett, a 146. § (1) bekezdése szerinti határidőtől eltérő időpontban, de legkésőbb az engedély megadásáról szóló határozat jogerőre emelkedését követő négy hónapon belül is megküldheti jóváhagyási eljárás lefolytatása céljából a 146. § (1) bekezdése szerinti díjszabását az SZTNH részére, kivéve, ha az így benyújtott díjszabás (2) bekezdés szerint meghatározott alkalmazási időszaka hat hónapnál kevesebb lenne.

(2) Az (1) bekezdés szerinti esetben a tervezett alkalmazás kezdő időpontjaként a díjszabás benyújtásának hónapját követő negyedik hónap első napjánál korábbi időpontot nem lehet megjelölni, és a díjszabás alkalmazási időszaka a kezdő nap naptári évének utolsó napjáig tarthat.

148. §

(1) A jóváhagyási eljárás lefolytatása céljából benyújtott díjszabáshoz indokolást és az azt alátámasztó iratokat kell csatolni.

(2) A reprezentatív közös jogkezelő szervezet a jóváhagyási eljárás lefolytatása céljából benyújtott díjszabás mellékleteként köteles

- a) a felhasználókra és jogosultakra várhatóan gyakorolt gazdasági hatásokat vizsgáló hatástanulmányt (a továbbiakban: hatástanulmány), és
- b) a díjszabás szerzői jogi jogszabályokkal való összhangját alátámasztó indokolást csatolni.

(3) Ha a jóváhagyási eljárás lefolytatása céljából benyújtott díjszabás már hatályban lévő díjszabás újabb időszakra történő megállapítására irányul, a (2) bekezdés szerinti mellékleteket csak akkor köteles a reprezentatív közös jogkezelő szervezet csatolni, ha

- a) a hatályban lévő díjszabáshoz képest jelentősen eltérő díjfizetési struktúrát megállapító,
- b) a díjszabásban foglalt jogdíjak tekintetében felhasználói csoportonként a Központi Statisztikai Hivatal által az előző naptári évre megállapított fogyasztói árindexet meghaladó mértékű jogdíjemelést tartalmazó, illetve
- c) ugyanazon jogdíj tekintetében fizetésre kötelezett felhasználók körét bővítő díjszabást nyújt be.

(4) A reprezentatív közös jogkezelő szervezet nem köteles a (2) bekezdés a) pontja szerinti hatástanulmányt csatolni a díjszabáshoz, ha a jóváhagyásra benyújtott díjszabás tartalmára és

alkalmazására kiterjedően minden érintett, a 151. § (3)-(4) bekezdése, illetve a 151. § (7) bekezdése szerinti

- a) jelentős felhasználóval és felhasználói érdek-képviselői szervezetekkel kötött megállapodást, vagy
- b) jelentős felhasználó és felhasználói érdek-képviselői szervezetet részéről a díjszabást támogató nyilatkozatot csatol.

(5) A (2) bekezdés a) pontja szerinti hatástanulmány alapját képező módszertan meghatározásához a reprezentatív közös jogkezelő szervezetnek legkésőbb a díjszabás benyújtását megelőző harmadik hónap utolsó napjáig ki kell kérni

- a) az SZTNH, és
- b) a 151. § (3)-(4) bekezdése, illetve a 151. § (7) bekezdése szerinti jelentős felhasználó és felhasználói érdek-képviselői szervezet véleményét.

(6) Az SZTNH a (5) bekezdés a) pontja szerinti, indokolással ellátott véleményét legkésőbb a véleménykérésétől számított 30. napig köteles megküldeni a reprezentatív közös jogkezelő szervezet részére.

(7) Az SZTNH elnöke a jóváhagyási eljárás 150. § szerinti véleményezési szakaszába véleményezőként nem vonja be azt a 151. § (3)-(4) bekezdése, illetve a 151. § (7) bekezdése szerinti jelentős felhasználót és felhasználói érdek-képviselői szervezetet, amely a (2) bekezdés a) pontja szerinti hatástanulmány előkészítésében a közös jogkezelő szervezet megkeresése ellenére nem vett részt vagy a hatásvizsgálat elkészítéséhez szükséges adatszolgáltatást jogalap hiányában, részben vagy egészben megtagadta.

(8) A (2) bekezdés a) pontja szerinti hatástanulmánnyal kapcsolatban a reprezentatív közös jogkezelő szervezet, az SZTNH és az igazságügyért felelős miniszter a tudomására jutott felhasználói adatokat kizárólag a jóváhagyási eljárásban használhatja fel, nyilvánosságra nem hozhatja, harmadik félnek át nem adhatja.

(9) A rádió- és a televízió-szervezetek műsorában sugárzott, a saját műsort vezeték útján a nyilvánossághoz közvetítők műsorába belefoglalt, valamint a kép- vagy hanghordozón forgalomba hozott művek szerzőit, előadó-művészi teljesítmények előadóművészeit, továbbá filmek és hangfelvételek előállítóit műveik, előadó-művészi teljesítményeik, illetve filmjeik és hangfelvételeik magáncélú másolására tekintettel megillető megfelelő díjazás megállapításához a hatástanulmány helyett a magáncélú többszörözés mértékét reprezentatív módon megjelenítő felmérést is csatolni kell. A felmérés módszerének meghatározásához ki kell kérni a jelentős felhasználók és felhasználói érdekképviselői szervezetek véleményét. A felmérés eredményét a díjszabás jóváhagyására irányuló eljárásban részt vevők számára hozzáférhetővé kell tenni.”

136. §

A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló 2016. évi XCIII. törvény 151. §-a a következő (8)–(12) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az SZTNH a 150. § (1) bekezdése, illetve a 151. § (1) és (2) bekezdése szerinti véleménykéréssel egyidejűleg megküldi a véleményező részére

- a) a díjszabás tervezetét,

- b) a díjszabás indokolását,
- c) a 148. § (2) bekezdés a) pontja szerinti hatástanulmányt, illetve
- d) a 148. § (9) bekezdése szerinti felmérést.

(9) Az SZTNH elnöke a véleményezési szakaszt legfeljebb három hónapra felfüggeszti

- a) a reprezentatív közös jogkezelő szervezet, és
- b) a jelentős felhasználó, illetve a felhasználói érdek-képviselői szervezet együttes kérelmére.

(10) A véleményezési szakasz folytatódik, ha

- a) azt bármelyik, a jóváhagyási eljárásban résztvevő fél kéri, vagy
- b) a felfüggesztés elrendelése óta három hónap eltelt.

(11) A véleményezési szakasz felfüggesztése esetén a reprezentatív közös jogkezelő szervezet a díjszabás alkalmazásának kezdő időpontjaként a 146. § (2) bekezdésében megállapított időponttól eltérő időpontot is megadhat azzal, hogy a díjszabás alkalmazási időszaka

- a) hat hónapnál nem lehet kevesebb, és
- b) a díjszabás kezdő napja naptári évének utolsó napjáig tart.

(12) A véleményezési eljárásra nyitva álló határidőbe nem számít bele a felfüggesztés időtartama.”

137. §

(1) A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló 2016. évi XCIII. törvény 153. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A szerzői jogi jogszabályokkal való összhang vizsgálata során az igazságügyért felelős miniszter a szerzői jogi jogszabályok és a jóváhagyási eljáráshoz kapcsolódóan rendelkezésére álló iratok alapján dönt, külön bizonyítást nem végez.”

(2) A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló 2016. évi XCIII. törvény 153. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdés alkalmazása esetén az igazságügyért felelős miniszter rendelkezésére álló ügyintézési határidő 30 nappal meghosszabbodik.”

(3) A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló 2016. évi XCIII. törvény 153. § (6) bekezdés e) pont ec) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az igazságügyért felelős miniszter által meghozott határozatnak tartalmaznia kell az indokolásban)

- „ec) a díjszabás szerzői jogi jogszabályoknak való megfelelése szempontjából az igazságügyért felelős miniszter által tett – az SZTNH által a véleményezési szakaszban megállapított állásponttól eltérő vagy az SZTNH véleményezési szakaszban megállapított álláspontja által nem érintett – megállapításokat és azok indokait,”

138. §

(1) A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló 2016. évi XCIII. törvény 156. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az igazságügyért felelős miniszter a díjszabást annak jóváhagyása esetén a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Hivatalos Értesítőben nyilvánosságra hozza.”

(2) A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló 2016. évi XCIII. törvény 156. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (2) bekezdés szerinti szabályokat kell alkalmazni abban az esetben is, ha a reprezentatív közös jogkezelő szervezet a jóváhagyásra előterjesztett díjszabást visszavonja.”

139. §

A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló 2016. évi XCIII. törvény XX. Fejezete a következő 159/B. §-sal egészül ki:

„159/B. §

Ha a 2023. évi jóváhagyási eljárásban a 148. § (2) bekezdés a) pontja szerinti hatástanulmányt köteles a díjszabásához mellékelni, akkor a reprezentatív közös jogkezelő szervezet

- a) a 146. § (1) bekezdésétől eltérően a díjszabást 2023. november 1. napjáig küldi meg az SZTNH-nak a díjszabás-jóváhagyási eljárás lefolytatása céljából, és
- b) a 146. § (2) bekezdésétől eltérően a benyújtott díjszabás tervezett alkalmazásának kezdő időpontjaként 2024. március 1. napját kell megadni.”

30. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény módosítása

140. §

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 133. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az idézésben a címzettet figyelmeztetni kell a meg nem jelenés következményeire, és őt perbeli állásához képest a szükséges tájékoztatással is el kell látni. Az elővezetésről szóló tájékoztatásnak ki kell terjednie a költségtérítési kötelezettségre és annak költségelemeire. A kiskorú személy idézésében a figyelmeztetést és a tájékoztatást a korára, érettségére figyelemmel, számára érthető szövegezéssel és módon kell közölni. A meghatalmazottat akkor is meg kell idézni, ha a bíróság a felet vagy annak törvényes képviselőjét személyes megjelenésre idézi.”

31. A választottbíráskodásról szóló 2017. évi LX. törvény módosítása

141. §

A választottbíráskodásról szóló 2017. évi LX. törvény 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. §

A félnek a választottbírósi eljárás megindítása előtti fizetési meghagyás kibocsátása iránti, európai fizetési meghagyás kibocsátása iránti, vagy a választottbírósi eljárás előtt vagy alatt magyar bírósághoz benyújtott ideiglenes intézkedés (Pp. VIII. Fejezet) vagy biztosíték adása [a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:523. §] iránti kérelme, magyar bírósághoz vagy magyar közjegyzőhöz benyújtott előzetes bizonyítás, nemperes eljárásban történő igazságügyi szakértő kirendelése, nemperes eljárásban történő egyezségi kísérletre idézés, biztosítási intézkedés [a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) X. Fejezet], vagy okirat végrehajtási záradékkal ellátása [Vht. 23/B. § (1) bekezdés a) pont és 23/C. §] iránti kérelme, magyar közjegyzőhöz benyújtott közjegyzői okirat szerkesztése iránti kérelme, a felek magyar közjegyző előtti egyezségkötés iránti együttes kérelme, illetve bármely külföldi bírósághoz benyújtott hasonló intézkedés iránti kérelme és a bíróság, illetve a közjegyző e kérelem tárgyában történő intézkedése nem összeegyeztethetetlen a választottbírósi szerződéssel.”

142. §

A választottbíráskodásról szóló 2017. évi LX. törvény 47. § (2) bekezdés b) pont bb) alpontjában a „választottbírósi ítélet” szövegrész helyébe a „választottbírósi ítélete” szöveg lép.

32. A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény módosítása

143. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 59. § (1) bekezdése a következő o) ponttal egészül ki:

(A terhelt, a sértett, a vagyoni érdekelt és az egyéb érdekelt e törvény szerinti jogainak és jogos érdekeinek képviselője, illetve védelme, valamint az e törvény szerinti jogok gyakorlásának vagy kötelezettségek teljesítésének elősegítése érdekében a büntetőeljárásban segítőként vehet részt:)

„o) a tolmácsolási feladatokat ellátó személy.”

144. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 78. §-a a következő (9)–(13) bekezdéssel egészül ki:

„(9) Az eljárási cselekményről értesített büntetőeljárásban részt vevő személy részére az (1) és (2) bekezdés alapján akkor kell tolmácsot kirendelni, ha azt a büntetőeljárásban részt vevő személy az értesítés közlését követő, az eljáró szerv által – az eljárási cselekmény időpontjára figyelemmel – meghatározott határidőn belül indítványozza.

(10) A (9) bekezdésben foglaltakra az eljárási cselekményről értesített büntetőeljárásban részt vevő személyt az értesítésben figyelmeztetni kell.

(11) Az eljárási cselekményen jelenlétre jogosult sértett, vagyoni érdekelt, egyéb érdekelt nyelvhasználatának biztosítása érdekében igénybe veheti az általa megjelölt, az eljárási cselekményen jelenlevő, tolmácsnak nem minősülő, tolmácsolási feladatokat ellátó személyt (a továbbiakban: tolmácsolási feladatokat ellátó segítő). Az eljáró bíróság, ügyészség, nyomozó hatóság a tolmácsolási feladatokat ellátó segítő igénybe vételére vonatkozó indítványról határozat meghozatala nélkül dönt.

(12) A tolmácsolási feladatokat ellátó segítő nem vehető igénybe

- a) a magánvádló vagy a pótmagánvádló részvételével tartott eljárési cselekményen, és
- b) az olyan eljárési cselekményen, amelyen a sértettet, a vagyoni érdekeltet, illetve az egyéb érdekeltet tanúként vagy terheltként kell kihallgatni, szakértőként kell meghallgatni vagy tőle tárgyi bizonyítási eszközt vagy elektronikus adatot kell lefoglalni.

(13) A tolmácsolási feladatokat ellátó segítő igénybevételét a bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság megtagadhatja, ilyenkor azonban köteles tolmácsot kirendelni.”

145. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 145. § (1) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

(Bűnügyi költség a jogszabályban meghatározottak szerint)

„d) tolmácsolási feladatokat ellátó segítő díja és költsége, ha azt az állam közigazgatási eljárásban előlegezte.”

146. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 270. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az Europol tisztviselője az (1) bekezdés alapján a büntetőeljárásban szaktanácsadóként vehető igénybe.”

147. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény a következő alcímmel egészül ki:

„A nyomozó hatóság jogszabályban meghatározott szerve

354/A. §

(1) Ha az egyidejűleg elvégzendő eljárési cselekmények számára tekintettel vagy egyéb okból célszerű, akkor az általa meghatározott eljárési cselekmény elvégzése érdekében a nyomozó hatóság a szervezetén belül megkeresheti a jogszabályban meghatározott szervét (e szakasz alkalmazásában a továbbiakban: kijelölt szerv).

(2) Az ügyészség az (1) bekezdésben meghatározottak érdekében bármely nyomozó hatóság kijelölt szervét megkeresheti.

(3) A nyomozó hatóság kijelölt szerve minden olyan adatot megismerhet, amely a megkeresés teljesítéséhez szükséges.

(4) A nyomozó hatóság kijelölt szerve a megkeresésben szereplő eljárési cselekményt a megkereső rendelkezése alapján, önállóan elvégzi. A nyomozó hatóság kijelölt szerve az eljárési cselekmény elvégzése során felmerülő, késedelmet nem tűrő esetben önállóan elvégzi a megkereséssel összefüggő egyéb eljárési cselekményt is.

(5) Az eljárási cselekmény elvégzéséhez szükséges határozat meghozataláról a megkereső gondoskodik.

(6) A nyomozó hatóság kijelölt szerve az eljárási cselekmény elvégzését követően az eljárási cselekménnyel összefüggő ügyiratokat megküldi a megkeresőnek, továbbá gondoskodik az őrizetben lévő személy elszállításáról, valamint a vagyont érintő kényszerintézkedés tárgyának a jogszabályban meghatározottak szerinti kezeléséről.

(7) A megkereső intézkedik az eljárási cselekmény alapjául szolgáló, valamint az eljárási cselekmény során hozott határozattal szemben bejelentett panasz elbírálása érdekében.”

148. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 383. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A tolmácsolási feladatokat ellátó segítő az eljárási cselekményről értesített sértett, vagyoni érdekelt vagy egyéb érdekelt nyelvhasználatának biztosítása érdekében jelen lehet az eljárási cselekményen.”

149. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 455. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az ügydöntő határozat közlésével egyidejűleg tájékoztatni kell a terheltet a kiszabott büntetéssel vagy alkalmazott intézkedéssel kapcsolatos végrehajtási jogsegély kezdeményezésének lehetőségéről, a végrehajtás átadásának feltételeiről és következményeiről.”

150. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 671. § 10. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Egyszerűsített felülvizsgálati eljárás lefolytatásának van helye, ha a bíróság az alapügyben a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem rendelkezett, vagy nem a törvénynek megfelelően rendelkezett a következő kérdésekről:)

„10. a kitiltás helyéről vagy a Btk. 60. § (2a) bekezdésében meghatározott esetben a kiutasítás tartamáról,”

151. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 875. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) E törvénynek a ... törvénnyel megállapított 671. § 10. pontja alapján egyszerűsített felülvizsgálatnak csak a ... törvény hatálybalépését követően benyújtott rendkívüli jogorvoslati indítvány esetén van helye a Btk. 60. § (2a) bekezdésében meghatározott kiutasítás tartamával kapcsolatos törvénysértés miatt.”

152. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény „Az Európai Unió jogának való megfelelés” alcíme a következő 878/B. §-sal egészül ki:

„878/B. §

Ez a törvény az (EU) 2016/794 rendeletnek az Europol magánfelekkel folytatott együttműködése, a személyes adatoknak az Europol által a bűnügyi nyomozások támogatása érdekében végzett kezelése, valamint az Europol kutatásban és innovációban betöltött szerepe tekintetében történő módosításáról szóló, 2022. június 8-i (EU) 2022/991 európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.”

153. §

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény

- a) 78. § (3) bekezdésében a „kihallgatandó” szövegrész helyébe a „büntetőeljárásban részt vevő” szöveg,
- b) 78. § (4) bekezdésében a „kihallgatandó” szövegrész helyébe a „büntetőeljárásban részt vevő” szöveg,
- c) 78. § (5) bekezdésében a „kihallgatandó” szövegrész helyébe a „büntetőeljárásban részt vevő” szöveg,
- d) 78. § (6) bekezdésében a „kihallgatandó” szövegrész helyébe a „büntetőeljárásban részt vevő” szöveg

lép.

33. A jogi személyek nyilvántartásáról és a nyilvántartási eljárásról szóló 2021. évi XCII. törvény módosítása

154. §

Nem lép hatályba a jogi személyek nyilvántartásáról és a nyilvántartási eljárásról szóló 2021. évi XCII. törvény 154. §-a.

34. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló 2021. évi XCV. törvény módosítása

155. §

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló 2021. évi XCV. törvény 48. § (3) bekezdésében a „2023. július” szövegrész helyébe a „2026. január” szöveg lép.

35. Záró rendelkezések

156. §

(1) Ez a törvény – a (2)–(5) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

(2) A 2–5. alcím, a 7. alcím, a 31–34. §, a 35. § (1) bekezdése, a 36–38. §, a 9. alcím, a 10. alcím, a 12. alcím, a 13. alcím, a 15–17. alcím, a 20–25. alcím, a 27–34. alcím és a 157. § 2023. július 1-jén lép hatályba.

(3) Az 1–3. §, az 5–20. § és a 14. alcím 2023. október 1-jén lép hatályba.

(4) A 35. § (2) bekezdése, a 46. §, a 70. § és a 26. alcím 2024. január 1-jén lép hatályba.

(5) A 4. § 2025. január 1-jén lép hatályba.

157. §

A jogi személyek nyilvántartásáról és a nyilvántartási eljárásról szóló 2021. évi XCII. törvény 2026. január 1-jén lép hatályba.

158. §

E törvény

- a) 22. §-a az Alaptörvény 46. cikk (6) bekezdése alapján,
 - b) 47. §-a az Alaptörvény XIV. cikk (5) bekezdése alapján,
 - c) 67. §-a az Alaptörvény 29. cikk (7) bekezdése alapján,
 - d) 71. §-a az Alaptörvény 4. cikk (2) és (5) bekezdése alapján,
- sarkalatosnak minősül.

159. §

(1) A 26. és 27. § a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16.-i, 1/2003/EK tanácsi rendelet 15. cikk (2) bekezdésének végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

(2) Az 59. § 1) pontja az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló 2006. december 12-i 1896/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

(3) A 3. alcím, a 7. alcím, a 22. alcím, a 146. § és a 152. § az (EU) 2016/794 rendeletnek az Europol magánfelekkel folytatott együttműködése, a személyes adatoknak az Europol által a bűnügyi nyomozások támogatása érdekében végzett kezelése, valamint az Europol kutatásban és innovációban betöltött szerepe tekintetében történő módosításáról szóló, 2022. június 8-i (EU) 2022/991 európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

(4) A 3. alcím az (EU) 2018/1862 rendeletnek a harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó, az Unió érdekében álló információs figyelmeztető jelzéseknek a Schengeni Információs Rendszerbe (SIS) való bevitele tekintetében történő módosításáról szóló, 2022. július 6-i (EU) 2022/1190 európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

160. §

(1) A 8. alcím a határon átnyúló vonatkozású jogviták esetén az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférés megkönnyítése érdekében az ilyen ügyekben alkalmazandó költségmentességre vonatkozó közös minimumszabályok megállapításáról szóló, 2003. január 27-i 2003/8/EK tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(2) A 38. § a) pontja az emberkereskedelem megelőzéséről, és az ellene folytatott küzdelemről, az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló 2011. április 5-i 2011/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 12. cikk (2) bekezdésének való

megfelelést szolgálja.

(3) A 41. § a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 18. cikk (3) bekezdésének való megfelelést szolgálja.

(4) A 10. alcím a bűncselekmények áldozatainak jogaira, támogatására és védelmére vonatkozó minimumszabályok megállapításáról és a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról szóló, 2012. október 25-i 2012/29/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 8. és 9. cikkének való megfelelést szolgálja.

(5) A 25. alcím a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(6) A 28. alcím belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

Általános indokolás

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés a) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A szabadságvesztés letöltésének végrehajtási fokozatokban (fegyház, börtön, fogház) történő megállapítása hosszú ideje meghatározza a hazai büntető-igazságszolgáltatási gyakorlatot, kifejezve ezzel is az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyát, illetve az elkövető személyében rejlő társadalomra veszélyességét. Mindazonáltal a végrehajtás során az elítéltek szakmai szempontú csoportosítását megnehezíti ez a struktúra, ami számos működési diszfunkciót eredményez a büntetés-végrehajtásban.

A hatályos rendszerben a szabadságvesztés három végrehajtási fokozatához fokozatonként további három-három végrehajtási rezsim kapcsolódik, ami az elkülönítési szabályok merev érvényesítésével megnehezíti a büntetés-végrehajtási szervezet erőforrásainak hatékony allokációját. Az új besorolási rendszerben egy egyszerűbb, ötfokozatú kategóriarendszer lesz az alapja a szabadságvesztés végrehajtási rendjének. Az elítéltek biztonsági és fogvatartási kockázatára is reagáló kategóriarendszer lehetővé teszi a büntetés-végrehajtási szervezet személyi állományának hatékony, a fogvatartás biztonságának fenntartásához rugalmasan igazodó beosztását, és segíti a büntetés-végrehajtási intézeti (bv. intézet) férőhelyek optimalizált kihasználását.

A szabadságvesztésre ítélték új besorolási rendszerének eredményeként a büntetés-végrehajtási szervezet szakmai szempontjai hangsúlyosabb szerepet kapnak a szabadságvesztés végrehajtási rendjének meghatározásában. A végrehajtási fokozatok megmaradnak a büntető ítélet részeként, a szabadságvesztés végrehajtása során azonban a jelenlegitől eltérő funkcióval és más hangsúllyal kapnak helyet. Garanciális elemként az elítéltek kezdeti besorolásának kereteit határozzák meg, de e keretrendszeren belül a büntetés-végrehajtási szervezet tudja érvényesíteni saját, szakmai alapokon nyugvó, elsősorban az elítéltek magatartására, együttműködési készségére, reintegrációs hajlandóságára, a visszaesési és fogvatartási kockázatára, valamint az elkövetett bűncselekmény súlyára, az elítélt kriminológiai jellemzőire alapozó besorolási és elkülönítési szempontrendszerét.

Bevezetésre kerül új motivációs eszközként a kreditrendszer, amelynek célja, hogy az elítéltek egyes kategóriák közötti váltásához egy objektív alapokon nyugvó, kiszámítható és átlátható keretet adjon. A kezdeti besorolást követően az elítélt kreditpontokat gyűjthet és ez alapján kedvezőbb kategóriába kerülhet, vagy pontvesztés esetén a kategóriában visszatorolásra kerülhet sor. A kreditrendszerben az elítélt magaviselete, együttműködési készsége, reintegrációs tevékenységben való részvétele kerül értékelésre. Ez a motivációs rendszer erősíti az elítéltek felelősségvállalását,

érdekeltté teszi a végrehajtás rendjének megtartásában és a reintegrációs terv megvalósításában, mindez pedig azzal, hogy a jogkövető magtartás pozitív elismerést nyer, az egyéni büntetési célok megvalósulását segíti.

Az (EU) 2016/794 rendeletnek az Europol magánfelekkel folytatott együttműködése, a személyes adatoknak az Europol által a bűnügyi nyomozások támogatása érdekében végzett kezelése, valamint az Europol kutatásban és innovációban betöltött szerepe tekintetében történő módosításáról szóló, 2022. június 8-i (EU) 2022/991 európai parlamenti és tanácsi rendelet 1. cikk 2. pont a) alpont iv) pontja az (EU) 2016/794 rendelet 4. cikk (1) bekezdését egy új t) ponttal egészítette ki, amely szerint az Europol javaslatot tesz harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó, az Európai Unió érdekében álló információs figyelmeztető jelzéseknek a tagállamok által – saját mérlegelési jogkörükön belül, illetve az említett adatok ellenőrzése és elemzése alapján – történő lehetséges bevitelére a Schengeni Információs Rendszerbe (SIS). A módosítás célja, hogy az Europol által javasolt információs figyelmeztető jelzés megvizsgálásáért és felviteléért felelős szerveket kijelölje. Az intézkedő rendőr – ha ilyen típusú figyelmeztető jelzést észlel a rendőri intézkedés során – a jelzésben meghatározott intézkedéseket hajtja végre, továbbá rögzíti az (EU) 2018/1862 európai parlamenti és tanácsi rendelet 37b. cikk (1) bekezdése szerinti adatokat és információkat. Ezeket az adatokat és információkat az (EU) 2018/1862 európai parlamenti és tanácsi rendelet 37b. cikk (3) bekezdése szerint akkor is rögzíteni kell, ha az információs figyelmeztető jelzést a magyar hatóság helyezte el a SIS-ben.

A Bűnüldözési Együttműködés Európai Unió Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/IB, a 2009/934/IB, a 2009/935/IB, a 2009/936/IB és a 2009/968/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. május 11-i (EU) 2016/794 európai parlamenti és tanácsi rendeletet (a továbbiakban: Europol rendelet) új 18a. cikke rendelkezik a személyes adatok bűnügyi nyomozás támogatása céljából történő kezeléséről, amely alapján az Europol konkrét nyomozás támogatásához olyan adatokat is kezelhet, amelyek nem tartoznak a II. Mellékletben meghatározott kategóriákba. Ennek az adatkezelésnek a feltétele, hogy a tagállam kifejezetten kérje az Europol-t a nyomozás támogatására. Ennek érdekében a tagállam operatív elemzés céljából az Europolnak olyan nagy mennyiségű adatot bocsáthat a rendelkezésére, amely adatok tekintetében az érintetti kategorizálás még nem lehetséges.

Az Europol rendelet 18. cikk új (6a) bekezdése alapján pedig olyan személyes adat is beküldhető az Europol részére, amely nem feleltethető meg az érintetti kategóriáknak, és nem konkrét nyomozás támogatásához szükséges. Az ilyen adatokat az Europol elkülönítve és alapesetben legfeljebb 18 hónapig tárolja, kizárólag annak megállapítása céljából, hogy be tudja-e kategorizálni valamely érintetti körbe.

A módosítás révén fennmaradó 4. § (1) bekezdés kellő jogalapot biztosít az Europol rendelet fenti rendelkezéseinek való megfelelésre.

Bővíteni szükséges a NEBEK SIRENE Irodával együttműködők körét a kiegészítő információk cseréje területén, mivel létrejött az Europol külön SIRENE Irodája.

Az Europol rendelet 4. cikk (5) bekezdése, amely szerint az Europol a feladatainak végzése során nem alkalmazhat kényszerintézkedéseket, kiegészült azzal, hogy az Europol személyzete operatív támogatást nyújthat a tagállamok illetékes hatóságainak – azok kérésére és a nemzeti jogukkal összhangban – a nyomozási intézkedések végrehajtása során, különösen azáltal, hogy elősegíti a határokon átnyúló információcserét, kriminalisztikai és technikai támogatást biztosít, és jelen van az említett intézkedések végrehajtása során. Az Europol személyzete maga nem rendelkezhet hatáskörrel nyomozási intézkedések végrehajtására.

A módosítás célja, hogy megteremtse az Europol által nyújtott operatív támogatás jogalapját a Be-ben.

Az utóbbi években jelentősen megnövekedett a külföldi állampolgárságú fogvatartottak száma Magyarországon, amely jelentős terhet jelent a büntetés-végrehajtási intézetek számára. A külföldön megfelelő tartózkodási jogosultsággal, családi kapcsolatokkal rendelkező, elsősorban külföldi állampolgárok esetében a nemzetközi bűnügyi jogsegély szabályai lehetővé teszik, hogy az elítélt társadalomba történő visszailleszkedésének elősegítése érdekében a szabadságvesztés büntetés végrehajtását az elítélt lakóhelye szerinti államba átadják. A Javaslat célja egyrészt az, hogy a büntetés-végrehajtás átadására irányuló eljárási szabályokat, elsősorban a jogalkalmazói visszajelzések alapján harmonizálja, a szükségtelen adminisztratív terhektől mentesítse és egyszerűsítse, ezzel is elősegítve a büntetés-végrehajtás átadásának hatékonyságát. Másrészt indokolt, hogy szabadlábbon lévő, lakóhelyük szerinti államba visszatért elítéltek esetében a büntetés-végrehajtási célok biztosítása, a reintegrációs célok érvényesítése, és a büntetés-végrehajtási szervek tehermentesítése érdekében – amennyiben a büntetés végrehajtásának azonnali foganatba vétele nem indokolt – a büntetés magyarországi végrehajtásának megindítása – és sok esetben nemzetközi- vagy európai elfogatóparancs kibocsátása – helyett, amennyiben annak jogi feltételei fennállnak, a büntetés-végrehajtási bíró közvetlenül a büntetés végrehajtás átadása iránt intézkedjen. Mindezen célok az EUtv., az Nbjt. és a Bv. tv. egyes rendelkezéseinek módosítását teszik szükségessé.

A Javaslat módosítja a *büntetőeljárásról* szóló 2017. évi XC. törvényt (a továbbiakban: Be.) az eljárási cselekményen jelenlétre jogosultak nyelvhasználatának előmozdítása érdekében. Az új rendelkezések ennek megfelelően támogatják az eljárási cselekmények megfelelő szervezését. Az új rendelkezések másik része arra biztosít lehetőséget, hogy a hatóságok a tolmácsolási feladatokba bevonjanak olyan segítőket is, akik eljárásjogi értelemben tolmácsnak nem tekinthetők, azonban a résztvevő személy bizalmát élvezve rugalmasan támogatják az ő büntetőeljárási jogainak gyakorlását.

A komplex, egyidejűleg számos eljárási cselekmény elvégzését szükségessé tevő büntetőügyekben a joggyakorlat részéről merült fel annak az igénye, hogy a nyomozó hatósági állomány személyügyi átszervezése nélkül lehessen támogatást kérni a nyomozó hatóság egy olyan, jogszabályban kijelölt szerve, amely képes egyidejűleg országszerte több eljárási cselekményt elvégezni. Ez a szerv nem gyakorol klasszikus nyomozó hatósági jogköröket, ugyanis hatásköre nem terjed ki meghatározott

bűncselekmény miatt indult nyomozás teljes egészében történő lefolytatására. Státusza leginkább a nyomozó hatóság vagyonvisszaszerzésért felelős szervéhez hasonlít – ez indokolja a rá vonatkozó norma jogszabályban elfoglalt helyét is – abban, hogy csak a megkeresésben szereplő eljárási cselekmények elvégzésére, és késedelmet nem tűrő esetben más eljárási cselekmények elvégzésére jogosult, önállósága tehát nagyban korlátozott.

Megkeresésére a nyomozó hatóság és az ügyészség is jogosult, a nyomozó hatóság azonban csak a saját szervezetén belül, ezzel szemben az ügyészség bármely nyomozó hatóság jogszabályban meghatározott szervét megkeresheti. A szerv kijelölésére külön jogszabályban – *elsőként a Nemzeti Adó- és Vámhivatal szerveinek hatásköréről és illetékességéről* szóló 485/2015. (XII. 29.) Korm. rendeletben – meghatározott rendelkezés alapján kerül sor.

Végül, a Be.-t érintő módosítások bővítik az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyköreit is.

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjt.) módosítása jogalkalmazói visszajelzések és gyakorlati tapasztalatok alapján indokolt módosításokat tartalmaz, az egyéb törvényekkel való összhang megteremtését szolgálja.

A Javaslát a közjegyző tájékoztatási és kioktatási kötelezettsége körében egyértelműen, törvényi szinten érvényre juttatja, hogy a jogi képviselő nélkül eljáró fél számára a közjegyző kötelezettsége a kioktatás terén a perbeli eljárási jogokra és kötelezettségekre korlátozódik, továbbá a jogügylet lényegéről és jogi következményeiről való tájékoztatás során a közjegyző jogi tájékoztatás nyújtására köteles, a jogügylet műszaki, gazdasági, pénzügyi tartalmára vonatkozóan nem kell felvilágosítást adnia.

A Javaslát továbbá korlátozza a kinevezéstől számított 3 éven belül a közjegyző áthelyezését másik székhelyre, az ügyek folyamatos intézéséhez fűződő közérdekre tekintettel.

A Javaslát rendezi, hogy a megállapodás nélküli tartós helyettesítés esetén kit illet a közjegyzői díj.

A Javaslát rögzíti azt is, hogy azonossági tanúk közreműködése esetén, nekik elegendő a fél személyazonosságának a megállapításánál és a közjegyzői okirat aláírásánál jelen lenniük, a közjegyzői okirat teljes terjedelmű felolvasásán nem szükséges részt venniük.

A Javaslát a közjegyzői tanúsítás kapcsán a korábbiaknál részletesebb szabályokkal egyértelművé teszi, hogy a tanúsítvány, mint közokirat készítésekor a közjegyzőnek csak a közokirat alakiségének megtartásáért és a tanúsítvány tartalmi valódiságáért áll fenn a felelőssége.

A tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) módosítása a Tpv. 24. § (1) bekezdésében foglalt küszöbértékhez való igazodást, illetve *a Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról* szóló, 2002. december 16.-i, 1/2003/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1/2003/EK rendelet) végrehajtását szolgálja.

A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Jst.) módosításai a jogi

segítésnyújtási rendszer fejlesztését célozzák a gyakorlati visszajelzések alapján.

A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Ást.) módosítását az azonnali pénzügyi segély iránti kérelem előterjesztésére előírt határidő számítására vonatkozó rendelkezés pontosítása indokolja.

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.), valamint *a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról* szóló 2011. évi CLXXXI. törvény (a továbbiakban: Cnytv.) módosítása biztosítja, hogy az általános ügyintézési határidőknél rövidebb ügyintézési határidőn belül kerüljön elbírálásra a névváltozás bejegyzése iránti kérelem, ha a névváltozásra Magyarország Alaptörvényének tizenegyedik módosítása folytán kerül sor.

Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény (a továbbiakban: Kjnp.) módosítása a gyakorlati visszajelzések alapján szükséges. Egyrészt – bizonyos kivételekkel – főszabállyá teszi valamennyi, közjegyzői eljárásban elektronikus úton meghozott határozat tekintetében, hogy a keltezés helyeként a közjegyző székhelyét kell feltüntetni, másrészt egyértelművé teszi, hogy a házassági vagyoni tárgyú egyezség lehet tárgya közjegyző előtti egyezségi eljárásnak, harmadrészt pedig országos kamarai hatáskörbe utalja a Központi Statisztikai Hivatal (a továbbiakban: KSH) részére történő statisztikai célú adattovábbítást az Élettársi Nyilatkozatok Nyilvántartásából és a házassági és élettársi vagyoni szerződések nyilvántartásából.

A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény (a továbbiakban: Fmhtv.) módosítása a szabályok pontosítása, koherenciája miatt szükséges.

A Javaslattal rögzíti, hogy kizárás esetén a felek milyen módon értesülnek az ügyükben eljáró új közjegyző személyéről és az új közjegyzői ügyszámról. Pontosítja továbbá *a polgári perrendtartásról* szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban Pp.) 76. § szerinti esetekhez képest az Fmhtv. szerinti speciális ügygondnokrendelési esetkört.

A Javaslattal a fizetési meghagyás kötelező tartalmi elemeinek körébe beemeli az Fmhtv. felhatalmazása alapján kiadott külön jogszabályokban meghatározott, kötelezően feltüntetendő adatokat, ugyanakkor egyértelművé teszi, hogy azon adatokat, amelyeket a fizetési meghagyás iránti kérelemben nem kötelező megadni, csak akkor szükséges a fizetési meghagyásban feltüntetni, ha azokat a jogosult a kérelmében megjelölte.

A Javaslattal terminológiailag pontosítja a fizetési meghagyás jogerejére vonatkozó rendelkezést.

A Javaslattal pontosítja továbbá a fizetési meghagyásos eljárásban hozott végzések elleni jogorvoslati jogot is.

A hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Hetv.) módosítása az egyéb törvényekkel való összhangot szolgálja. A módosítással rögzítésre kerül, hogy a biztosítási intézkedések költségeinek megfizetése és a hagyatéki eljárás költségeinek megelőlegezése a Kjnp.

megfelelő alkalmazásával, megelőlegezéssel történhet. A Javaslat a korábbiakhoz hasonlóan tovább pontosítja a Hetv. fellebbezésre vonatkozó szabályait. A módosítással ezen túlmenően mellőzhetővé válik a közös jogkezelő szervezet értesítése abban az esetben, ha adat merülne fel arra, hogy az örökgyó szerzői jogi védelem alatt álló alkotás vagy kapcsolódó jogi teljesítmény jogosultja volt. A Hetv. kiegészítése rendezi az önkormányzat törvényes öröklésével kapcsolatban a hagyatéki eljárás szabályait érintő kérdéseket is.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) módosítása technikai szövegpontosításra és törvényen belüli koherencia megteremtésére irányul.

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény módosítása megkönnyíti a más tagállamban indult hagyatéki eljárást lefolytató hatóságok (külföldi közjegyző, hagyatéki bíróság) számára, hogy adatokat szerezzenek be a magyarországi hitelintézettől az örökgyó utóbbinál kezelt vagyonával kapcsolatban.

A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény (a továbbiakban: Are. tv.) módosítása a magáncsődeljárásba történő belépés feltételeit könnyíti. A törvénymódosítás ezenkívül adminisztratív könnyítéseket is tartalmaz, gyorsítja és egyszerűsíti a bíróságon kívüli adósságrendezés folyamatát. Célszerű, hogy a törvényből kormányrendeleti szintre kerüljön olyan összeghatárok megállapítása, amelyeknél az inflációkövetést alacsonyabb szintű jogszabályok útján rugalmasabban lehet biztosítani. A törvénymódosítás ezenkívül a törvény belső koherenciáját elősegítő rendelkezéseket tartalmaz, valamint a kapcsolódó jogszabályok változásával teremti meg az összhangot.

Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: Szaktv.) módosítása hozzájárul az igazságügyi szakértői névjegyzék, mint közhiteles nyilvántartás adatainak naprakészen tartásához, ezáltal a szakértőkkel való kapcsolatfelvétel felgyorsul, segítve ezzel a kirendelők, valamint a névjegyzéket vezető hatóság munkáját. Az igazságügyi szakértői testületek tagjai vonatkozásában a módosítás megteremti annak a lehetőségét, hogy az eskütételről szóló okmány elektronikus aláírással is ellátható legyen, csökkentve ezzel az eskütételre kötelezettek és az Igazságügyi Minisztérium adminisztratív, logisztikai terheit.

A szerzői jogok és a szerzői joghoz kapcsolódó jogok közös kezeléséről szóló 2016. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Kjekt.) módosítása elsődlegesen a közös jogkezelő szervezetek díjszabásainak jóváhagyásával kapcsolatos eljárás felülvizsgálatát valósítja meg, az eljárás hatékonyságának növelése érdekében és az eljárással kapcsolatos gyakorlati tapasztalatok alapján.

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény módosítását az elővezetésre vonatkozó szabályrendszer átfogó módosításával összefüggésben az idézés tartalmára vonatkozó rendelkezések kiegészítése indokolja.

A választottbíráskodásról szóló 2017. évi LX. törvény (a továbbiakban: Vbt.) módosítása a jogszabályi koherenciára tekintettel történő pontosítás.

A jogi személyek nyilvántartásáról és a nyilvántartási eljárásról szóló 2021. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Jszytv.), valamint *a Polgári Törvénykönyvről* szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló 2021. évi XCV. törvény módosítása több felkészülési időt biztosít a jogalkalmazás számára e törvényekkel bevezetni kívánt rendszerszintű reformokra történő felkészüléshez.

Részletes indokolás

1. §

A közjegyző az eljárásaiban általában a Pp. alapján, kizárólag eljárásbeli jogokról és kötelezettségekről köteles – és egyben jogosult – tájékoztatást adni. A *polgári perrendtartásról* szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) már 2000. január 1-je óta ekként határozza meg a bíróság tájékoztatási kötelezettségét. A régi Pp.-t módosító, az *Országos Ítéltábla székhelyének és illetékességi területének megállapításáról, valamint az igazságszolgáltatás működését érintő egyes törvények módosításáról* szóló 1999. évi CX. törvény miniszteri indokolása szerint ugyanis „a bíróság részrehajlás mentes eljárása kizárja annak a lehetőségét, hogy a pert vezető bíró az anyagi jogi szabályok tartalmáról nyújtson az egyik félnek jogértelmező tájékoztatást. A törvény ezért a jogi képviselő nélkül eljáró fél számára biztosított kioktatáshoz való jogot a perbeli eljárási jogokra és kötelezettségekre korlátozza”. A közjegyzőnek az egyéb nemperes eljárásaiban (például hagyatéki eljárás, fizetési meghagyásos eljárás) nincs anyagi jogi tájékoztatási kötelezettsége. Ez nem azt jelenti, hogy a közjegyzőnek soha ne lenne az anyagi jogról tájékoztatási kötelezettsége, de az kizárólag az ügyletiokirat-szerkesztési eljárásban és a Kjtv. 120. § (1) bekezdés *b)* pontja szerint áll fenn. Ez azonban nem általános, hanem speciális szabály, a Kjtv. 1. §-ában pedig a generális jellegű normákat kell meghatározni.

2. §

Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 116. § (1) bekezdésére tekintettel szükséges kifejezetten kimondani a Kjtv.-ben, hogy a kamarai hatósági eljárásban hozott érdemi elsőfokú döntéssel szemben fellebbezésnek van helye, kivéve a kérelemnek teljes egészében helyt adó elsőfokú döntést, ha az ügyben nincs ellenérdekű ügyfél.

3. §

A közjegyzői állások számáról és a közjegyzők székhelyéről szóló 15/1991. (XI. 26.) IM rendelet jelenleg is megállapítja valamennyi közjegyző illetékességi területét, nemcsak azokét, akiknek a székhelyén nem működik bíróság, ezért a törvény szövegének pontosítása indokolt. Ez a módosítás összefügg a Kjtv. 183. § *b)* pontjára vonatkozó módosítással.

A közjegyzői nemperes eljárásoknak két nagy csoportja van: egyrészt az ún. külön törvényben szabályozott nemperes eljárások, így például a hagyatéki eljárás, a fizetési meghagyásos eljárás, a végrehajtás elrendelése iránti eljárás vagy a Kjnp.-ben szabályozott eljárások, másrészt a Kjtv.-ben szabályozott eljárások, más néven felek részére végzett közjegyzői tevékenységek (közjegyzői

okiratszerkesztés, okirat vagy pénz bizalmi őrzése stb.), mint atipikus nemperes eljárások. A Kjtv.-ben szabályozott eljárásokban – részben azok bizalmi jellegéből következően (például végrendelet-készítés), részben azok rugalmasságából adódóan (például másolathitelesítés) – a főszabály az, hogy az ügyfél szabadon választhat közjegyzőt, aki viszont az illetékességi területén kívül nem járhat el. Figyelemmel viszont arra, hogy az ügyfél a közreműködés megtagadására vonatkozó rendelkezéseket ne játszassa ki, a törvény kimondja, hogy a kérelem előterjesztését követően már csak az a közjegyző járhat el, akihez a kérelmet előterjesztették. E rendelkezés kiegészítése annak egyértelművé tétele érdekében szükséges, hogy a Kjtv.-ben szabályozott közjegyzői eljárásokban a megelőzés elve érvényesül.

4. §

A módosítás 2025. január 1-jétől kötelezővé teszi az elektronikus ügyintézés a közjegyzői kinevezésre irányuló pályázati eljárásban. A pályázónak ez alapján a pályázatot és mellékleteit az elektronikus ügyintézésre vonatkozó jogszabályoknak megfelelően kell benyújtania és vele a pályázati eljárásban elektronikus elérhetőségén keresztül történik a kapcsolattartás.

5. §

A pályázaton alapuló áthelyezésekkel kapcsolatban az ügyek folyamatos intézéséhez fűződő közérdek indokolja, hogy az áthelyezésnek időbeli korlátja legyen a 20. § (2) bekezdés szerinti, a kölcsönös áthelyezésre irányadó szabályok szerint. A kinevezéstől számított 3 éven belül tehát a közjegyző csak akkor helyezhető át, ha a pályázat benyújtásával egyidejűleg az áthelyezésének különös méltánylást érdemlő okát megjelöli, és kérelmének az igazságügyért felelős miniszter helyt ad.

6. §

A közjegyzői eljárásokban az adatigényléshez többnyire nem szükséges külön végzés meghozatala (például JÜB rendszer, cégnyilvántartás), azonban vannak olyan esetek, amikor az adatigénylés határozattal történik (például hagyatéki eljárásban alkalmazandó megkereső rendszer, természetes személyek azonosító adatainak hiánya esetén a járási vagy kerületi hivatal megkeresése). Mivel egyébként a közjegyzői irodai ügyintéző jogosult az adatigénylésre, nem indokolt különbséget tenni az adatigénylés módja alapján, hanem a közjegyzői eljárásokat gyorsítandó, célszerű lehetővé tenni, hogy a közjegyzői irodai ügyintéző – miként a bírósági ügyintéző is – jogosulttá váljon e körben önálló aláírási joggal eljárni.

7. §

A módosítás célja a normaszöveg pontosítása, mivel jelenleg nem egyértelmű, hogy mi minősül indokolt esetnek, így fennáll a lehetősége, hogy a közjegyző illetékességét a fél utólag vitassa, és így akár évekkel később is erre hivatkozva az okiratok érvénytelenségét állítsa. Ez a jogbiztonságot és a közjegyzői eljárásokba vetett közbizalmat indokolatlanul veszélyezteti. Abban az esetben ugyanakkor, ha szomszédos illetékességi területen saját irodája útján való eljárásra a helyettes

közjegyzőt a területi kamara elnöksége jogosítja fel a helyettesítésről szóló megállapodást jóváhagyó határozattal, akkor az illetékesség a továbbiakban nem vitatható.

8. §

A hatályos normaszöveg a 2022. január 1-jét megelőző állapottól eltérően nem rendezi, hogy a megállapodás nélküli tartós helyettesítés esetén a közjegyzői díj kit illet, így csak következtetni lehet arra, hogy a tényleges feladatellátást folytató tartós helyettes, illetve annak közjegyzői irodáját. Ugyanígy nincs rendezve az sem, hogy tartós helyettesítés esetén a munkavállalók továbbfoglalkoztatása miként alakul, azonban a hivatásgyakorlás bizalmi jellegére tekintettel nem várható el az alkalmazottak foglalkoztatásának kötelezettsége. Az egyértelműséget szolgálja az a rendelkezés, amely a tartós helyettes irodai működése esetén a tartós helyettesítés gyakorlása vonatkozásában is kimondja ezt a működési formát. 2019. január 1-jén hatályba lépett a Kjtv. 31/A. § (1a) bekezdése, miszerint a 2018. december 31. napját követően kinevezett közjegyző kizárólag közjegyzői iroda keretében folytathatja tevékenységét. 2022. január 1-től pedig a törvény kimondta, hogy a közjegyző közjegyzői iroda keretében folytatja tevékenységét. Erre tekintettel kerültek hatályon kívül helyezésre a vonatkozó rendelkezések, ugyanakkor a legutóbbi jogalkotási eredmények alapján a közjegyzők még bizonyos körben 5 évig, a tartós helyettesek pedig – közjegyzőhelyettes esetén – a továbbiakban is működhetnek egyénileg, azaz nem irodában. Ez pedig szükségessé teszi a javasolt normaszöveg újbóli hatályba léptetését. Megjegyzendő, hogy a normaszöveg kizárólag arra az esetre szól, amikor a helyettesített közjegyzőnek nincs helyettesítési megállapodása – ezzel is ösztönözve a közjegyzőket ilyen megállapodások megkötésére.

A Kjtv. 37/D. § (4) bekezdésének módosítása – a Kjtv. 37/D. § (2) bekezdésével összefüggően – arról rendelkezik, hogy helyettes irodavezető kirendelése esetén ő a közjegyzői iroda képviselőjének a státuszába lép, tehát nincs szükség a (2) bekezdésben foglalt rendelkezések alkalmazására.

9. §

A közjegyzővel fennálló munkaviszonyt a törvényen belüli koherencia szempontjából közjegyzői irodával fennálló munkaviszonyra kell cserélni.

10. §

A § módosítása több okból is indokolt. Az ügyleti szándék valódiságát a közjegyző nem tudja vizsgálni, hiszen a fél szándékáról csak a fél nyilatkozata alapján tud meggyőződni. A közjegyző csak azt tudja vizsgálni, hogy a fél nyilatkozatai egymással vagy a fennálló tényekkel ellentétes-e. Pontosabb tehát, ha az ügyfél ügyleti szándékát vizsgálja a közjegyző, ugyanis csak az ügyfél által kívánt jogügylet beazonosítása kérhető számon a közjegyzőn, az adott esetben rejtve maradt valódi szándék vizsgálata nem.

A jogügylet lényegéről és jogi következményeiről való tájékoztatás során a közjegyző jogi tájékoztatás nyújtására köteles, a jogügylet műszaki, gazdasági, pénzügyi tartalmára vonatkozóan legfeljebb a szerződéses partnert terheli tájékoztatási kötelezettség. A jogügylet lényegéről való

tájékoztatás sem lehet parttalan, ugyanakkor kifejezett ügyféli kérdésre a közjegyző köteles a felet az okirat-szerkesztési eljárás során is az ügyleti szándéknak megfelelő jognyilatkozat megtételéhez szükséges tájékoztatással ellátni.

Ahogy az ügyfél valódi ügyleti szándékát, úgy a fél akaratát sem tudja a közjegyző megvizsgálni, csupán a nyilatkozatai alapján tud rá következtetni. Célszerű ezért e kötelezettségét is még egyértelműbbé tenni.

11. §

Az új 123/A. §-ban az azonossági tanúk közreműködését szükséges tisztázni. Lévén, hogy ők csak az ügyfelet azonosítják, nem pedig a felolvasás megtörténtét igazolják, így elegendő a fél személyazonosságának a megállapításánál és a közjegyzői okirat aláírásánál jelen lenniük.

12. §

A hatályos szabályozáshoz képest általános jelleggel indokolt rendezni, hogy ha a fél akár magyar, akár – a nyelvi jogosítvánnyal rendelkező közjegyzőtől – idegen nyelvű okirat kiállítását kéri, azonban az okirat nyelvét nem érti, nem beszéli, akkor tolmácsot kell igénybe venni. Ebben az esetben például a külföldi állampolgár fél kérheti, hogy a közjegyző a nyelvi jogosítványa szerinti közvetítő nyelven (például angolul vagy németül) készítse az okiratot akkor is, ha ő maga az okirat nyelvét nem beszéli, ugyanakkor az okiratot így szélesebb körben fel tudja használni, mintha a közjegyző magyar nyelven készítené el. Ebben az esetben a fél vagy képviselője általi megértést tolmács igénybevételével kell biztosítani.

13. §

Az *ügyvédi tevékenységről* szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) 34. § (2) bekezdése alapján az ügyvédi tevékenység gyakorlására adott meghatalmazást írásba kell foglalni, és annak tartalmaznia kell a megbízott elfogadó nyilatkozatát is. A megbízott elfogadó nyilatkozatának lényegében tanúpótló szerepe van annak érdekében, hogy az a teljes bizonyító erejű magánokiratok körébe illeszkedjen. Mivel a Kjt. 132. §-a a közjegyzői okirat-szerkesztési eljárásban szigorúbb alakszerűségi követelményt támaszt a meghatalmazással szemben, indokolt az olyan ügyvédi meghatalmazás elfogadása is, amely az Üttv. előírása ellenére nem tartalmazza a megbízott elfogadó nyilatkozatát, hiszen alappal feltehető, hogy az a meghatalmazott el is fogadta a meghatalmazást, aki felmutatja a féltől származó, és a fél által közokiratba foglaltatott meghatalmazását. A javaslat csökkenti az ügyvédekre háruló adminisztratív terheket, mert nekik nem kell jelen lenniük a meghatalmazások közokiratba foglalása esetén.

14. §

A közjegyzői tanúsítás célja nem az, hogy a tanúsítással érintett okirat, fordítás, nyilatkozat, értesítés jogszerűségéről vagy érvényességéről gondoskodjon a közjegyző, bármilyen tény is tény, és ezért tanúsítható. Az érvénytelen okiratról is készíthető másolat, a jogilag nem érvényes nyilatkozat is közölhető. Ezekben az eljárásokban a közjegyző feladata a bizonyítékok

előállításában való közreműködés. Minden esetben felvehető ezekre a közjegyzői ténytanúsítvány. Éppen ezért a javasolt szövegezés pusztán egyértelművé teszi, kibontja azt a jelenleg is létező szabályt, hogy a tanúsítvány, mint közokirat készítésekor a közjegyzőnek csak a közokirat alakiságának megtartásáért és a tanúsítvány tartalmi valódiságáért áll fenn a felelőssége, nem pedig azért, hogy a tanúsított tények, melyre a közjegyzőnek nem lehet semmiféle ráhatása (hiszen ő csak tanúsít, nem pedig formálja ezeket), tartalmilag jogszerűnek, joghatás kiváltására alkalmasnak minősülnek-e, a közreműködés megtagadásának eseteit kivéve.

15. §, 17. §

A Javaslat a normaszöveg pontosítása és a joggyakorlat egységesítése céljából, a jövőre nézve egyértelművé kívánja tenni, hogy a közjegyző a Kjtv. 142. §-a szerinti eljárásában a nyilatkozat vagy értesítés közlését kizárólag jegyzőkönyvi formában tanúsíthatja, amelybe – a törvény által meghatározott más adatok mellett – kifejezetten bele kell foglalnia a nyilatkozat, vagy értesítés szó szerinti szövegét is.

A módosított rendelkezést a módosítás hatálybalépését követően nyilatkozat vagy értesítés közlésének tanúsítása iránt indult eljárásokra kell alkalmazni. A Javaslat – figyelemmel a Kjtv. 118. §-ára is – nem érinti a hatálybalépése előtt kiállított tanúsítványok érvényességét, illetve az azok alapján elrendelt és lefolytatott bírósági végrehajtási eljárásokat, azok szabályszerűségét.

16. §

Abban az esetben, amikor az ügyfél, akinek az aláírása valódiságát tanúsítja a közjegyző, nem a maga nevében jár el, az általánosan bevett nemzetközi gyakorlatnak megfelelően a magyar közjegyzők is szokták tanúsítani azt a tényt, hogy az ügyfél kinek a nevében írta alá a magánokiratot. Ennek a hazai szabályozása jelenleg eléggé hézagos, csak a közhiteles nyilvántartásokban szereplő képviselők képviseleti jogának tanúsítására van egyértelmű felhatalmazás [136. § (1) bekezdés i) pont], míg az egyéb eseteket leginkább az egyéb jogi jelentőségű tények tanúsítása [136. § (1) bekezdés g) pont] fedi le, azonban a részletszabályok hiánya a jogbiztonságot sérti.

Az eljárásnak több előnye is van: mivel a közjegyző egyrészt rendelkezik a belföldi közhitelességű nyilvántartásokba való betekintési joggal, másrészt kompetenciájába tartoznak az egyes közokiratok, meghatalmazások tartalmának értelmezése (például okirat-szerkesztési eljárás során), így az aláírás-hitelesítési eljárásban résztvevő felet mentesíteni tudja annak későbbi kötelezettségétől, hogy az aláírás-hitelesítési záradék mellett még külön cégkivonattal, külföldi közokirattal stb. kelljen igazolnia a képviseleti jogát ott, ahol a hitelesített okiratot fel kívánja használni, ha pedig az okirat külföldi felhasználásra szánt, mentesül ezeknek a külön iratoknak a lefordítási kötelezettsége alól. Ehelyett a közjegyző az aláírás-hitelesítési záradékban tudja tanúsítani az aláíró képviseleti jogosultságát, és a továbbiakban ez a záradék már nem csak az aláírás valódiságát, hanem az aláíráskor fennállt képviseleti jogot is önmagában tanúsítja.

A javaslat egyértelműen szabályozza, mely iratok alapján tanúsítható a képviseleti jog: belföldi közhiteles nyilvántartás tartalma, belföldi közokirat, külföldi közokirat, valamint ha valamely jogsegélyegyezmény vagy Európai Unió kötelező jogi aktusa így rendelkezik, egyéb okirat és a

Kjtv. 132. §-ának megfelelő meghatalmazás. Ennek igazolására harminc napnál nem régebbi okirat fogadható el. Tekintettel arra, hogy a közjegyző külföldi közhiteles nyilvántartáshoz nem fér hozzá, ezért az oda bejegyzett képviselőknek a nyilvántartás országában kiállított ezen adatokat tanúsító közokirattal vagy – ha az Európai Unió kötelező jogi aktusa vagy a kiállítás helye szerinti állammal hatályos nemzetközi szerződés így rendelkezik – egyéb okirattal kell igazolnia a képviseleti jogosultságát. A tanúsítványban a képviselt természetes vagy jogi személy azonosításra alkalmas adatait fel kell tüntetni azzal, hogy külföldi képviselt személy esetében a születési hely, illetve az anyja neve csak lehetőség szerint szerepel, mivel az nem minden esetben minősül az érintett személy azonosító adatának.

A módosítás nem érinti a Pp. 593. §-át és 594. § b) pontját, ezeket a jogszabályhelyeket a képviseleti jogot igazoló külföldön kiállított okiratokra alkalmazni kell.

18. §

Szövegpontosító jellegű javaslat, a Kjtv. 12. § (3) bekezdésével összefüggésben.

19. §

Szövegcsere módosítások.

A módosítás lehetővé teszi, hogy a közjegyzői okirat eredeti példánya a bíróságokon, illetve a területi elnökségen túlmenően a közjegyzői tevékenységgel kapcsolatban eljárási jogosultsággal rendelkező országos kamara részére is kiadható legyen.

Úgyszintén hozzáférést biztosít a javaslat az egyes közjegyzői nemperes eljárások során az ügyfelek tekintetében elvégzett személyazonosság-ellenőrzés (ún. JÜB-ölés) adataihoz az országos kamara részére a törvényben foglalt hatásköreik gyakorlása során.

A GDPR rendelet (5) preambulum-bekezdésével összhangban célszerű pontosítani az országos kamara – mint közhatalmi feladatot ellátó szerv – adatkezelési jogosultságát. A rendelet értelmében ugyanis, ha az adatkezelés közérdekből elvégzendő feladat végrehajtása vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlása érdekében szükséges, uniós vagy tagállami jog meghatározhatja és pontosan leírhatja azokat a feladatokat és célokat, amelyek tekintetében a további adatkezelés jogszerűnek és összeegyeztethetőnek tekintendő. A közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból folytatott további adatkezelést összeegyeztethető, jogszerű adatkezelési műveleteknek kell tekinteni. Ennél fogva a közérdekből elvégzendő feladat ellátása vagy a közhatalmi jogosítvány gyakorlása fogalmilag kiterjed az archiválási, a tudományos és történelmi és statisztikai célú adatkezelésre is. A Kjtv. 54. § (1) bekezdés q) pontjának módosítása ezzel az értelmezéssel való összhang biztosítását szolgálja.

Pontosítani szükséges a jogszabályi hivatkozást. A Kjtv. 117. § (4)-(6) bekezdés, valamint a 118-119. §-ok megsértése nem eredményezi a közokirati jelleg elvesztését, míg a 131. § nem alaki és tartalmi kellékeket tartalmaz (hanem a közokirati jelleg elvesztésének kógens, a közjegyzői okiratba foglalt végrendeletekre külön rendelkezés nélkül is alkalmazandó szabályait), a 132. § pedig kizárólag a meghatalmazottal történő eljárásra alkalmazható, amely a végrendelet közjegyzői okiratba foglalása esetén nem értelmezhető, mivel végrendelkezni csak személyesen lehet. A Kjtv. 138. § (1) bekezdésének módosítása ezen felül szövegpontosítással egyértelművé teszi a kétirányú

fordításra való jogosultságot.

A módosítás ezen felül a Kjtv.-ben a konzuli tisztviselőre utalás terminológiailag egységesíti.

20. §

Szükségtelen az okirat megőrzéséről elismervényt adni a félnek, az okirat átvételére vonatkozó adatokat a jegyzőkönyv megfelelően tanúsítja. Erre tekintettel a rendelkezés hatályon kívül helyezése indokolt.

21. §

A Szaktv. módosítása nyomán az igazságügyi névjegyzéket vezető hatóság jogosulttá válik a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásból történő adatszolgáltatásra, amelynek *a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról* szóló 1992. évi LXVI. törvényben történő szerepeltetése is szükséges.

22-23. §

Az (EU) 2016/794 rendeletnek az Europol magánfelekkel folytatott együttműködése, a személyes adatoknak az Europol által a bűnügyi nyomozások támogatása érdekében végzett kezelése, valamint az Europol kutatásban és innovációban betöltött szerepe tekintetében történő módosításáról szóló, 2022. június 8-i (EU) 2022/991 európai parlamenti és tanácsi rendelet 1. cikk 2. pont a) alpont iv) pontja az (EU) 2016/794 rendelet 4. cikk (1) bekezdését egy új t) ponttal egészítette ki, amely szerint az Europol javaslatot tesz harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó, az Európai Unió érdekében álló információs figyelmeztető jelzéseknek a tagállamok által – saját mérlegelési jogkörükön belül, illetve az említett adatok ellenőrzése és elemzése alapján – történő lehetséges bevitelére a Schengeni Információs Rendszerbe (a továbbiakban: SIS). A módosítás célja, hogy az Europol által javasolt információs figyelmeztető jelzés megvizsgálásáért és felviteléért felelős szervezet kijelölje. Az intézkedő rendőr - ha ilyen típusú figyelmeztető jelzést észlel a rendőri intézkedés során - a jelzésben meghatározott intézkedéseket hajtja végre, továbbá rögzíti az (EU) 2018/1862 európai parlamenti és tanácsi rendelet 37b. cikk (1) bekezdése szerinti adatokat és információkat. Ezeket az adatokat és információkat az (EU) 2018/1862 európai parlamenti és tanácsi rendelet 37b. cikk (3) bekezdése szerint akkor is rögzíteni kell, ha az információs figyelmeztető jelzést a magyar hatóság helyezte el a SIS-ben.

24. §

A módosítás célja, hogy a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala felett felügyeltet gyakorló miniszter, felügyeleti jogköreinek teljes körű gyakorlása érdekében naprakész információkkal rendelkezzen az előkészítés alatt álló szellemi tulajdonjogi jogalkotási munkákról, kapcsolódó véleményét pedig a jogalkotási folyamat során, minél korábban becsatornázhassa.

25. §, 73-75. §

Az utóbbi években jelentősen megnövekedett a külföldi állampolgárságú fogvatartottak száma

Magyarországon, amely jelentős terhet jelent a büntetés-végrehajtási intézetek számára. A külföldön megfelelő tartózkodási jogosultsággal, családi kapcsolatokkal rendelkező, elsősorban külföldi állampolgárok esetében a nemzetközi bűnügyi jogsegély szabályai lehetővé teszik, hogy az elítélt társadalomba történő visszailleszkedésének elősegítése érdekében a szabadságvesztés büntetés végrehajtását az elítélt lakóhelye szerinti államba átadják. A javaslat célja egyrészt az, hogy a büntetés-végrehajtás átadására irányuló eljárási szabályokat, elsősorban a jogalkalmazói visszajelzések alapján harmonizálja, a szükségtelen adminisztratív terhektől mentesítse és egyszerűsítse, ezzel is elősegítve a büntetés végrehajtás átadásának hatékonyságát. A javaslat egyértelműen meghatározza a szabadságvesztés végrehajtás átadásának kezdeményezésére irányuló eljárás menetét mind az Nbjt., mind az EUtv. hatálya alá tartozó eljárások esetére.

Az eljárás megindítását a hatályos szabályokkal egyezően kezdeményezheti az elítélt, illetve képviselője, illetve kezdeményezhető hivatalból is. A vonatkozó jogszabályok alapján eddig is lehetőség volt ugyan az eljárás hivatalból történő megindítására, azonban a javaslat a Bv. tv. 48. § és 212. §-át érintő módosítása meghatározott feltételek fennállása esetén egyértelmű kezdeményezési kötelezettséget ír elő a bv. bírók, valamint a bv. intézetek számára.

Nem egységes a gyakorlat jelenleg, hogy a kezdeményezést melyik hatóság felé kell előterjeszteni. A javaslat kifejezetten meghatározza, hogy akár az elítélt, akár hivatalból történő kezdeményezés esetén a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságnál – az ítélet kihirdetését követően nyomban az eljáró bírónál, egyéb esetben a bv. bírónál – kell előterjeszteni. A javaslat ezzel elősegíti, hogy az elítélt meghallgatására minél hamarabb sor kerülhessen. Erre eddig jelentős idővesztéssel kerülhetett sor azáltal, hogy feleslegesen, kvázi koordinációs szerepet betöltve a meghallgatásra az igazságügyi miniszter felkérésére kerülhetett sor.

Az elítélt meghallgatására az a bíróság jogosult, ahol a kezdeményezést elő kell terjeszteni. Azaz, ha a kezdeményezésre nyomban az ítélet kihirdetését követően sor került, akkor az ügyben eljáró bírónak kell lefolytatnia a meghallgatást, ezt követően a bv. bíró rendelkezik erre hatáskörrel. A hatályos szabályokhoz képest eltérést jelent, hogy a meghallgatásról készült írásbeli jegyzőkönyv elítélt általi aláírása kiváltható azzal, ha a meghallgatásról az írásbeli jegyzőkönyv készítése mellett kép- és hangfelvétel is készül, kiküszöbölve ezáltal a távmeghallgatás esetén ezzel járó nehézségeket. Fontos kiemelni, hogy a miniszter részére kizárólag az írásbeli jegyzőkönyv továbbítására van szükség, a kép- és hangfelvételt kizárólag akkor szükséges megküldeni, ha a külföldi hatóság részéről kétség merül fel az elítélt nyilatkozatának hitelességével kapcsolatban, és erre tekintettel a miniszter felhívja a bíróságot annak továbbítására.

A meghallgatást követően az ügyben eljáró bíróság a jegyzőkönyvet és az ügy iratait megküldi az illetékes bv. bírónak további intézkedés végett. A bv. bíróság – akár előtte történt a nyilatkozattétel, akár az eljáró bíró előtt - megvizsgálja a végrehajtás átadásának objektív feltételének fennállását, azaz a letöltendő büntetés hátralévő tartamát, és amennyiben az átadás feltétele fennáll

harmadik országoknak történő átadás esetén megküldi a miniszter részére a szükséges ügyiratokat. Európai Unió tagállam esetén, az iratok miniszterhez történő megküldését megelőzően a bv. bírónak ki kell állítania a tanúsítványt, és azzal együtt kell az ügyiratokat megküldeni. A tanúsítvány fordítására azonban nincs szükség, arról kizárólag a miniszter megkeresése esetén kell gondoskodni.

Ha azonban a letöltendő büntetés hátralévő része nem éri el az átadáshoz szükséges minimumot, nem továbbítható a kezdeményezés a miniszter felé.

A miniszter a kezdeményezés hozzá történő megérkezését követően megvizsgálja, hogy a végrehajtás átadásának további, mérlegelésen alapuló feltételei fennállnak-e, és a jelenlegi hatályos szabályok alapján dönt a végrehajtás átadásának tényleges kezdeményezéséről.

26-27. §

Az 1/2003/EK rendelet 15. cikk (2) bekezdése szerint „*a tagállamok a nemzeti bíróságok által hozott valamennyi olyan írásbeli ítélet másolatát kötelesek a Bizottság részére eljuttatni, amelyekben a Szerződés 81. vagy 82. cikkének alkalmazásáról döntöttek. Az ilyen másolatot késedelem nélkül el kell küldeni az után, hogy a feleket a teljes írásbeli ítéletről tájékoztatták*”. Az e rendelkezésben megfogalmazott kötelezettségről a Tpv. 88/U. § (4) bekezdése rendelkezik. A Tpv. 88/U. § a Tpv.-nek a magánjogi jogérvényesítésről szóló Hatodik részének a IV. vagy V. fejezet rendelkezéseinek, illetve az EUMSZ. 101. vagy 102. cikkének megsértésén alapuló polgári jogi igények bíróság előtti érvényesítéséről szóló XIV/A. fejezetében található. Az 1/2003/EK rendelet 15. cikkének hivatkozott rendelkezése nem szűkíti le az Európai Bizottságnak küldendő ítéletek körét a polgári jogi igények érvényesítésére vonatkozó perekre, hanem valamennyi, az EUMSZ. 101. vagy 102. cikkének alkalmazásáról döntő perrel kapcsolatban elvárja az ítéletek megküldését. A Tpv. 88/U. § (4) bekezdése ilyen szűkítést ugyan nem tartalmaz, de a rendelkezés elhelyezkedésére is tekintettel annak hatálya nem egyértelmű, amelyet jelen módosítás kezel a versenyfelügyeleti eljárásról szóló Negyedik rész a XI/A. fejezetében („Eljárás az európai uniós versenyszabályok alkalmazása során”).

28. §

Az egyes igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2022. évi LV. törvény módosította a Tpv. 24. § (1) bekezdésben található összefonódási küszöbértékeket. Jelen, technikai módosítás célja, hogy a Tpv. 24. § (2) bekezdésének és a Tpv. 25/B. § (1) bekezdésének a Tpv. 24. § (1) bekezdésében található küszöbértékekhez való igazítása.

29-30. §

A Bűnüldözési Együttműködés Európai Uniós Ügynökségéről (Europol), valamint a 2009/371/IB, a 2009/934/IB, a 2009/935/IB, a 2009/936/IB és a 2009/968/IB tanácsi határozat felváltásáról és hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. május 11-i (EU) 2016/794 európai parlamenti és tanácsi rendeletet (a továbbiakban: Europol rendelet) új 18a. cikke rendelkezik a személyes adatok bűnügyi nyomozás támogatása céljából történő kezeléséről, amely alapján az Europol konkrét nyomozás támogatásához olyan adatokat is kezelhet, amelyek nem tartoznak a II. Mellékletben meghatározott kategóriákba. Ennek az adatkezelésnek a feltétele, hogy a tagállam kifejezetten kérje az Europol a nyomozás támogatására. Ennek érdekében a tagállam operatív elemzés céljából az Europolnak olyan nagy mennyiségű adatot bocsáthat a rendelkezésére, amely adatok tekintetében az érintetti kategorizálás még nem lehetséges.

Az Europol rendelet 18. cikk új (6a) bekezdése alapján pedig olyan személyes adat is beküldhető az Europol részére, amely nem feleltethető meg az érintetti kategóriáknak, és nem konkrét nyomozás

támogatásához szükséges. Az ilyen adatokat az Europol elkülönítve és alapesetben legfeljebb 18 hónapig tárolja, kizárólag annak megállapítása céljából, hogy be tudja-e kategorizálni valamely érintetti körbe.

A módosítás révén fennmaradó 4. § (1) bekezdés kellő jogalapot biztosít az Europol rendelet fenti rendelkezéseinek való megfelelésre.

31. §

A Jst. 5. § (2) bekezdés a) pontja értelmében jövedelmi és vagyoni helyzetére tekintet nélkül rászorultnak tekintendő az a fél, aki aktív korúak ellátására jogosult vagy aktív korúak ellátására jogosult, a *szociális igazgatásról és szociális ellátásokról* szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szocvtv.) szerinti közeli hozzátartozójával él közös háztartásban. A Szocvtv. 35. § (1) bekezdése szerint az a személy, akinek az aktív korúak ellátására való jogosultságát megállapították foglalkoztatást helyettesítő támogatásra jogosult. Ha a jogosult keresőtevékenységet végez, az azt megalapozó jogviszony fennállásának első 120 napjában, a foglalkoztatást helyettesítő támogatás folyósítása szünetel [Szocvtv. 36. § (1) bekezdés a) pontja].

A foglalkozást helyettesítő támogatás folyósítása szünetelése során azonban az aktív korúak ellátására jogosultság még 120 napig fennáll, így bár keresőtevékenységgel bevételhez jut, és ezáltal a szociális helyzete már nem feltétlenül indokolná, mégis jogosult továbbra is alanyi jogon jogi segítségnyújtási támogatásra. A módosítás ezt a helyzetet küszöböli ki, annak érdekében, hogy csak a ténylegesen rászorulóknak részesüljenek támogatásban.

32. §

A joggyakorlat során előfordul, hogy a jogi segítségnyújtás intézményét rosszhiszeműen, joggal való visszaélést megvalósítva alkalmazzák. Egyes ügyfelek esetében előfordul, hogy több tucat, kirívó esetben több száz kérelmet terjesztenek elő pár év alatt. Sok esetben az ügyfél ugyanazon ügyben terjeszt elő támogatási kérelmeket, ilyenkor már előreláthatóan és nyilvánvalóan eredménytelenül kezdeményeznek bírósági eljárást. Az egyes jogi segítőkhez visszatérően ugyanazok az ügyfelek fordulnak (véltetően a jogi segítő keresi fel őket) megteremtve ezáltal egy olyan „kapcsolatot”, mely sokszor nyilvánvalóan eleve eredménytelen ügyekben történő segítségkérésén és az egyébként a költségvetés által garantált ügyvédi díjon, mint stabil bevételi forráson alapul. Továbbá a rendszert feleslegesen terhelik még azon ügyfelek, akik megpróbálnak minden őket ért sérelem ügyében vagy perlekedési kényszerük miatt jogi segítőhöz fordulni, különösen, ha tudják, hogy alanyi rászorultságuk miatt erre részben jogosultak is. Mindazonáltal hangsúlyozni szükséges, hogy az engedélyezett kérelmeken felül a területi hivatal méltányossági eljárás során további támogatást engedélyezhet. Sőt, az ügyfél ezen felül továbbra is igénybe veheti majd – korlátozás nélkül - ügyfélfogadási időben, személyesen a Jst. 28.§ (2) bekezdése szerinti szóbeli tanácsadást (az általában jogász végzettségű) kormányhivatali ügyintézőknél. Az ügyfeleknek ezek mellett minden járásbíróságon, vagy kerületi bíróságon is van lehetősége úgynevezett nyilvános ügyfélfogadás keretében tájékoztatást kérni perbeli eljárási jogaikról, valamint kérhetnek pro bono segítséget ügyvédektől, vagy egyházi intézményeknél is. Az

ügyfél tehát a jogi segítségnyújtási rendszer biztosította lehetőségeken kívül is kaphat segítséget jogai érvényesítése érdekében.

33. §

A módosítás rögzíti, hogy a jogi segítségnyújtással kapcsolatos ügyintézését támogató országosan egységes informatikai rendszerrel összefüggésben felmerülő költségeket az „Igazságügyi miniszter feladatkörébe tartozó jogszabályok alapján teljesítendő fizetési kötelezettségek” elnevezésű előirányzat terhére kell biztosítani. Szükséges ezzel összefüggésben az érintett alcím címének kiegészítése is.

34. §

A módosítás a jogi segítői névjegyzékbevitel és a törlés iránti eljárás szabályait pontosítja abban a tekintetben, hogy egyes kisebb súlyú fegyelmi büntetések és az előzetes eljárásban alkalmazott írásbeli figyelmeztetés is azt vonja maga után, hogy az érintett ügyvédet a jogi segítői névjegyzékbe nem lehet felvenni, illetve a vele kötött szerződést a jogi segítségnyújtó szolgálat felmondhatja és őt a névjegyzékből törölheti. A fegyelmi felelősség megállapításával kapcsolatos információkat a jogi segítségnyújtó szolgálat megkeresésére az ügyvédi kamara igazolja.

35. §

A módosítási javaslat indoka az, hogy ha a módosítás nem valósul meg, úgy hiába kerül felmondásra a jogi segítő szolgáltatási szerződése, mert a jogi segítő akár aznap már újra kérelmezhetné a felvételét a Jogi Segítői Névjegyzékbe és nem lenne lehetőség ennek elutasítására. A módosítás ezért nem teszi lehetővé annak az ismételt névjegyzékbe vételét, akivel a megelőző három évben a szerződés felmondásra került, továbbá szintén három évig nem köthet jogi segítő szervezettel jogi szolgáltatásra irányuló megbízási szerződést az a jogi segítő, akinek a szolgáltatási szerződése a Jst. 71. § (3) bekezdés szerint felmondásra került.

36. §

A módosítások fő hatálybalépésének időpontja 2023. július 1. napja. A fél a jogi segítségnyújtó szolgálathoz naptári évenként legfeljebb tíz – állam által viselt vagy előlegezett – támogatás iránti kérelmet nyújthat be. Jövedelmi és vagyoni helyzetére tekintet nélkül rászorulnak akkor tekintendő az aktív korúak ellátására jogosult (vagy az aktív korúak ellátására jogosultnak a Szocvtv. szerinti közeli hozzátartozója, akivel közös háztartásban él), ha részére a foglalkoztatást helyettesítő támogatás folyósítása szünetelésére a Szocvtv. 36. § (1) bekezdés a) pontja szerint nem kerül sor. Annak érdekében, hogy minél előbb csökkenjen a jogi segítségnyújtás intézményét rosszhiszeműen, joggal való visszaélést megvalósító gyakorlat, indokolttá vált egy minél hamarabbi időpont bevezetése.

37. §

Szükséges a Jst. jogharmonizációs záradékának kiegészítése.

38. §

Szövegcsere módosítások.

A Jst. 9/A. § (2) bekezdésének kiegészítése az emberkereskedelem áldozatainak a jogi segítségnyújtáshoz alanyi jogon való hozzáférését biztosítja. A módosítás egyértelművé teszi, hogy terrorcselekmény áldozata mellett az emberkereskedelem áldozata is jövedelmi viszonyaira tekintet nélkül jogosult jogi segítségnyújtási támogatásra.

A módosítás a célelőirányzat megnevezését a költségvetési törvényhez igazítja, ezen felül terminológiai pontosítást tartalmaz.

39. §, 72. §

Technikai jellegű módosítás, a merev hivatkozás feltüntetésével pontosításra kerül a hivatkozott miniszteri rendelet megnevezése.

40. §

A módosítás rögzíti, hogy az áldozatsegítéssel kapcsolatos informatikai szakrendszer fejlesztési és működési költségeit az „Igazságügyi miniszter feladatkörébe tartozó jogszabályok alapján teljesítendő fizetési kötelezettségek” elnevezésű előirányzat terhére kell elszámolni, azokat az áldozatsegítő szolgálat viseli. Szükséges ezzel összefüggésben az érintett alcím címének kiegészítése is.

41. §

A módosítás a *gyermek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről* szóló 2011/93/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 18. cikk (3) bekezdésével összhangban arról rendelkezik, hogy ha az áldozat életkora bizonytalan, nem állapítható meg egyértelműen, azonban okkal feltételezhető, hogy a tizennyolcadik életévét még nem töltötte be, akkor az Ást. szabályainak alkalmazásában, öt gyermekkorúnak kell tekinteni.

42. §

Az Ást. 22. §-nak az azonnali pénzügyi segélyre vonatkozó határidő tekintetében történő kiegészítése indokolt az áldozattá vált személy krízishelyzetének humánus és empátikus kezelése érdekében. A korábbi tapasztalatok alapján a rendelkezésre álló nyolcnapos határidő nem volt kellően rugalmas, a határidőben történő igényérvényesítést kizáró, korlátozó körülményeket nem veszi figyelembe. Az eljáró hatóságok tapasztalatai alapján számos esetben a bűncselekmény, vagy tulajdon elleni szabálysértés elkövetését követő nyolc napon túl jelentkezik a krízishelyzet (például a bűncselekmény következtében hosszas kórházi kezelést követően). Az áldozat krízishelyzetének humánus kezelése a törvénymódosítás szükségességét alátámasztja.

43. §

Szükséges az Ást. jogharmonizációs záradékának kiegészítése.

44. §

Szövegcsérés módosítások.

A módosítás egyrészt a célelőirányzat költségvetési törvényben alkalmazott elnevezésével egészíti ki az Ást. 15. § (3) bekezdését, másrészt a törvény egészében lecseréli a „célelőirányzat” kifejezést „előirányzat”-ra.

Az Ást. 26/B. § (2) bekezdésének kiegészítése biztosítja, hogy az áldozat pszichológus közreműködését is igényelhesse a krízis orvoslása érdekében. A módosítás egyértelművé teszi azt is, hogy az Áldozatsegítő Központokban végzett pszichológiai tevékenység megfeleltethető a közbeszerzési törvényben rögzített kivételi körnek.

45-46. §

A Ctv. módosítása biztosítja, hogy az általános ügyintézési határidőknél rövidebb ügyintézési határidőn belül kerüljön elbírálásra a névváltozás bejegyzése iránti kérelem, ha a névváltozásra Magyarország Alaptörvényének tizenegyedik módosítása folytán kerül sor. A rövidebb ügyintézési határidők kizárólag akkor érvényesülhetnek, ha a változásbejegyzési kérelem a cég nevének Magyarország Alaptörvényének tizenegyedik módosítása folytán felmerült módosításával kapcsolatos. Fontos jelezni tehát, hogy ha a változásbejegyzési kérelem a cégnév változása mellett más adatot is érint vagy a névváltoztatás nem csupán az Alaptörvény-módosításból fakad, akkor az általános ügyintézési határidők érvényesülnek. A speciális eljárásrend 2023 év végéig érvényesül.

47. §

A *menedékjogról* szóló 2007. évi LXXX. törvény módosításának célja a panaszokról, a közérdekű bejelentésekről, valamint a visszaélések bejelentésével összefüggő szabályokról szóló törvény rendelkezéseivel való összhang megteremtése. A *menedékjogról* szóló 2007. évi LXXX. törvényben a panasz, közérdekű bejelentés vagy javaslat megtétele a szabályozással érintettek „alapjoga”. E jogok közé kerül a panaszokról, a közérdekű bejelentésekről, valamint a visszaélések bejelentésével összefüggő szabályokról szóló törvény szerinti visszaélés-bejelentés megtételének a lehetősége.

48. §

A *veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről* szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet [a továbbiakban: 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet] 31. § (5) bekezdése által a veszélyhelyzet idejére megállapított szabály olyan generális jellegű előírást tartalmaz, amelyet indokolt főszabállyá tenni valamennyi, közjegyzői eljárásban elektronikus úton meghozott határozat tekintetében. A rendelkezés a Kjnp. kódex-jellege, valamint az egyes, közjegyzői eljárásokat szabályozó törvények utaló szabályai folytán minden közjegyzői nemperes eljárásban érvényesülne. Kiemelendő, hogy a szabály csupán a közjegyző által elektronikus úton meghozott határozatra vonatkozna, a jegyzőkönyvre és a közjegyzői okiratra nem.

49. §

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2017. évi CXXX. törvény a bíróság előtti egyezségi eljárástól (Pp. 167-168. §) eltérő tárgyi hatállyal vezette be a közjegyző előtti egyezségi eljárást, azt alapvetően a vagyoni jogi ügyekre szűkítve. Tekintettel arra, hogy a házassági vagyoni jogi tárgyú egyezség szintén vagyoni jogi ügynek minősül, a módosítás egyértelművé teszi e tekintetben a közjegyző előtti egyezségi eljárás lefolytatását.

50. §

Jelenleg az Élettársi Nyilatkozatok Nyilvántartásából a közjegyző egyedileg köteles adatot szolgáltatni, azonban az adatszolgáltatás teljessége és határidőre történő teljesítése érdekében a gyakorlatban ezt a feladatot a Magyar Országos Közjegyzői Kamara (a továbbiakban: MOKK) látja el. Ennek a gyakorlatnak a törvényi szintű rögzítése azt is szolgálja, hogy a közjegyzőkre ezzel kapcsolatban adminisztratív teher ne háruljon.

Jelenleg a KSH a házassági és élettársi vagyoni jogi szerződések nyilvántartásából nem gyűjt adatot, arra vonatkozóan *a hivatalos statisztikáról* szóló 2016. évi CLV. törvény és végrehajtási rendelete nem határozza meg a szolgáltatandó adatok körét. A jövőre nézve azonban indokoltnak mutatkozik, hogy ilyen igény felmerülése esetén az adatszolgáltatást a MOKK központilag intézze, a közjegyzőkre ezzel kapcsolatban adminisztratív teher ne háruljon.

51. §

Fizetési meghagyásos ügyekben, ha kizárásra kerül az eljárásból a közjegyző, jelenleg nincs szabály arra nézve, hogy az új közjegyzőről, illetve az új ügyszámról (amely beadványok benyújtása esetén hivatkozandó) a felek miként értesülnek. Ebből kifolyólag előfordulhat az is, hogy már kijelölésre került az új közjegyző, a fél – mivel erről még nincs tudomása – a kizárt közjegyzőnek és a régi ügyszámra hivatkozva küld beadványt, amely egyfelől felesleges irattovábbítást és más adminisztratív intézkedéseket tesz szükségessé a kizárt közjegyző részéről, másrészt a fél számára is bizonytalanságot okoz, hogy nem tudja, az ügyében mely közjegyző jár el, akihez intéznie kell a beadványait.

52. §

A Pp. 76. § szerinti esetekhez képest speciális ügygondnokrendelési esetkör szabályozásának pontosítása, a speciális esetkör a (4) bekezdésben szabályozva, míg az új (5) bekezdés általánosságban rögzíti az eljárásrendet ügygondnokrendelés szükségessége esetére.

53. §

A javasolt új (9) bekezdés főszabállyá teszi a 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet 31. § (5) bekezdése által a veszélyhelyzet idejére megállapított rendelkezést, amely szerint a közjegyző által elektronikus úton meghozott határozaton a keltezés helyeként a közjegyző székhelyét kell feltüntetni.

54. §

A kötelezett beazonosíthatósága érdekében a módosítás a kérelem adatai körében előírja az adószám megjelölését.

55. §

A fizetési meghagyás kötelező tartalmi elemeinek kiegészítése azzal, hogy a javaslat szerint kötelező megjelölni az Fmhtv. felhatalmazása alapján kiadott külön jogszabályokban meghatározott kötelezően feltüntetendő adatokat is. Ugyanakkor tekintettel arra, hogy a fizetési meghagyás iránti kérelemben az Fmhtv. 20. § (4)-(7) bekezdésében meghatározott adatok megjelölése nem kötelező, ezen adatok megjelölése a fizetési meghagyásban akkor lesz kötelező, ha azokat a jogosult megjelölte.

56. §

Az Fmhtv. 30. § (1) bekezdése szerint, ha a kötelezett ellentmondásában arra hivatkozik, hogy az érvényesített követelést a fizetési meghagyás kézbesítését megelőzően már teljesítette, a közjegyző az ellentmondásról szóló értesítés kézbesítésével egyidejűleg felhívja a jogosultat, hogy tizenöt napon belül nyilatkozzék a közjegyzőnek a követelés fennállásáról. Ezzel szemben az Fmhtv. 38. § (2) bekezdése alapján, ha a 30. § alkalmazásának van helye, a közjegyző az ellentmondásról szóló értesítést azt követően kézbesíti a jogosult részére, ha a jogosult a kötelezett állítását vitatja. Mindez lehetetlen helyzet elé állítja a közjegyzőt, ugyanis a kötelezett megelőző teljesítésre hivatkozó ellentmondása esetén úgy kell nyilatkozattételre felhívnia a jogosultat az ellentmondásról szóló értesítés kézbesítésével egyidejűleg, hogy az ellentmondásról szóló értesítést csak a jogosult vitató nyilatkozata után kézbesítse a jogosultnak. Ez nyilvánvalóan lehetetlen, ugyanakkor mivel a jogosult per-előkészítési kötelezettségének teljesítésére előírt tizenöt napos törvényi határidő az ellentmondásról szóló értesítés kézbesítésével veszi kezdetét [Fmhtv. 37. § (3) bekezdés], így ez különösen nehéz – és a jogosult számára nagy jelentőséggel bíró – jogértelmezés elé állítja a közjegyzőket és a bíróságokat. Ezt a koherenciazavart pedig fel kell oldani.

57. §

Az Fmhtv. 39. § (1) bekezdése jelenleg pontatlanul szabályozza a jogorvoslat lehetőségét a fizetési meghagyásos eljárásban. A jelenlegi szöveg nyelvtani értelmezése alapján azon végzések ellen is helye van fellebbezésnek, amellyel szemben ugyan az Fmhtv. azt megtiltja, de a Pp. szerint lenne helye. A módosítás orvosolja ezt a koherenciazavart.

58. §

A Javaslat szerint az Fmhtv.-nek a végrehajtási eljárás során is alkalmazandó szabályait összefoglaló 52. § (3) bekezdésébe bekerülnek a kizárásra vonatkozó rendelkezések, ezen kívül a módosítás szövegpontosító jellegű rendelkezéseket tartalmaz.

59. §

Szövegcsere módosítások.

Az Fmhtv. 2018. január 1-jével megváltoztatta a korábban használatos terminológiát és az alaki vizsgálatot követően meghozott döntésre nem az elutasítást használja, hanem a visszautasítás jogintézményét vezette be. Ugyanakkor érdemi vizsgálat alapján meghozott döntésekre továbbra is az elutasítás a helyes terminológia. Az új Pp. hatályba lépésekor végrehajtott módosítás az Fmhtv. 17. § (3) bekezdésében csak kicserélte az elutasítás szót visszautasításra, holott valójában azt csak beépíteni kellett volna (az elutasítás fordulat mellé), hiszen a korábbi normatartalomnak és gyakorlatnak megfelelően az elutasító határozatokra is vonatkozik a szabály.

2018. január 1-jével a jogalkotó az Fmhtv. szabályaiban az idézési cím helyett bevezette a kézbesítési cím fogalmát [Fmhtv. 3. § (2) bekezdés a) pont], amely egyaránt jelenti az érintett személy lakó- vagy tartózkodási helyét, szervezetek esetén pedig a székhelyet, illetve a képviselőt. Az Fmhtv. szintén 2018. január 1-jével újraszabályozta a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem kötelező tartalmi elemeit, amely során kötelező tartalmi elemként jelöli meg a jogosult meghatalmazottjának székhelyét. Ugyanakkor fontos hangsúlyozni, hogy a meghatalmazott olyan személy is lehet, aki nem rendelkezik székhellyel, csak lakóhellyel (például hozzátartozó mint meghatalmazott). Erre tekintettel szükséges pontosítani a fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelem meghatalmazottra vonatkozó előírását akként, hogy abból egyértelmű legyen, hogy a meghatalmazottnak a kézbesítési címét kell feltüntetnie.

A határozat a határidő utolsó napjának lejártával emelkedik jogerőre, a határidő utolsó napját követő naptól pedig jogerős.

Indokolt a hivatalbóli megszüntetés eseteinek kiegészítése.

Az Fmhtv. 34. § (4) bekezdése és a 35. § (1) bekezdése kétszer is szabályozza a megszüntető végzéssel szembeni jogorvoslati jogot. Mindezt indokolt egy helyen, a 35. § (1) bekezdésében megtenni.

Az Fmhtv. 59. § (11) bekezdésének módosítására arra tekintettel kerül sor, hogy az európai fizetési meghagyás végrehajtási iránti eljárásban a végrehajtási kérelem előterjesztéséért a díjat az eljáró közjegyzőnek kell fizetni, és az eljárásban a MOKK rendszere nem alkalmazható. Szükséges azt is előírni, hogy a végrehajtási lap visszavonása iránti kérelemért fizetendő díjat [vö. Fmhtv. 55. § (9) bekezdés] is a közjegyzőnek – és nem a MOKK-nak – kell megfizetni.

A módosítások ezen felül hivatkozások javítását és terminológiai pontosításokat tartalmaznak.

60. §

Hatályon kívül helyező rendelkezések.

Az ügygondnoki díj előlegezésének elmulasztása esetén nincs szükség a 17. § (4) bekezdésére utalni, hiszen vonatkozik a Pp.-ben szabályozott esetekre is, de később is szülehetnek olyan jogszabályok, amelyek alapján ügygondnok kirendelésének lehet helye és akár az Fmhtv. szabályaitól eltérő módon is sor kerülhet rá.

Az Fmhtv. 34. § (1) bekezdés a) pontja akként rendelkezik, hogy a fizetési meghagyásos eljárás megszüntetésének akkor is helye van, ha az Fmhtv. 24. § (1) bekezdés m) pontja alapján vissza kellett volna utasítani a kérelmet. Az idézett pont szerint a közjegyző visszautasítja a kérelmet, ha a jogosult a hiánypótlási felhívást követően a kitűzött határidő alatt a kérelmet (annak a szükséges

részét) nem vagy ismételten hiányosan nyújtotta be, és emiatt a kérelem nem bírálható el, vagy a jogosult nem előlegezte meg az ügygondnoki díjat [17. § (4) bekezdés]. Vagyis az Fmhtv. lehetővé teszi, hogy a közjegyző annak ellenére szüntesse meg az eljárást, hogy nem alkalmazta a hiánypótlás elmulasztásának jogkövetkezményét, azonban a befejező határozatát már meghozta (a fizetési meghagyást kibocsátotta és az kézbesítésre is került). Ez azonban súlyos jogbizonytalanságot eredményez a jogosult szemszögéből, így indokolt azt megszüntetni, ennek a következményét ugyanis nem viselheti a jogosult.

Az Fmhtv. 34. § (4) bekezdése és a 35. § (1) bekezdése kétszer is szabályozza a megszüntető végzéssel szembeni jogorvoslati jogot. Mindezt indokolt egy helyen, a 35. § (1) bekezdésében megtenni.

Az Fmhtv. 55. § (8) bekezdésének rendelkezései bizonytalanná teszik a jogalkalmazást. Az Fmhtv. 32. §-a alapján a rendkívüli ellentmondás csak akkor joghatályos, ha azzal egyidejűleg a kötelezett megfizette a jogosult által már megelőlegezett végrehajtási költségeket, amelybe a feljegyzett végrehajtási díj is beletartozik. Az Fmhtv. 55. § (8) bekezdése pedig úgy is értelmezhető, hogy díjfeljegyzési joggal érintett ügyben a rendkívüli ellentmondás előterjesztése esetén a feljegyzett díj meg nem fizetése bár az ellentmondás visszautasítását eredményezi, de a végrehajtást ennek ellenére meg kell szüntetni. E bekezdés tehát nem szükséges, mivel az Fmhtv. 32. §-a egyértelműen rendezi a kérdést, így hatályon kívül helyezhető [az e bekezdésre utaló, Fmhtv. 36. § (5) bekezdés d) pontjában lévő szövegrésszel együtt].

61. §

A módosítás a hagyaték eljárás szabályainak kiegészítése útján a Ptk.-nak a települési önkormányzatok törvényes öröklésére vonatkozó szabályait akként rendeli alkalmazni, hogy egy megdönthető vélelem alapján teszi megítélhetővé az ezen speciális öröklés hatálya alá eső ingatlanon található ingó dolgok tulajdonjogát, tekintettel a tulajdonjog megállapításával kapcsolatos esetleges nehézségekre.

62-63. §

A módosítások a fellebbezhető végzések felsorolását egészíti ki, valamint meghatározza bizonyos esetekben a fellebbezésre jogosultak körét.

64. §

Szövegcsérés módosítások.

A Hetv. 28. § (3) bekezdésben az f) pontra való hivatkozás elhagyása szükséges, mert a szerzői jogi védelem alatt álló alkotásokról és a kapcsolódó jogi alkotásokról nem készül a Hetv. 28. § (1) bekezdés szerinti jegyzőkönyv. Ez nem érinti a közös jogkezelő felé fennálló értesítési kötelezettséget.

A biztosítási intézkedések költségeire a Ptk. hatályba lépése óta nem alkalmazható a közjegyzői letét elnevezés, mivel az a Ptk. 6:56. §-a és a Kjnp. 36/L–36/O. §-a szerint egy külön eljárás, melynek célja a pénztartozás teljesítése. A biztosítási intézkedések költségei azonban eljárási jellegű költségek, amelyeket nem letétbe helyezni, hanem előlegezni kell, ezért a Kjnp. általános

szabályaira – különösen annak 12. § (3) bekezdésére – történő – az Fmhtv. 17. § (4) bekezdéséhez hasonló – utalás a Hetv.-ben is indokolt, tekintettel arra, hogy az eljárás során átvett pénz nem a Ptk. szerinti közjegyzői letétbe, hanem bizalmi őrzésbe kerül. A költségek előlegezésének elmulasztása nem vonja maga után az ügy érdemi elbírálását, tehát a kérelem visszautasításának van helye.

A hagyatéki eljárás költségeinek előlegezése sem minősül a Ptk. szerinti közjegyzői letétbe helyezésnek, ezért a Kjnp.-re utalás indokolt.

Mivel az önkormányzatok törvényes öröklése a magyar állam szükségképpeni öröklésével lényegében azonos vonatkozásokkal bír, a hagyatéki eljárásnak az állam egyedüli öröklésére vonatkozó egyes speciális szabályait (leltározási kötelezettség, biztosítási intézkedések, hirdetményi kézbesítés kapcsolódó normáit) a módosítások kiegészítik.

65. §

Technikai hatályon kívül helyezés a felsorolás bővítése miatt.

66. §

A tartási ügyekben hozott határozatok külföldi elismerésével és végrehajtásával kapcsolatban jelentős költségekkel jár a végrehajtani kért határozatok idegen nyelvre fordítása; amennyiben e költségeket a tartásra rászoruló jogosultnak kell előlegeznie vagy viselnie, adott esetben kénytelen lemondani igényének külföldi érvényesítéséről. A fordítási költségek mérséklése érdekében az Európai Unió belül *a tartással kapcsolatos ügyekben a joghatóságról, az alkalmazandó jogról, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az e területen folytatott együttműködésről* szóló 4/2009/EK rendelet alapján elegendő a végrehajtani kért határozatról a határozatot hozó bíróság által egységes formában kiállított kivonat lefordítása a megkeresett tagállam hivatalos nyelvére. A kivonatok kötelező használatáról a Tanács 2011/432/EU határozatával kihirdetett, *a gyermektartás és a családi tartások egyéb formáinak nemzetközi behajtásáról* szóló, 2007. november 23-i hágai egyezmény (a továbbiakban: hágai egyezmény) nem rendelkezik. A hágai egyezmény 25. cikk (3) bekezdés b) pontja alapján ugyanakkor a Szerződő Államok rendelkezhetnek azon körülményekről, amelyek fennállása esetén a határozat teljes szövege helyett elfogadják a határozatnak az eredeti eljárás helye szerinti állam hatáskörrel rendelkező hatósága által készített összefoglalását vagy kivonatát, amely a Hágai Nemzetközi Magánjogi Konferencia által ajánlott és közzétett formában is elkészíthető. A hágai egyezményt kidolgozó Hágai Nemzetközi Magánjogi Konferencia honlapján közzé is tett e célból egy ajánlott nyomtatványt, amelyen a határozat kivonata elkészíthető, és amely tartalmazza a határozattal és az abban elrendelt tartásdíj-fizetési kötelezettséggel kapcsolatos legfontosabb információkat.

A hágai egyezmény jelenlegi részes államai közül az Amerikai Egyesült Államok, Új-Zéland és az Egyesült Királyságon belül Skócia jelezte, hogy a határozatok fordítása helyett elfogadja a kivonat fordítását. Az Európai Unió belül több tagállam is tervezi a kivonatok elfogadását. A tartásra rászoruló személyek igényérvényesítésével kapcsolatos pénzügyi nehézségek enyhítése méltányolható szempont, ezért Magyarország részéről is indokolt a fordítási költségeket csökkentő könnyítés bevezetése olyan módon, amely ugyanakkor biztosítja az adós jogvédelmét is és a bíróság számára lehetővé teszi szükség esetén a teljes határozat fordításának megkövetelését. E célból a

Javaslat szerint a külföldi tartási határozatok végrehajthatóvá nyilvánítása tárgyában döntő bíróság elfogadja az eredeti eljárás helye szerinti állam hatáskörrel rendelkező hatósága által a határozatról készített összefoglalást vagy kivonatot és annak magyar nyelvű fordítását, amennyiben a kivonatot a hágai egyezményhez ajánlott nyomtatvány formájában készítik el; ezáltal garantált, hogy a kivonat minden releváns információt tartalmaz a tartási kötelezettséggel kapcsolatban. A bíróság ez esetben eltekint a határozat teljes szövegének magyar nyelvű fordításától. A hágai egyezmény szerinti eljárásban ugyanakkor felmerülhetnek olyan körülmények, amikor a bíróság a hágai egyezmény 26. cikke szerinti okokból megtagadhatja a külföldi tartási határozat elismerését és végrehajtását. A megtagadásra hivatalból is sor kerülhet, ha az elismerés és végrehajtás nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen lenne a magyar közrenddel, a magyar alkotmányos elvekkel. A többi megtagadási okot (például az alperes nem vett részt az eljárásban és számára a védekezéshez való jogot nem biztosították) a bíróság csak akkor vizsgálhatja, ha a kötelezett a külföldi határozat végrehajthatóvá nyilvánítása ellen fellebbezéssel élt. Amennyiben a konkrét ügyben felmerül valamely megtagadási ok alkalmazásának szükségessége és a megtagadási okok vizsgálatához nincs elegendő információ a külföldi határozatról készített kivonatban, a magyar bíróság elrendelheti a külföldi határozat teljes szövege fordításának benyújtását.

67. §

Szövegpontosító módosítás.

68. §, 70. §

A Cnytv. módosítása biztosítja, hogy az általános ügyintézési határidőknél rövidebb ügyintézési határidőn belül kerüljön elbírálásra a névváltozás bejegyzése iránti kérelem, ha a névváltozásra Magyarország Alaptörvényének tizenegyedik módosítása folytán kerül sor. A rövidebb ügyintézési határidők kizárólag akkor érvényesülhetnek, ha a változásbejegyzési kérelem a szervezet nevének Magyarország Alaptörvényének tizenegyedik módosítása folytán felmerült módosításával kapcsolatos. A rövidebb határidők kizárólag a változásbejegyzési kérelem elbírálásának általános szabályai szerinti ügyintézés határidejére vonatkoznak. Fontos jelezni tehát, hogy ha a változásbejegyzési kérelem a szervezet nevének változás mellett más adatot is érint vagy a névváltoztatás nem csupán az Alaptörvény-módosításból fakad, akkor az általános ügyintézési határidők érvényesülnek. A speciális eljárásrend 2023 év végéig érvényesül.

69. §

Szövegpontosító jellegű módosítás.

71. §

Szövegpontosító jellegű módosítás.

76-77. §

Bővíteni szükséges a NEBEK SIRENE Irodával együttműködők körét a kiegészítő információk cseréje területén, mivel létrejött az Europol külön SIRENE Irodája.

78. §

Technikai szövegcsérés módosítás.

79. §

Az egyes igazságügyi tárgyú, valamint kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2021. évi CXXII. törvény 2022. január 1-jei hatállyal úgy módosította, illetve egészítette ki a Ptk. szülői felügyelet gyakorlásának bírósági rendezésére vonatkozó szabályait (Ptk. 4:167. §, Ptk. 4:167/A. §), hogy a bíróság akkor is dönthet a szülői felügyelet közös gyakorlásáról, ha a szülők ebben nem tudnak megállapodni, feltéve, hogy ez a kiskorú gyermek érdekében áll. Figyelemmel arra, hogy a hivatkozott rendelkezések alapján a bíróság az egyik szülő kérelmére is dönthet közös szülői felügyelet elrendeléséről, így okafogyottá vált a Ptk. 4:170. § (2) bekezdése szerinti szabály, mely szerint, ha a közös szülői felügyelet gyakorlása során a szülők már nem tudnak együttműködni, a közös szülői felügyeletet a bíróság bármelyik szülő kérelmére – minden további mérlegelés nélkül – megszünteti. A Ptk. 4:167. §-a és 4:170. § (2) bekezdése közötti ellentmondás kiküszöbölése érdekében indokolt ez utóbbi norma hatályon kívül helyezése. Ugyanakkor, ha az egyik szülő arra hivatkozva kéri a közös szülői felügyelet megszüntetését, hogy a másik szülővel megromlott a viszonya, és a gyermek érdekét már nem szolgálja a közös szülői felügyelet fenntartása, akkor a Ptk. 4:170. § (1) bekezdése szerint erre továbbra is módja van arra hivatkozással, hogy azok a körülmények, amelyekben a szülők megállapodása vagy a bíróság döntése alapult, utóbb lényegesen módosultak és a megváltoztatás a gyermek érdekében áll. A Ptk. 4:170. § (1) bekezdésének a szülői felügyelet gyakorlásának megváltoztatását biztosító rendelkezése mint „többen a kevesebb” magában foglalja a közös szülői felügyelet megszüntetését is, mert az is a szülői felügyelet gyakorlásának megváltoztatását jelenti. Ugyanis ebben az esetben is rendelkezni kell a szülői felügyelet gyakorlásának jövőbeni módjáról. A bíróság pedig mérlegelheti, hogy a közös szülői felügyeletet megszünteti vagy sem.

80. §

Szövegpontosító jellegű módosítás.

81. §

Az öröklési eljárásokra irányadó joghatósági szabályokat évekkel ezelőtt egységesítette a 650/2012/EU rendelet. A megváltozott joghatósági szabályok értelmében az öröklési eljárásokra immár elsődlegesen annak a tagállamnak van joghatósága a teljes hagyaték tekintetében, amelyikben az örökhagyónak halálakor a szokásos tartózkodási helye volt. Önmagában az a körülmény, hogy az örökhagyó után belföldi vagyontárgy (például belföldi hitelintézetnél kezelt vagyon) maradt, még nem feltétlenül jelenti azt, hogy e hagyatéki vagyontárgy belföldi eljárásban átadható. A módosítás erre figyelemmel megkönnyíti a más tagállamban indult hagyatéki eljárást

lefolytató hatóságok (külföldi közjegyző, hagyatéki bíróság) számára, hogy adatokat szerezzenek be a magyarországi hitelintézettől az örökható utóbbinál kezelt vagyonával kapcsolatban. Ugyanez a lehetőség megilleti a külföldi eljárásban kirendelt – e jogállását megfelelő határozattal vagy közokirattal (például európai öröklési bizonyítvány) igazoló – végrendeleti végrehajtót vagy hagyatéki gondnokot is, figyelemmel arra, hogy egyes külföldi jogrendszerek szerint e személyek feladatát képezi a hagyatéki vagyonnal kapcsolatos információk összegyűjtése.

82. §, 95. §

A biztonsági zárkába, illetve részlegre helyezés a szabadságvesztés esetén alkalmazható biztonsági intézkedések legszigorúbb formája, amely a Javaslatnál megszüntetésre kerül, mivel az elmúlt időszakban a gyakorlatban nem került alkalmazásra. Ugyanakkor kialakításra kerül a fogvatartás biztonságára különös veszélyt jelentő elítéltek részlege, és az ott elhelyezett V. kategóriába sorolt elítélteket egy intenzív, az elítélt fogvatartási kockázatát csökkentő programba kell bevonni, aszerint, hogy ez a kockázat a végrehajtás rendjével való szembehelyezkedésből vagy esetlegesen a személyi állomány, fogvatartott társak testi épsége vagy a bv. intézet tulajdona elleni cselekményekből ered. A részleg végrehajtási rendje az V. kategória besorolásra vonatkozó szabályokhoz igazodik azzal, hogy egyedi biztonsági előírás a részlegre helyezett elítéltekre vonatkozóan együttesen is meghatározható.

A Javaslat a biztonsági zárkába, illetve részlegre helyezés helyett azonos indokok alapján kiterjeszti az iratok megismerésének a korlátját a fogvatartás biztonságára különös veszélyt jelentő elítéltek részlegére helyezéssel kapcsolatos olyan iratra, amelynek ismertté válása valamely más személy jogait vagy érdekeit sértene, pl. a panasztevő, az informátor kiléte. Ezzel egyidejűleg módosul az is, hogy a kockázatelemzés mely irataira nem terjed ki a megismerés joga. Kivezetésre kerül a záró kockázatértékelés jelentés, ugyanakkor a Befogadási és Fogvatartási Bizottság jogosult lesz az elítélt újbóli kockázatelemzési vizsgálatának a kezdeményezésére, pl. a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó előterjesztés megalapozása érdekében. A kockázatértékelési összefoglaló jelentés megnevezése kockázatértékelés jelentésre változik, továbbá a megismerésből kizárt iratok köre kiegészül a kockázatelemzés irataival, tekintve, hogy ezek jellemzően szakterületi véleményt és elemzést tartalmaznak, így döntés előkészítés alapjául szolgálnak.

83. §, 111. §

A szabadságvesztés végrehajtása abban az esetben, ha az elítélt tényleges tartózkodási helye külföldön van, a reintegráció hatékonyságát tekintve sikeresebb lehet abban a külföldi államban, ahol a beilleszkedési feltételek, kiemelten a családi és egyéb szociális kapcsolatok, munkahely stb., fennállnak. A módosítás ezért erre az esetre a szabadságvesztés végrehajtása iránti intézkedés helyett, reintegrációs célszerűségi szempontok alapján a végrehajtás átadása iránti intézkedési kötelezettséget ír elő a büntetés-végrehajtási bíró számára. A szabadságvesztésről kiállított értesítőlapon szerepel az elítélt lakóhelyére, tényleges tartózkodási helyére vonatkozó adat, így az a büntetés-végrehajtási bíró részére rendelkezésre áll.

Ez a megoldás egyébiránt csökkenti az adminisztratív terheket, mert a szabadságvesztés letöltésére

szóló felhívás körülményes külföldi kézbesítése helyett, amelynek sikertelensége estére számos esetben elfogatóparancs kerül kibocsátásra, megkezdhető a végrehajtás átadásának kezdeményezése.

Az elítélt maga is kezdeményezheti a végrehajtás átadását a végrehajtási jogsegély alapjául szolgáló határozat kihirdetésekor az eljáró bírónál, azt követően pedig kérelmét az elsőfokon eljáró bíróság székhelye szerint illetékes büntetés-végrehajtási bírónál terjesztheti elő, illetve ha ezt a bv. intézetnél teszi meg, a bv. intézet a kezdeményezést a büntetés-végrehajtási bíróhoz továbbítja. Arra az esetre, ha a szabadságvesztést foganatba veszik és az elítélt vagy képviselője a végrehajtás átadását nem kezdeményezi, a bv. intézet – a BVOP útján – kezdeményezi az elsőfokon eljáró bíróság székhelye szerint illetékes büntetés-végrehajtási bírónál az elítéltnak a végrehajtás átadása érdekében történő meghallgatását.

84-85. §

A Javaslattal a kategóriaváltással összefüggésben három esetkörben biztosítja a bírósági felülvizsgálati kérelem benyújtásának lehetőségét. Egyrészt, ha a bv. szerv a kezdeti kategória besorolásánál a Bv. tv. által az adott végrehajtási fokozathoz kapcsolt két kategóriánál eggyel szigorúbb kategóriát állapít meg, másrészt a bv. intézet parancsnoka általi azonnali kategória visszasorolása esetére.

A Javaslattal garanciális elemként lehetővé teszi, hogy – többek között – a kategória előresorolás esedékességekor az elítélt, az adott időszak tekintetében a kreditszámítás vizsgálatát kérheti, amelyről a BFB határozatot hoz és ennek keretében kreditpontot írhat jóvá vagy akár a kreditpont levonást törölheti és szükség szerint a kategória-előre- vagy visszasorolásáról dönthet. Az elítélt a BFB kérelmet elutasító vagy annak csak részben helyt adó határozatával szemben bírósági felülvizsgálati kérelmet nyújthat be. A büntetés-végrehajtási bíró a határozatot az elítélt javára megváltoztathatja, így pl. kreditpontot írhat jóvá vagy akár a kreditpont levonást törölheti és szükség szerint az elítélt kategória-előresorolásáról dönthet, vagy döntését a Bv. tv. 72. § (1) bekezdés más pontjára alapozza.

A Javaslattal a szigorúbb kezdeti kategória besorolásról és a kreditpont számítás vizsgálatáról hozott határozattal szembeni bírósági felülvizsgálati kérelem elbírálására, tekintve, hogy nagyobb terjedelmű iratanyagot kell megvizsgálni, tizenöt napos határidő állapít meg. Mindhárom esetben az általános szabályok (Bv. tv. 24. §) értelmében iratok alapján hozható meg a döntés.

86. §

A módosítás eredményeként a jövőben a büntetés-végrehajtási bíró a magánelzárás fenytés bírósági felülvizsgálata során az ehhez kapcsolódó kreditpont elvonás mértékét is vizsgálja. A Javaslattal szerint ugyanis a fegyelmi fenytéshez meghatározott mértékű kreditpont levonás kapcsolódik – a részletszabályok rendeleti szinten kerülnek megállapításra –, a bírósági felülvizsgálat keretében a büntetés-végrehajtási bíró tehát azt is vizsgálja, hogy a kreditpont levonás arányban áll-e az elkövetett fegyelemsértés súlyával, és ha a kérelem e tekintetben alapos, a határozatot az elítélt

javára megváltoztathatja, vagy döntését a Bv. tv. 72. § (1) bekezdés más pontjára alapozza.

87. §

A Javaslat a szabadságvesztésre ítélték új besorolási rendszerével összefüggésben értelmező rendelkezésben határozza meg a kategória és a kreditrendszer fogalmát. A befogadó környezet kiegészítésre kerül a reintegrációs eltávozás alatt az elítélt által az eltávozás idejére megjelölt tartózkodási hellyel.

Figyelemmel arra, hogy a KKMI és agglomerációs szervezeti egységei fogják elvégezni az elítéltek kockázatelemző vizsgálatát, amely harminc, de legfeljebb hatvan napig tarthat, és az elhelyezés során a szabadságvesztés végrehajtására vonatkozó rendelkezéseket is alkalmazni kell, pl. befogadás, ezért szükséges e szervek esetén kiterjesztő értelmező rendelkezés beiktatása.

88. §

Figyelemmel arra, hogy az elítéltek egy nagyobb részénél a KKMI és agglomerációs szervezeti egységei fogják elvégezni a kockázati értékelést és döntenek a kezdeti kategória besorolásról, szükséges a szabadságvesztés megkezdésére történő felhívásra vonatkozó rendelkezések módosítása, továbbá a Javaslat a fogva lévő elítéltek esetében az átszállítás iránti intézkedési kötelezettséget ír elő. Ezekben az esetekben a BVOP az elítélt 92. § (1) bekezdése szerinti vizsgálatát követően, a kategória besorolásról hozott határozat, valamint a sajátos kezelési igényű részlegre helyezésre vonatkozó javaslata alapján jelöli majd ki azt a bv. intézetet, amely a szabadságvesztést végrehajtja.

89-90. §

A Javaslat szerint az elítéltek nagyobb részénél a KKMI és agglomerációs szervezeti egységei fogják elvégezni a kockázatelemzési vizsgálatot és döntenek a kezdeti kategória besorolásról, illetve tesznek javaslatot a sajátos kezelési igényű részlegre helyezésre. A KKMI abban az esetben folytatja le a kockázatelemzési vizsgálatot, ha az elítéltet súlyos személy elleni erőszakos bűncselekmény tettesként történő elkövetése miatt ítélték szabadságvesztésre. A KKMI működteti továbbá a 132. § szerinti szexuális bűnelkövetők visszaesési valószínűségét csökkentő intenzív kezelési programját. Ezen esetkörön kívül a KKMI agglomerációs szervezeti egysége végzi az elítélt kockázatelemzési vizsgálatát, ha a szabadságvesztés vagy annak még végrehajtásra váró tartama az egy évet meghaladja. Egyéb esetben a BFB végzi – a KKMI által kiadott módszertan alapján – az elítélt kockázatelemzési vizsgálatát, és dönt az elítélt adott végrehajtási fokozathoz tartozó kezdeti kategória besorolásáról, valamint az elítélt sajátos kezelési igényű részlegre helyezéséről. A kategória besorolásról határozattal kell dönteni.

A KKMI vagy az agglomerációs szervezeti egysége a bv. intézet kezdeményezésére újból elvégzi az elítélt kockázati értékelését, ha az újabb vagy összbüntetesként megállapított szabadságvesztést kell foganatba venni és a Bv. tv.-nek a Javaslattal újonnan megállapítandó 92. § (3) bekezdése szerinti feltételek fennállnak.

91-92. §

A BFB feladatköre érdemben nem változik, lényegét tekintve az eddigi rezsimbe sorolással kapcsolatos feladatait a kategória besorolással, illetve kategóriaváltással kapcsolatos feladatok váltják fel. Miként a hatályos szabályozásban – kiemelkedő tárgyi súlyú fegyelemsértés esetén – az azonnali, legfeljebb két kategóriát érintő kategória visszatorolásra a bv. intézet parancsnoka kap jogosultságot. A Javaslát meghatározza azt is, mi tekintendő kiemelkedően súlyos fegyelemsértésnek, amely lényegében a rezsimátsorolás hatályos halaszthatatlan eseteit öleli fel, de pontosabb meghatározással, így az inkább csak a távoli veszély lehetőségét magában hordozó megfogalmazások kikerülnek.

Az előbbiekben már kifejtésre került, hogy abban az esetben, ha az elítélt KKMI-ben vagy agglomerációs szervezeti egységénél történő vizsgálatára nem került sor, a kockázatelemzést a végrehajtásra kijelölt bv. intézet folytatja le és a kategória besorolásról a BFB határoz. A Javaslát arra az esetre, ha több szabadságvesztés folyamatos végrehajtása során az újabb vagy összbüntetésként megállapított szabadságvesztést kell végrehajtani és az elítélt kategória besorolása az újabb büntetés szerinti végrehajtási fokozatához igazodó kezdeti kategória besorolásnak [lásd a Bv. tv. újonnan megállapítandó 97. § (3) bekezdését] megfelel, vagy annak végrehajtási fokozata enyhébb annál, mint amelyet tölt, a BFB hatáskörében hagyja a kockázatelemzési vizsgálat lefolytatását és a kategória besorolásról hozandó döntést. A Javaslát továbbá meghatároz olyan esetköröket, amikor az elítélt speciális helyzetére figyelemmel szükségtelen a KKMI vagy agglomerációs szervezeti egysége általi vizsgálata, így pl. anya-gyermek körleten való elhelyezés esetén, és ez esetben is a BFB feladatkörébe kerül a kockázatelemzési vizsgálat lefolytatása és a kategória besorolásról való döntés.

A BFB jogosult lesz az elítélt KKMI vagy agglomerációs szervezeti egysége általi újbóli kockázatelemzési vizsgálatának a kezdeményezésére, például ha ezt a reintegrációs őrizetre vagy feltételes szabadságra bocsátásához készítendő előterjesztés, illetve a fogvatartás biztonságára különös veszélyt jelentő elítéltek részlegére helyezéséről való döntés megalapozása érdekében szükségesnek ítéli meg.

94. §

A Javaslát az átmeneti részlegre helyezést a IV. kategóriába sorolt elítéltek esetében teszi lehetővé.

96. §

A Javaslát az első alkalommal végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték részlegére helyezés lehetőségét a IV. és V. kategóriába soroltak esetén kizárja, mivel ez utóbbi esetben feltételezhető, hogy a visszaesési és fogvatartási kockázatértékelése alapján ezen elítélti kör veszélyeztetné a részleg sikeres működtetését, esetlegesen bomlasztóan hatna a többi fogvatartott viselkedésére és a reintegrációs tevékenységbe történő bevonására.

97-98. §

Technikai jellegű módosítások, a rezsimszabályok helyett az egyes kategóriákra vonatkozó szabály kerül átvezetésre.

99. §

A hatályos rendelkezések a magánelzárás fenyítés kiszabható mértékét a végrehajtási fokozatokhoz, illetve ezen belül a munkában való részvétel szerint eltérően állapítják meg. A Javaslat a tartamok érintetlenül hagyása mellett azt az egyes kategória besorolásokhoz igazítja.

100. §

Lényeges eleme a kreditrendszernek, hogy a fegyelemsértés esetén meghatározott mértékű kreditpont kerül levonásra, amely a fegyelemsértés súlyához igazodik. A büntetés-végrehajtási bíró a felülvizsgálati kérelem elbírálásakor ezt az arányosságot is vizsgálja.

101-108. §

Az elítéltek kategória besorolásának leglényegesebb motivációs eleme az egyes kapcsolattartási formák tekintetében elérhető kedvezmények. Ezekben nyilvánul meg az elítélt jó magaviseletének, együttműködési készségének, reintegrációs tevékenységben való aktivitásának az elismerése. Az egyes kategóriákban való előbbre sorolás eredményeként ugyanis az egyes kapcsolattartási formák gyakorisága és időtartama egyre növekszik. Ez a progresszív besorolási rendszer lényegi eleme.

A Bv. tv. előkészítésekor azon logika mentén került kialakításra a szabályozás, hogy a törvényi szinten kerül rögzítésre az, hogy az elítéltet minimálisan milyen időszakonként, illetve gyakorisággal és tartamban illetik meg az egyes kapcsolattartási formák, pl. látogató fogadására az elítélt havonta egy alkalommal, legalább egy, legfeljebb két órában jogosult. A törvényi minimum mellett, a jelenlegi rezsimszabályok szerint, az egyes rezsimekhez (enyhe, általános, szigorú besorolás) igazodóan az elítélt havonta ennél többször és hosszabb időben is fogadhat látogatót. A rezsimekre vonatkozó részletszabályok a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII. 19.) IM rendeletben kerültek meghatározásra. A végrehajtási kategóriák tartalmi elemeire vonatkozó szabályozás megtartja ezt a szabályozási logikát, vagyis az egyes kapcsolattartási formák minimum szabályait a Bv. tv., míg a részletszabályokat a 16/2014. (XII. 19.) IM rendelet határozza meg. A telefonhasználatnál törvényi minimum ez ideig nem került rögzítésre, a Javaslat pótolja ezt a hiányosságot.

A végrehajtási kategóriák főszabályai – lásd a Javaslat Bv. tv. 100-102. §-át érintő módosítását – azt is meghatározzák, hogy mely kategóriába sorolás esetén kizárt az intézet elhagyásával járó kapcsolattartási formák alkalmazása. A legszigorúbb, V. kategóriába sorolt elítéltek esetében, miként a hatályos rendszerben is (lásd fegyház szigorú rezsimbe sorolás) ez kizárt, míg a IV. kategóriába sorolt elítéltek esetén csak az eltávozás lehetősége lesz kizárva.

A látogatófogadások mértéke nem változik, azonban a telekommunikációs eszköz útján történő kapcsolattartás lehetősége bővül. A családi beszélő a látogatófogadás gyakorlatban megvalósuló speciális formája, amely az elítélt kiskorú gyermekeivel való találkozáshoz biztosít egy közvetlenebb környezetet. A Javaslat ezt is megjeleníti a törvényi szabályozásban.

109. §

Az elítéltek kategória besorolása adott esetben azt is meghatározza, hogy az oktatásban, szakképzésben, felnőttképzésben milyen formában vehet részt.

110. §

A Javaslat egy új, átláthatóbb fogvatartotti besorolási rendszer alakít ki a mostani rezsimszisztem helyett, amely mögött hatékonyabban érvényesülni tud a progresszivitás elve. Az új besorolási rendszerben a jelenlegi kilenc rezsims helyett egy egyszerűbb, ötfokozatú kategóriarendszer lesz az alapja a szabadságvesztés végrehajtási rendjének. Az elítéltek biztonsági és fogvatartási kockázatára is reagáló kategóriarendszer lehetővé teszi a büntetés-végrehajtási szervezet személyi állományának hatékony, a fogvatartás biztonságának fenntartásához rugalmasan igazodó beosztását, és segíti a bv. intézeti férőhelyek optimalizált kihasználását. A cél egy komplex, az elkövetett bűncselekményt, az elítéltek társadalmi veszélyességét, együttműködési készségét a jelenlegi struktúránál erőteljesebben tükröző, a büntetési célokat hatékonyan érvényre juttató, a büntetés-végrehajtás kontrollmechanizmusait és a motivációs eszköztárát fejlesztő struktúra létrehozása.

A Bv tv. a büntetési célok érvényesítése tekintetében a következőket fogalmazza meg:

1. § (2) A büntetések és az intézkedések végrehajtásának rendjét úgy kell kialakítani, hogy az
a) a büntetésben és az intézkedésben megnyilvánuló joghátrányon, illetve a megelőzést szolgáló rendelkezések érvényesítésén túl elősegítse az elítélt társadalmi beilleszkedését és a jogkövető magatartás kialakulását, ...

Az egyéniesítés és a progresszivitás akkor értelmezhető, ha az elítéltek csoportosítása – elhelyezési szempontból – a közös szükségletek mentén valósul meg. A végrehajtási fokozatok azért is korlátozzák jelentős mértékben a progresszivitás alkalmazását, mert bármilyen büntetés-végrehajtási szakmai csoportosítás, besorolás, illetve az azok közötti mozgás csak az adott fokozaton belül értelmezhető. A jövőben a végrehajtási fokozatok garanciális elemként az elítéltek kezdeti kategória besorolásának kereteit határozzák meg, de e keretrendszeren belül a büntetés-végrehajtási szervezet tudja érvényesíteni a szakmai alapokon nyugvó, elsősorban az elítéltek magatartására, együttműködési készségére, reintegrációs hajlandóságára, a visszaesési és fogvatartási kockázatára, valamint az elkövetett bűncselekmény súlyára és az elítélt kriminológiai jellemzőire alapozó besorolási és elkülönítési szempontrendszerét.

A büntetés-végrehajtási szakmai alapon kialakítandó kategóriarendszer az elítélt magatartására,

motivációjára, sikeres reintegrációjára helyezi a hangsúlyt és a kategóriák közötti váltás az elítélt életrendje megváltozásának lehetőségét teremti meg. Értelemszerűen a kategóriák között mind előresorolásra, mind visszasorolásra sor kerülhet. Lényegét tekintve a kategóriák főbb tartalmi elemei határozzák meg a szabadságvesztés végrehajtási rendjét. A büntetés-végrehajtási szakmai kontroll eszközei a tér és az idő strukturálása, a személyes tér feletti ellenőrzés, a társaság, a kapcsolati rendszer stb. szabályozása.

Az egyes kategóriákban eltérő lesz az elítélt elkülönítése a külvilágtól, őrzése, felügyelete és ellenőrzése, bv. intézetben belüli mozgása, zárkán vagy lakóhelyiségben való elhelyezhetősége, életrendje, szabadlevegőn tartózkodásának helyszíne és rendje, a kapcsolattartási formák gyakorisága és mértéke, a személyes szükségleteire fordítható összeg, az igénybe vehető többlétszolgáltatások és a magánál tartható tárgyak köre, külső helyszínen történő munkáltatásának lehetősége, oktatásban, képzésben, sport vagy kulturális eseményen, illetve vallási szertartáson való részvételének módja, szabadidejének strukturálása, a közösségi eszközök igénybevételének lehetősége, valamint a reintegrációs programokban való részvétele. A hatályos szabályozásnak megfelelően az egyes kategóriák főbb tartalmi elemeit a törvény határozza meg (lásd 100-102. §-t).

A kockázatelemzési vizsgálat szakmai háttérét a Kockázatelemzési és Kezelési rendszer adja, amelyet az elmúlt évek szakmai és szoftveres fejlesztései alkalmassá tesznek arra, hogy a kategória besorolások alapját képezzék. A Javaslat meghatározza a besorolási szempontrendszer elemeit is. Az első besorolás határozza meg az elítélt elhelyezését és az életkörülményeket meghatározó kezdeti kategóriát, az ítéletben meghatározottak figyelembevételével.

A végrehajtási fokozatok a jövőben a kezdeti besorolás meghatározásában kapnak döntő szerepet, ezt a Javaslat korlátok megvonásával oldja meg, vagyis meghatározza azt, hogy az adott végrehajtási fokozat esetén milyen kategóriába sorolható az elítélt. Fogházfokozat esetén II-III., börtönfokozat esetén III-IV., fegyházfokozat esetén IV-V. kategóriába, fiatalok esetén kötöttebb módon, vagyis fk. fogházas II., fk. börtönös III. kategóriába lesz sorolható. A bv. szerv eltérhet a törvényben meghatározott kezdeti kategória besorolástól, de ez esetben az elítélt bírósági felülvizsgálati kérelemmel élhet. A végrehajtási fokozatokban megnyilvánuló tett-arányosság elve jelenik meg abban a korlátban, miszerint a fegyházfokozatú elítélt nem kerülhet I. kategóriába (legkedvezőbb), és hogy a fogházfokozatú elítélt súlyos fegyelemsértés miatti azonnali visszasorolás kivételével nem sorolható be az V. kategóriába (legszigorúbb). A tényleges életfogytig tartó szabadságvesztésre ítéltet V. kategóriába kell sorolni.

Az elítéltek magatartásának, együttműködési készségének, reintegrációs tevékenységben való aktivitásának mérésére, értékelésére kerül bevezetésre a kreditrendszer, amelynek célja, hogy az elítéltek egyes kategóriák közötti váltásához egy objektív alapokon nyugvó, kiszámítható és átlátható keretet adjon. A kezdeti besorolást követően az elítélt kreditpontokat gyűjthet és ez alapján kedvezőbb kategóriába kerülhet, vagy pontvesztés esetén a kategóriában visszasorolására kerülhet sor. Az elérhető kreditek száma a szabadságvesztés tartamához igazodik. Ez a motivációs rendszer erősíti az elítéltek felelősségvállalását, érdekeltté teszi a végrehajtás rendjének megtartásában és a

reintegrációs terv megvalósításában, mindez pedig azzal, hogy a jogkövető magtartás pozitív elismerést nyer, az egyéni büntetési célok megvalósulását segíti.

A kategóriák kiváltják a jelenlegi fokozatok és az annak alárendelt rezsimszisztéma, valamint a biztonsági kockázati besorolások tartalmi elemeit. Ennek okán a kategóriákhoz rendelt végrehajtási rezsimek a korábbiaknál szélesebb körben határozzák meg az életrendet. Ugyanakkor az elítéltek aktuális élethelyzetéből adódóan szükséges lehet sajátos intézkedések – egyedi biztonsági utasítás – meghatározása a fogvatartás biztonságának megőrzéséhez. Ezért a Javaslat a dinamikus biztonság elvének megfelelően az egyes kategóriaszabályokon felül lehetőséget ad egyedi biztonsági előírások alkalmazására.

Végezetül a kategóriarendszer bevezetésével változnak az elkülönítési szabályok is, vagyis az elítéltek csoportosítása a valódi szükségletek mentén kerül kialakításra, az adott bv. intézet adottságainak megfelelően. Az együttes elhelyezésnek a jövőben is lesznek korlátai, vagyis az I. és a II. kategóriába, a III. és a IV. kategóriába, illetve a IV. és az V. kategóriába sorolt elítélteket elkülönítetten kell elhelyezni.

A sajátos kezelési igényű elítéltek részlegei többségükben megmaradnak, megszüntetésre kerül az alacsony biztonsági kockázatú elítéltek részlege, tekintve, hogy ezt az I. és a II. kategória lefedi.

112. §

Az elzárás végrehajtására jelenleg a fogház végrehajtási fokozat végrehajtási szabályai az irányadók, bizonyos eltérésekkel. A Javaslat a végrehajtásra a különös szabályok megtartása mellett, főszabályként a II. kategória szabályait rendeli alkalmazni.

113. §

A hatályos rendelkezések szerint – kivéve, ha a pénzbüntetést szabadságvesztés mellett szabták ki, mert akkor a fokozat igazodik a szabadságvesztés végrehajtási fokozatához – a közérdekű munka és a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtására a fogház fokozat szerint történik. A Javaslat a végrehajtásra a különös szabályok megtartása mellett, a II. kategória szabályait rendeli alkalmazni.

114. §

A Javaslat egyértelművé teszi, hogy a letartóztatottak esetében marad az általános, enyhébb vagy szigorúbb rezsimbe sorolás, a kategória és kreditrendszer nem kerül alkalmazásra.

115. §

A letartóztatott bv. intézeten belüli magatartása, az újonnan megállapításra kerülő 109. § (1) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén szükségessé teheti a fogvatartás biztonságára különös veszélyt jelentő elítéltek részlegére helyezését. A Javaslat garanciális elemként a letartóztatott

estében a részlegre helyezésről való döntést, illetve annak meghosszabbítását tekintve, hogy az a végrehajtási hely megváltozásával és a letartóztatott jogainak a korlátozásával jár, a bíróságra telepíti.

116. §

A szabadságvesztés végrehajtási rendje jelenleg az egyes végrehajtási fokozatokhoz kapcsolódó három (enyhe, általános, szigorú) rezsिम besoroláshoz igazodik, amit a jövőben öt fogvatartási kategóriának való megfeleltetését. A megfeleltetés alapvető kiindulási pontja, hogy az elítéltek ne kerüljenek kedvezőtlenebb helyzetbe. Ezt a garanciális elvet érvényesítendő az egyes kategóriák tartalmi elemei úgy kerültek kialakításra, hogy lehetőség szerint az adott kategóriának megfeleltetett rezsimek közül a kedvezőbb végrehajtási körülményeket, kiemelten a kapcsolattartási lehetőséget biztosító rezsimszabály kerüljön megállapításra mind a Javaslatban és majd a részletszabályok megalkotása során.

117. §

Szövegcsere technikai módosításokat tartalmaz, amelyek az új jogintézmények bevezetéséből adódó terminológia változásokat vezetnek át.

- 1. ponthoz:* Az új kategória besorolással megszűnnek a rezsimszabályokat, a szövegcsere módosítás ezt vezeti át.
- 2. ponthoz:* A biztonsági zárkába vagy részlegre helyezés megszüntetésre kerül. A részlegre helyezéssel és az elhelyezés meghosszabbításáról hozott határozattal szemben helye volt bírósági felülvizsgálati kérelem benyújtásának, amelyet meghallgatás keretében bírált el a büntetés-végrehajtási bíró. A szövegcsere módosítással az erre történő utalás kerül ki a szövegből.
- 3. ponthoz:* A gyakorlatban tapasztalható eltérő joggyakorlat tette szükségessé annak egyértelműsítését, hogy az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmény és a kártalanítás megállapítása esetén, a jogsértés tényének megállapítására irányuló személyiségi jogi igényérvényesítésnek nincs helye.
- 4. ponthoz:* A hatályos Bv. tv.-ből elhagyásra kerülnek azok a jogintézmények, amelyek nem illeszkednek a progresszív kategória besorolási és előmeneteli rendszerhez, így a társadalmi kötődés program és az enyhébb végrehajtási szabályok. A szövegcsere módosítás ezt vezeti át a szövegen.
- 5. ponthoz:* A szövegcsere módosítás a kategória besorolási rendszer bevezetéséből adódó terminológia változást vezet át.
- 6. ponthoz:* Módosul a BFB feladatköre, ebből következően változik azon esetek köre, amikor az elítélt meghallgatására kerül sor. A szövegcsere módosítás ezt a pontosítást végzi el.
- 7. ponthoz:* A szövegcsere módosítás a kategória besorolási rendszer bevezetéséből adódó terminológia változást vezet át.
- 8. ponthoz:* A hatályos Bv. tv.-ből elhagyásra kerülnek azok a jogintézmények, amelyek nem illeszkednek a progresszív kategória besorolási és előmeneteli rendszerhez, így a társadalmi kötődés program. A szövegcsere módosítás ezt vezeti át a szövegen.

9. *ponthoz*: A biztonsági zárkába vagy részlegre helyezés megszüntetésre kerül, más szereppel kerül beiktatásra a fogvatartás biztonságra különös veszélyt jelentő elítéltek részlegeként.

10-12. *ponthoz*: A szövegcsérés módosítás a kategória besorolási rendszer bevezetéséből adódó terminológia változást vezeti át.

13. *ponthoz*: Tekintettel arra, hogy a reintegrációs eltávozás hosszabb tartamú, amely idő alatt az elítélt ellátásról maga gondoskodik, ezért indokolt feltüntetni azon esetköröknél, amikor az elítélt a tartási költségekhez történő hozzájárulásra nem kötelezhető. A szövegcsérés módosítást ezt végzi el.

14-16. *ponthoz*: A szövegcsérés módosítás a kategória besorolási rendszer bevezetéséből adódó terminológia változást vezeti át.

17. *ponthoz*: Pontosításra szorul a kockázatelemzési vizsgálat megnevezése, továbbá kikerül a biztonsági besorolás jogintézménye, ugyanakkor a korábbi fegyelmi fenyegetések lényegesek az egyedi biztonsági előírások meghatározáskor.

18-20. *ponthoz*: A szövegcsérés módosítás a kategória besorolási rendszer bevezetéséből adódó terminológia változást vezeti át.

21. *ponthoz*. Megszüntetésre kerül a biztonsági besorolás jogintézménye, ugyanakkor a kockázatelemzési vizsgálat során feltárássra kerül az elítélt visszaesési vagy fogvatartási kockázata, amely ha magas, ugyancsak ki kell, hogy zárja a bv. intézet elhagyásával járó kapcsolattartási formák engedélyezését. A szövegcsérés módosítás ezt vezeti át.

22. *ponthoz*: Kiegészül azon esetkörök száma, amikor a letartóztatás végrehajtási helye megváltoztatásának szükségessége felmerülhet, ezt a kiegészítést végzi el a szövegcsérés módosítás.

118. §

1., 4-5. és 8-9. *ponthoz*: A hatályos Bv. tv.-ből elhagyásra kerülnek azok a jogintézmények, amelyek nem illeszkednek a progresszív kategória besorolási és előmeneteli rendszerhez. Nevesítve a társadalmi kötődés program, a fokozatváltás és az enyhébb végrehajtási szabályok tartoznak ide. Értelemszerűen hatályon kívül helyezésre kerülnek az ezekkel összefüggő büntetés-végrehajtási bírói eljárások is.

2. *ponthoz*: A kockázatelemző jelentés megnevezéséből kikerül az „összefoglaló” kitétel, ezt vezeti át a módosítás a szövegen. A rezsimszabályozást felváltja a kategória besorolás, ezért a rezsimszabályozás szövegrész a továbbiakban szükségtelen.

3. *ponthoz*: Az új szabályozás szerint a szabadságvesztés végrehajtása során a KKMI nem végez záró kockázatelemzési vizsgálatot, így szükségtelenné vált a BFB ehhez készítendő véleménye is.

6-7. és 10. *ponthoz*: A biztonsági zárkába, illetve részlegre helyezés a szabadságvesztés esetén alkalmazható biztonsági intézkedések legszigorúbb formája, amely a Javaslattal megszüntetésre kerül, mivel az elmúlt időszakban a gyakorlatban nem került alkalmazásra.

119. §, 121-122. §

Az Are. tv. 25. , 31. és 39. §-ának kiegészítése egyértelművé teszi a hitelezők értesítésére vonatkozó hirdetményi felület használatának feltételeit és jogi követelményeit, és tiltja a jogosulatlan adatlekérdezéseket.

120. §

Az Are. tv. 30. § új (9a) bekezdése előírja, hogy ha a bíróságon kívüli adósságrendezési eljárásban az adós és a hitelezők módosítják az adósságrendezési megállapodást, akkor az erre vonatkozó adatot és a megállapodást, továbbá a módosításokkal egybeszerkesztett megállapodást a főhitelezőnek 15 napon belül kell megküldenie a felek és a Családi Csődvédelmi Szolgálat részére. Ez azért szükséges, hogy az adósságrendezési nyilvántartásba is bekerüljenek a megállapodás módosításával összefüggő aktuális információk.

123. §, 127-129. §

Célszerű, hogy Are. tv.-ből kormányrendeleti szintre kerüljön olyan összeghatárok megállapítása, amelyeknél az inflációkövetést alacsonyabb szintű jogszabályok útján rugalmasabban lehet biztosítani. Ilyen például az adós megélhetésére, rezsikiadásaira, valamint tartási, kártérítési célú kifizetéseire vonatkozó összeghatárok valorizációjának kormányrendeleti szinten történő megállapítása. A kormányrendelet megalkotására vonatkozóan kiegészülnek a törvény felhatalmazó rendelkezései. Az Are. tv. 7. és 8. §-ának módosítása az adósságrendezési eljárás igénybevételének feltételeit könnyíti, azonban figyelembe veszi a méltányolható hitelezői érdekeket és a lakossági fizetési fegyelmének javítását célzó nemzetgazdasági érdekeket is. A 30. § (2) bekezdésének, valamint a 31. § (1) bekezdés a) pontjának módosítása a bíróságon kívüli adósságrendezési eljárás gyorsítását célozza.

A törvénymódosítás ezenkívül a törvény belső koherenciáját elősegítő rendelkezéseket tartalmaz, valamint a kapcsolódó jogszabályok változásával teremti meg az összhangot.

124. §

Az Are. tv. 72. § (1) bekezdése biztosítja, hogy az Are. tv.-ből kormányrendeleti szintre kerüljön olyan összeghatárok megállapítása, amelyeknél az inflációkövetést alacsonyabb szintű jogszabályok útján rugalmasabban lehet biztosítani. Ilyen például az adós megélhetésére, rezsikiadásaira, valamint tartási, kártérítési célú kifizetéseire vonatkozó összeghatárok valorizációjának kormányrendeleti szinten történő megállapítása.

125. §

Az Are. tv. 82. § (1) bekezdésében a bírósági adósságrendezési eljárásában az adósságtörlesztési határozat módosításának feltételei kerülnek kiegészítésre és pontosításra.

126. §

Az Are. tv. módosítására vonatkozó átmeneti rendelkezések kimondják, hogy eljárásba történő belépés feltételeire, valamint a bíróságon kívüli adósságrendezési eljárás határidejére vonatkozó szabályokat a törvénymódosítás hatálybalépését követően kezdeményezett adósságrendezési eljárásokban kell alkalmazni.

130. §

A rendelkezés törvényi szintű rögzítése biztosítja a személyes megjelenéssel járó ügyintézés mellett a távollévők közötti hivatalos kézbesítés lehetőségét is, amely jelentősen csökkenti mind az igazságügyi szakértői testület tagjaira háruló terheket (utazási költség és utazási idő), mind az Igazságügyi Minisztérium adminisztratív terheit a szakértői testületek tagjainak eskütételével kapcsolatban.

131. §

A névjegyzéket vezető hatóság rendszeresen kér adatokat a személyi- és lakcímnnyilvántartót vezető kormányhivataltól, ha a szakértő a lakcímén nem elérhető, illetve a szakértő elhalálása tényének megerősítése szükséges. A módosítás megeremti a lehetőséget a személyi- és lakcímnnyilvántartó elektronikus felületének közvetlen elérésére, amely az igazságügyi szakértői névjegyzék, mint közhiteles nyilvántartás adatainak naprakészen tartása, ezáltal a szakértőkkel való kapcsolatfelvétel felgyorsítása érdekében szükséges, segítve ezzel a kirendelők, valamint a névjegyzéket vezető hatóság munkáját.

132. §

A Kjkt. 113. § (1) bekezdésének módosítása azt a célt szolgálja, hogy az igazságügyért felelős miniszter ne csak a díjszabás-jóváhagyási eljárásban tudomására jutó információk alapján kezdeményezhesse a Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (a továbbiakban: SZTNH) előtt a közös jogkezelő szervezettel szembeni felügyeleti eljárást, hanem ez a lehetőség bármilyen, a tudomására jutó, a jogkezelésre vonatkozó jogszabályok megsértésére utaló információ alapján rendelkezésére álljon.

133-139. §

A reprezentatív közös jogkezelő szervezetek díjszabásainak jóváhagyásával kapcsolatos rendelkezések módosítására az eljárás gyakorlati tapasztalatai alapján kerül sor.

A Kjkt. 145. § (3) bekezdésének módosítása – megnyitva az utat az Ákr. 25. §-ának alkalmazása előtt – lehetővé teszi az SZTNH számára, hogy a jóváhagyási eljárás véleményezési szakaszában megkereséssel éljen más szervet vagy személy irányába, amennyiben az eljárás során az adott díjszabásnak a szerzői jogi jogszabályokkal való összhangjának megállapításához szükséges adattal vagy irattal más szervezet vagy személy rendelkezik.

A korábban lefolytatott díjszabás-jóváhagyási eljárásokban kérdéseket vetett fel, hogy a reprezentatív közös jogkezelő szervezet jogosult-e a legkésőbb szeptember 1. napjáig jóváhagyásra benyújtott díjszabását módosítani vagy visszavonni az eljárás során, és ha jogosult erre, akkor azt meddig teheti meg. A Kjkt. 146. § (3) bekezdése tisztázza, hogy a reprezentatív közös jogkezelő

szervezetnek az igazságügyért felelős miniszter számára, a díjszabás vonatkozásában nyitva álló eljárási határidő végét megelőző 20. napig van lehetősége a díjszabásban módosítást eszközölni, vagy a díjszabását visszavonni. Utóbbi esetben, a Kjkt. 156. § (2) és (4) bekezdése alapján az előző évi, jóváhagyott és Hivatalos Értesítőben közzétett díjszabás marad alkalmazandó. Amennyiben a reprezentatív közös jogkezelő szervezet a díjszabását visszavonja, annak tárgyában az igazságügyért felelős miniszter nem hoz határozatot, ugyanakkor az eljárási transzparencia biztosítása érdekében a visszavonás tényéről a reprezentatív közös jogkezelő szervezet haladéktalanul köteles értesíteni a jelentős felhasználót és felhasználói érdek-képviselői szervezetet. A Kjkt. 146. § (5) bekezdése rögzíti ugyanakkor, hogy ha a Hivatalos Értesítőbe való beszerkesztés során a díjszabásban olyan, technikai jellegű korrekciók átvezetése válik szükségessé, amellyel a reprezentatív közös jogkezelő szervezet is egyetért (például a díjszabás elírás, hibás belső hivatkozást tartalmaz), úgy ezek kezelésének a 146. § (3) bekezdése nem képezi akadályát.

Új, a szerzői jogi jogszabályoknak való megfelelést szolgáló, garanciális követelményként jelenik meg a Kjkt. 148. § (2) bekezdésében, hogy a reprezentatív közös jogkezelő szervezet a jóváhagyási eljárás lefolytatása céljából benyújtott díjszabás mellékleteként a felhasználókra és jogosultakra várhatóan gyakorolt gazdasági hatásokat vizsgáló hatástanulmányt, és a díjszabás szerzői jogi jogszabályokkal való összhangját alátámasztó indokolást csatolni.

A Kjkt. 148. § fentiek szerinti módosítását a felhasználók által is több ízben jelzett igényeken túl annak a felismerése tette szükségessé, hogy a díjszabások változásai teljes piaci szegmensek bevett jogosítási gyakorlatát, díjterheit és így akár működési modelljét is befolyásolhatják. Ezen körülmények és hatások feltárása túlmutat a díjszabás jóváhagyási eljárás keretein. A hatástanulmány célja a tervezett díjszabás kapcsán a releváns piaci információk, jogi tények és a díjszabás várható gazdasági hatásainak bemutatása, amelynek módszertanának kialakításában mind az SZTNH – mint véleményező szakhatóság –, mind az érintett felhasználók bevonásra kerülnek annak érdekében, hogy a díjszabások jóváhagyási eljárásában az igazságügyért felelős miniszter konstruktív felhasználói véleményekre tekintettel tudja meghozni a döntését.

A Kjkt. 148. § (3) bekezdése szűkíti a Kjkt. 148. § (2) bekezdésének alkalmazási körét olyan díjszabás-jóváhagyási kérelem esetén, amely egy, már hatályban lévő díjszabás újabb időszakra történő megállapítására irányul. Ebben az esetben a reprezentatív közös jogkezelő szervezet csak akkor köteles a 148. § (2) bekezdése szerinti mellékletek rendelkezésre bocsátására, ha a jóváhagyási kérelmében és az előző évben hatályban lévő díjszabáshoz képest jelentősen eltérő díjfizetési struktúrát megállapító, a díjszabásban foglalt jogdíjak tekintetében felhasználói csoportonként a KSH által az előző naptári évre megállapított fogyasztói árindexet meghaladó mértékű jogdíjemelést tartalmazó, illetve ugyanazon jogdíj tekintetében fizetésre kötelezett felhasználók körét bővítő díjszabást nyújt be. A díjszabások elsősorban magánjogi jellegét elismerve a Kjkt. 148. § (4) bekezdése szerint a reprezentatív közös jogkezelő szervezet nem köteles hatástanulmányt csatolni a díjszabáshoz, ha minden érintett jelentős felhasználóval és felhasználói érdekképviselői szervezettel igazolhatóan konszenzusra jutott a díjszabás tartalma és alkalmazása tekintetében.

Szintén fontos, garanciális újítás a Kjkt. 148. § (5) bekezdésében foglalt azon kötelezettség, hogy a Kjkt. 148. § (2) bekezdés *a)* pontja szerinti hatástanulmány alapját képező módszertan meghatározásához legalább a díjszabás benyújtását megelőző harmadik hónap utolsó napjáig ki kell kérni az SZTNH, és a Kjkt. 151. § (3)–(4) bekezdése, illetve a Kjkt. 151. § (7) bekezdése szerinti jelentős felhasználó és felhasználói érdek-képviselői szervezet véleményét. Az SZTNH saját véleményét a megkereséstől számított 30. napig köteles megküldeni az reprezentatív közös jogkezelő szervezet részére, amely rendelkezés a hatástanulmány előkészítésének gördülékenységét hivatott biztosítani. A piaci viszonyok megfelelő feltárásában a résztvevők szerepe túlmutat a kritériumok pusztá megállapításán. A módszertanról történő megállapodásból eredő együttműködési kötelezettség kiterjed nem csak a hatástanulmánnyal vizsgálni célzott adatok körének meghatározására, hanem a megállapított keretek között azok biztosításában, beszerzésében történő együttműködésre is. Ahhoz tehát, hogy a hatástanulmány megfelelően szolgálhassa a jogalkotói célkitűzéseket, elengedhetetlenül fontos, hogy mind a reprezentatív közös jogkezelő szervezetek, mind a felhasználók a megalapozó metodika meghatározása és a hatástanulmány kidolgozása során egymással együttműködjenek. A 2023. évi díjszabás-jóváhagyási eljárásban, a megalapozott és szerzői jogi jogszabályoknak megfelelő díjszabások előkészítése érdekében, az esetlegesen előkészítendő hatástanulmányok vonatkozásában ugyanakkor szükséges a díjszabás jóváhagyásra való benyújtásával, illetve a díjszabás alkalmazásának tervezett kezdő időpontjával kapcsolatos határidőket 2023. szeptember 1. napjáról 2023. november 1. napjára, illetve 2024. január 1. napjáról 2024. március 1. napjára módosítani, erről átmeneti rendelkezés gondoskodik.

A Kjkt. 148. § (2) bekezdés *a)* pontja szerinti hatástanulmány bevezetése egyúttal szükségessé tette a Kjkt. 147. §-ában található határidők felülvizsgálatát is.

Szükséges leszögezni, hogy előfordulnak olyan esetek, amikor a szerzői jogi jogszabályoknak való megfelelés vizsgálata körében olyan piaci, strukturális, az adott felhasználás gyakorlati megvalósulásával kapcsolatos adatokra, információkra van szükség, amelyekkel kizárólag a jelentős felhasználó, illetve felhasználói érdek-képviselői szervezet rendelkezik, vagy amelyekkel nem rendelkezik ugyan, de aránytalan nehézség nélkül képes megszerezni azt. Annak érdekében, hogy a releváns ismeretekkel rendelkező jelentős felhasználó, illetve felhasználói érdek-képviselői szervezet a hatástanulmány módszertanának kidolgozásában való közreműködését megtagadva ne üresítse ki a szerzői jogi jogszabályoknak való megfelelés vizsgálatát, az ilyen magatartást tanúsítókat a Kjkt. 148. § (5) bekezdése alapján az SZTNH a díjszabás véleményezési szakaszába már nem köteles bevonni. Ezen rendelkezés szem előtt tartja azt, hogy a reprezentatív közös jogkezelő szervezet terhére nem értékelhető a szerzői jogi jogszabályoknak való megfelelés vizsgálatához szükséges olyan információk rendelkezésre bocsajtásának elmaradása, amelyekkel kizárólag a jelentős felhasználó, illetve felhasználói érdek-képviselői szervezet rendelkezik.

A Kjkt. 148. § (2) bekezdés *a)* pontja szerinti hatástanulmány vonatkozásában garanciális jellegű rendelkezés, hogy a reprezentatív közös jogkezelő szervezet, az SZTNH és az igazságügyért felelős miniszter a tudomására jutott felhasználói adatokat kizárólag a díjszabás jóváhagyási eljárásban

használhatja fel, nyilvánosságra nem hozhatja, harmadik félnek át nem adhatja.

A Kjkt. 151. § (8) bekezdése egyértelművé teszi, hogy a véleményezési eljárásban az SZTNH milyen iratokat köteles megküldeni a véleményezők részére, annak érdekében, hogy az eljárás résztvevői minden releváns információ birtokában tudják véleményüket kialakítani.

A Kjkt. 151. § (9)–(12) bekezdései megteremtik annak lehetőségét, hogy a reprezentatív közös jogkezelő szervezetek és a jelentős felhasználók, illetve a felhasználói érdek-képviselői szervezetek a jóváhagyási eljárás véleményezési szakaszában egymással érdemi tárgyalásokba kezdhessenek, amire tekintettel az SZTNH elnöke a jóváhagyási eljárást legfeljebb három hónapra felfüggesztheti. Az új, eljárási természetű jogintézmény célja az, hogy teret engedjen az érdekelteknek a konszenzuson alapuló díjszabás kidolgozására, amennyiben erre a jóváhagyásra való benyújtás előtt nem került sor. A módosítás egyértelművé teszi, hogy a felfüggesztés időtartama a jóváhagyási eljárásra nyitva álló eljárási határidőbe nem számít bele.

A Kjkt. 153. § (1a) bekezdése megerősíti azt a korábban is fennálló jogalkotói szándékot, hogy az igazságügyért felelős miniszter a jóváhagyási eljárás jóváhagyási szakaszában, a szerzői jogi jogszabályoknak való megfelelés tekintetében kizárólag a feladatkörébe tartozó szerzői jogi jogszabályok és a véleményezési szakasz iratanyaga alapján alakítja ki álláspontját, további bizonyításra nem köteles, egyéb szervet, személyt vagy hatóságot nem keres meg, az érdekelteket nem nyilatkoztatja.

A Kjkt. 153. § (2a) bekezdése a jóváhagyási eljárás jóváhagyási szakaszának eljárási határidejét 30 nappal megnöveli, amennyiben a Kjkt. 153. § (2) bekezdése szerinti kormánydöntés válik szükségessé.

A Kjkt. 153. § (6) bekezdés *e)* pont *ec)* alpontjának pontosítása annak, a korábban is fennálló jogalkotói szándéknak a megerősítését szolgálja, hogy az igazságügyért felelős miniszter határozatának indokolása a szerzői jogi jogszabályoknak való megfelelése szempontjából akkor tesz további megállapításokat és ismertet további indokokat, amennyiben álláspontja vagy annak indokai az SZTNH által a véleményezési szakaszban megállapított állásponttól eltérnek vagy az SZTNH véleményezési szakaszban megállapított álláspontja által nem érintett körülmények feltárását szolgálja. Ennek oka az, hogy a határozat indokolása részletesen kifejti a véleményezési eljárásban a díjszabás szerzői jogi megfelelése vonatkozásában releváns körülményeket, megállapításokat, és azokkal kapcsolatban felmerült álláspontokat, így azok többszöri ismétlése a határozatban redundáns lenne.

A Kjkt. 156. § (1) bekezdésnek módosítása leköveti a jóváhagyott díjszabásoknak a Magyar Közlöny mellékletét képező Hivatalos Értesítőben való közzététele vonatkozásában kialakult gyakorlatot, miszerint a díjszabás közzétételét a jóváhagyó döntés megszületését követően nem közvetlenül a reprezentatív közös jogkezelő szervezet, hanem az igazságügyért felelős miniszter kezdeményezi.

Tekintettel arra, hogy a szerzői és szomszédos jogokra vonatkozó közös jogkezelésről és a zeneművek belső piacon történő online felhasználásának több területre kiterjedő hatályú engedélyezéséről szóló, 2014. február 26.-i, 2014/26/EU irányelv a díjszabás-jóváhagyási eljárást nem harmonizálta, a módosításoknak nincs közvetlen uniós jogi kapcsolódása.

140. §

Az elővezetés tárgykörével összefüggő jogi szabályozás – az egységesítés érdekében – átfogó módosításon megy keresztül. A büntetőeljárásban, a szabálysértési eljárásban, valamint a büntetés-végrehajtás során elrendelt elővezetés és előállítás során felmerült költség megtérítésének részletes szabályairól szóló 39/2017. (XII. 29.) BM rendelet helyébe lépő végrehajtási rendelet – amelyet az elővezetés tekintetében a polgári és közigazgatási bírósági eljárásokban is alkalmazni kell majd – már nem fogja előírni az elővezetéssel kapcsolatos költségtérítésre és annak költségelemeire vonatkozó tájékoztatási kötelezettséget, erről ugyanis a továbbiakban az érintett ágazati szabályozásban szükséges rendelkezni. Erre tekintettel egészül ki az idézés tartalmára vonatkozó szabályozás a polgári perrendtartásban, amely rendelkezést utaló szabály alapján a közigazgatási perrendtartás szerint is alkalmazni kell.

141. §

A Vbt. módosítását indokolja, hogy egyrészt bizonyos a Vbt. 10. §-ában felsorolt eljárások közjegyzői hatáskörbe tartoznak vagy közjegyzői hatáskörbe is tartoznak (biztosítási intézkedés elrendelése, előzetes bizonyítás), másrészt néhány eljárást a hatályos szöveg nem nevesít (például európai fizetési meghagyásos eljárás). Ezen felül a közjegyzői hatáskörbe tartozó ügyben a közjegyző intézkedésére is kell utalni, mégpedig olyan módon, hogy a „helyt adó intézkedés” helyett valamennyi intézkedést olyannak kell tekinteni, ami nem összeegyeztethetetlen a választottbírósági szerződéssel.

142. §

Szövegpontosító módosítás.

143-145. §, 148. §

A joggyakorlat jelzése alapján a nyelvhasználat jogának biztosításával összefüggésben kétirányú probléma került azonosításra. Az egyik, hogy bár a törvény rendelkezései egyértelműnek tűnnek abban a kérdésben, hogy az eljárási cselekményen jelenlevő személyek jogosultak az anyanyelv használatára, mégis problémát okoz, hogy bizonytalan az eljárási cselekményen megjelenni nem köteles, de a jelenlétre jogosult, az eljárási cselekményről értesített személyek megjelenése. Ez különösen azért okoz nehézséget, mert az értesített személy váratlan meg nem jelenése vagy éppen a váratlan megjelenése indokolhatja tolmács azonnali kirendelését vagy – ellenkezőleg – a tolmács jelenlétét fölöslegessé teheti. A büntetőeljárást lefolytató szervek feladatait nagyban megkönnyíti, egyben a gyakorlati bizonytalanságok megszűnését is eredményezheti, ha – ilyen esetben, amint a

Javaslatban szerepel – tolmács kirendelése csak az eljárási cselekményről értesített személy megjelenéssel kapcsolatos nyilatkozatától függően kötelező. A Javaslathoz ezért azzal egészíti ki a Be. 78. §-ban szereplő szabályozást, hogy az értesített, jelenlétre jogosult személy kifejezett indítványának a hiányában nem kötelező a tolmács részére történő kirendelése. A nyilatkozattételre irányadó határidőt az eljárási cselekmény időpontjára figyelemmel az eljárást lefolytató szerv határozza meg. Mivel az eljárási cselekmény időtartama és az arra vonatkozó értesítés módja között is jelentősebb eltérések várhatók, a Javaslathoz nem határoz meg időkeretet (pl. rövid úton történő értesítés esetén indokolt lehet azonnali nyilatkozat kérése, míg írásbeli, postai értesítés esetén ennél hosszabb határidő lehet indokolt). Megjegyzendő, hogy a büntetőeljárást lefolytató szervek még akkor sincsenek elzárva a tolmács kirendelésétől, ha az érintett személy nem tart rá igényt, csupán a tolmács kirendelésére vonatkozó kötelezettségük nem áll fenn.

A másik megoldásra váró kérdéskör, hogy a jelenlétre jogosultak tekintetében a joggyakorlat szükségesnek tartaná, hogy a tolmácsolásban közreműködhessenek olyan személyek is, akik a büntetőeljárásban résztvevő személyhez köthetők, akár bizalmi, akár munkakapcsolatból eredően, akár azért, mert az adott személyt egy másik – pl. közigazgatási – eljárásban már igénybe vették. Ez az igény különösen nyomatékos abban az esetben, ha a sértett számára az áldozatsegítő szolgálat biztosított tolmácsot, és a sértett kímélete érdekében szükséges, hogy a büntetőeljárásban ő is részt vehessen. A Javaslathoz ezért a Be. 59. § (1) bekezdésének a kiegészítésével, valamint a 78. § (9) – (11) bekezdés bevezetésével megteremti a tolmácsolási feladatokat ellátó segítő eljárásjogi státuszát és az eljárásának alapvető kereteit. A tolmácsolási feladatokat ellátó segítő, mivel nem tekinthető teljes mértékben független és hiteles személynek, ezért közreműködésével nem befolyásolhatja a bizonyítási eszközök érdemi beszerzését, tartalmát. Eljárása mindösszesen akkor igazolható, ha a büntetőeljárás bizonyítástól független, eljárási jogok gyakorlása során mind az eljárás résztvevő mind a hatóság igényli a részvételét. Ebből következően eleve nem merülhet fel a közreműködése olyan személyekkel kapcsolatban, akik bizonyítási eszközt a szolgálatnak (terhelt, tanú, szakértő), és az egyéb résztvevők olyan eljárási aktusai esetén sem, amikor bizonyítási eszközt közvetítenek, például a vagyoni érdekelttől foglalnak le egy tárgyi bizonyítási eszközt. Végül a tolmácsolási feladatokat szintén csak kirendelt tolmács láthatja el a magánvádló és a pótmagánvádló esetén, akik bár bizonyítási eszközöket nem feltétlenül szolgálatnak, de fellépésük meghatározó az eljárás szempontjából.

A tolmácsolási feladatokat ellátó segítő fellépésének alapvető feltétele a – konkrét személy tekintetében fennálló – kétoldalú konszenzus. Ennek egyik oldala, hogy igénybevételére kizárólag a konkrét személyre vonatkozó indítvány alapján kerülhet sor, a másik oldala pedig, hogy a hatóság bármilyen okból megtagadhatja a tolmácsolási feladatokat ellátó segítő igénybevételét. Ennek megfelelően nem szükséges a szakértőkkel szembeni kizáró ok – köztük akár az elfoglaltság – igazolása. Az igénybevétel megtagadására ezért az is alapot adhat, ha a hatóság – bár igazolni nem tudja, de – az ügy bármilyen körülményével összefüggésben az eljárási érdekekkel ellentétesnek látja a tolmácsolási feladatokat ellátó segítő igénybevételét. Ebben az esetben azonban köteles tolmácsot kirendelni függetlenül attól, hogy az értesített személy azt korábban indítványozta-e. A tolmácsolási feladatokat ellátó segítő költségével és díjazásával kapcsolatban a Javaslathoz a Be. 145. §

kiegészítésével rögzíti, hogy bűnügyi költség csak abban az esetben számolható el, ha e személyt más, közigazgatási eljárásban rendelték ki, és az állam e költségeket előlegezte.

146. §, 152. §

Az Europol rendelet 4. cikk (5) bekezdése, amely szerint az Europol a feladatainak végzése során nem alkalmazhat kényszerintézkedéseket, kiegészült azzal, hogy az Europol személyzete operatív támogatást nyújthat a tagállamok illetékes hatóságainak – azok kérésére és a nemzeti jogukkal összhangban – a nyomozási intézkedések végrehajtása során, különösen azáltal, hogy elősegíti a határokon átnyúló információcserét, kriminalisztikai és technikai támogatást biztosít, és jelen van az említett intézkedések végrehajtása során. Az Europol személyzete maga nem rendelkezhet hatáskörrel nyomozási intézkedések végrehajtására.

A módosítás célja, hogy megteremtse az Europol által nyújtott operatív támogatás jogalapját a belföldi büntetőeljárások során. A módosítást követően az Europol tisztviselője szaktanácsadóként vehető igénybe, ha a bizonyítási eszközök felderítéséhez, felkutatásához, megszerzéséhez, összegyűjtéséhez vagy rögzítéséhez az Europol különleges szakismerete szükséges, és ennek keretében operatív támogatást nyújthat a büntetőeljárások során. Az Europolal való kapcsolattartással vonatkozásában az EÜtv. XII. Fejezet rendelkezéseit kell alkalmazni.

A tagállamok közötti együttműködés keretében az Europol fellépésére továbbra is a hatályos EÜtv. rendelkezései az irányadók.

147. §

A nyomozó hatóságok részéről igény mutatkozott egy olyan nyomozó hatósági szerv létrehozására, amely főként a komplex, több eljárási cselekmény egyidejű elvégzéséhez nyújthat támogatást. Ez a szerv bár a nyomozó hatóságok szervezetére vonatkozó külön jogszabállyal hozható létre, de a büntetőeljárási szabályozásban kell rögzíteni a büntető eljárásjogi státuszát, eljárási jogainak, kötelezettségeinek legalapvetőbb szabályait; ezeket a Be. kiegészülő 354/A. §-a tartalmazza. A szerv státuszát illetően a Be. a semleges tartalmú „kijelölt szerv” fordulattal azt kívánja kifejezésre juttatni, hogy büntetőeljárási szempontból irreleváns, hogy a nyomozó hatóságok szervezetén belül hol helyezkedik el a szóban forgó szervezeti egység. Megkeresésére lényegében célszerűségi alapon kerülhet sor. Az új rendelkezések szerint a nyomozó hatóság csak a saját szervezetén belül kérhet támogatást (a rendőrség tehát e rendelkezés alapján nem keresheti meg a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt mint nyomozó hatóságot), az ügyészség azonban valamennyi nyomozó hatóság megkeresésére jogosult. A megkeresett szerv annak ellenére, hogy nyomozó hatósági hatásköröket gyakorol, a megkeresésben szereplő eljárási cselekményeket is önállóan elvégezheti, feladatköre korlátozott, mert önálló eljárásra, nyomozások nyomozó hatósági hatáskörben történő teljes lefolytatására nem jogosult. Hatásköre tehát fő szabály szerint nem terjed túl a megkeresésben szereplő eljárási cselekmények elvégzésén, az eljárási cselekmény elvégzéséhez szükséges határozatok meghozataláról is a megkereső köteles gondoskodni. A megkeresés kötöttségei alól kivételt a késedelmet nem tűrő esetek képeznek, melyek tekintetében az eljárási cselekmények elvégzésének a jogalapját a normaszöveg nevesíti. Ha ezekhez az eljárási cselekményekhez

határozat meghozatala szükséges, arra a Be. 368. §-a biztosít jogalapot.

149. §

Az elítélt a végrehajtási jogsegélyt érintő kezdeményezését már a büntetés letöltésének megkezdését megelőzően is előterjesztheti, sőt arra akár nyomban a végrehajtási jogsegély alapjául szolgáló határozat kihirdetésekor is sor kerülhet. Azonban gyakorlati tapasztalatok alapján az elítéltek ritkán élnek ezzel a lehetőséggel, sokszor nem is tudnak annak lehetőségéről, így a büntetés másik államban történő végrehajtásának kezdeményezésére az elítélt bv. intézetbe történő befogadását követően – az elítélt részére nyújtott ilyen irányú tájékoztatásra követően – kerül sor, és ebből adódóan a végrehajtás átadása az elítélt átszállításával jár együtt. Ez indokolatlanul növeli az átadás költségeit, és csökkenti a végrehajtás átadásának tényleges, reintegrációs céljának érvényesülését. A Be. 455. § új (8) bekezdése előre hozza az elítélt tájékoztatását elősegítve ezzel a büntetés végrehajtások átadásának, és ezzel összefüggően az elítélt társadalmi beilleszkedésnek hatékonyságát.

150. §

Az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgykörei közé az ügydöntő határozatoknak azok a törvényességi hibái vagy hiányosságai tartozhatnak, amelyek mérlegelés nélkül is megállapíthatóak. Ezek közé beilleszthető a kiutasítással kapcsolatos olyan törvénysértés esete is, amikor a törvény által kötelezően meghatározott tartam tekintetében következett be jogalkalmazói hiba. Ezek tekintetében a Javaslathoz kiegészíti a Be. 671. § 10. pontját a Btk. 60. § (2a) bekezdésében szereplő – mérlegelést nem tűrő – kiutasítási tartam terén bekövetkezett törvénysértéssel. A normaszöveg tudatosan nem említi a Btk. 60. § (2a) bekezdésének a kiutasítás elrendelésével történő megsértését, ezen a téren vétett jogalkalmazói hiba továbbra is felülvizsgálattal orvosolható.

151. §

Javaslathoz azzal együtt, hogy bevezeti a kiutasítás kötelező tartalmával kapcsolatos törvénysértés miatt az egyszerűsített felülvizsgálat lehetőségét, rendelkezik arról, hogy a Javaslathoz hatálybalépésekor folyamatban levő rendkívüli jogorvoslatok esetén ezeket még nem kell alkalmazni, ennek megfelelően a Javaslathoz hatályba lépésekor már a Be. 653. § (2) bekezdésben meghatározott bírósághoz benyújtott felülvizsgálati indítvány esetén a Be. XC. Fejezete szerint kell eljárni.

153. §

A Javaslathoz terminológiai pontosítást hajt végre a Be. 78. § (3) – (6) bekezdésében annak kifejezése érdekében, hogy a tolmácsra nem csak meghatározott személy kihallgatása, az általa biztosítandó bizonyítási eszköz beszerzése érdekében kerül sor, hanem a büntetőeljárásban részt vevő személy nyelvhasználati jogának bármilyen gyakorlása, így akár az eljárási cselekmény követése érdekében is.

154. §

A Jszyntv. által bevezetni kívánt egységes jogi személy nyilvántartás, az automatikus döntéshozatalt is magába foglaló egységes és gyors eljárás szabályok bevezetésére való felkészülés hosszabb időt igényel, ezért a módosítás a Jszyntv. későbbi időpontban történő hatályba lépésével összefüggésben, arról rendelkezik, hogy az eredeti hatálybaléptető rendelkezés nem lép hatályba.

155. §

A módosítás a Jszyntv. későbbi időpontban történő hatályba lépésére tekintettel biztosítja, hogy *a Polgári Törvénykönyvnek a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló 2021. évi XCV. törvénnyel bevezetni kívánt, a Jszyntv.-hez kapcsolódó módosításai a Jszyntv. hatályba lépésével együtt lépjenek hatályba.*

156. §

Hatályba léptető rendelkezés.

157. §

A Jszyntv. által bevezetni kívánt egységes jogi személy nyilvántartás, az automatikus döntéshozatalt is magába foglaló egységes és gyors eljárás szabályok bevezetésére való felkészülés hosszabb időt igényel, ezért a rendelkezés a Jszyntv. későbbi időpontban történő hatályba lépését állapítja meg.

158. §

Sarkalatossági záradék.

159. §

Jogharmonizációs záradék.

160. §

Jogharmonizációs záradék.